

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Vlasty Langhamerové a přísedících Ing. Ivana Kramla a Mgr. Jiřího Matyáška v hlavním líčení konaném dne 7. září 2022 v Praze takto:

Obžalovaná

XX,

nar. [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED],

je vinna, že

dne [REDACTED] v době kolem [REDACTED] hodin na pozemních komunikacích v [REDACTED] nejméně v ulicích [REDACTED] řídila osobní motorové vozidlo zn. Mercedes-Benz AMG A 35, registrační značky [REDACTED], a to po předchozím vědomém požití alkoholických nápojů, kdy při dechové zkoušce na přístroji Draeger provedené v 19:35 hodin jí bylo naměřeno 2,13 ‰ alkoholu v dechu, při opakované dechové zkoušce v 19:41 hodin jí bylo naměřeno 2,01 ‰ alkoholu v dechu, při další dechové zkoušce v 19:46 hodin jí bylo naměřeno 2,18 ‰ alkoholu v dechu, po provedeném lékařském vyšetření dne [REDACTED] v 21:15 hodin byla stanovena hladina alkoholu v krvi 1,86 g/kg, po provedeném lékařském vyšetření dne [REDACTED] v 22:21 hodin byla stanovena hladina alkoholu v krvi 1,58 g/kg, tudíž její senzomotorické funkce byly v době řízení natolik ovlivněny požitým alkoholem, že musela být minimálně srozuměna s tím, že není schopna bezpečně ovládat motorové vozidlo,

přičemž v ulici [REDACTED] poblíž sloupu veřejného osvětlení [REDACTED] vjela vpravo na chodník a při návratu zpět na vozovku pravým bokem narazila do levého vnějšího zpětného zrcátka po pravé straně souběžně s okrajem komunikace zaparkovaného vozidla tovární značky Opel Corsa RZ [REDACTED], majiteli vozidla [REDACTED] *Switek 1* [REDACTED] narozenému [REDACTED], tak způsobila škodu ve výši 4 083 Kč a z místa dopravní nehody ujela směrem k ulici [REDACTED],

dále v době kolem [redacted] hodin v ulici [redacted] ve směru k dálnici D1 se chovala neohleduplně a neukázněně, když svým jednáním ohrožovala život, zdraví a majetek jiných osob, i svůj vlastní, řídila v rozporu s pravidly provozu na pozemních komunikacích, řídila vozidlo v době po požití alkoholického nápoje, kdy byla ještě pod jeho vlivem, nepřizpůsobila rychlost jízdy zejména svým schopnostem, v místě, kde byla svislým dopravním značením stanovena maximální rychlost 80 km/h se pohybovala na úseku přibližně 1,5 km před místem nehody stálou rychlostí od 192 km/h až 241 km/h, přičemž poté, co vozidlo najelo do ulice [redacted] ve směru k dálnici D1, a to tak, že najelo rovnou do prostředního pruhu ze tří přes vodorovné dopravní značení V1a (podélná čára souvislá), kdy přešlo levým bokem čáru mezi prostředním a levým pruhem, vozidlo jelo levým bokem za čárou oddělující prostřední a levý jízdní pruh, následně po téměř celou dobu cesty se vozidlo pohybovalo v levém jízdním pruhu, kdy pravý bok vozidla se nacházel za čárou mezi levým a prostředním jízdním pruhem částečně přesahujícím do prostředního jízdního pruhu, kdy tímto způsobem před okamžikem střetu obžalovaná ohrozila nejméně [Svědkyň 2], nar. [redacted], která řídila osobní motorové vozidlo zn. Kia ProCeed, oranžové barvy, kdy obžalovaná kličkovala zleva doprava bez použití znamení změny směru jízdy, následně obžalovaná bezdůvodně zpomalila na minimální rychlost, protože jí [Svědkyň 2], musela objet zleva, poté, co se [Svědkyň 2] zařadila zpět do prostředního pruhu, se obžalovaná rozjela velkou rychlostí tak, že jí svědkyně musela uhnout co možná nejvíce doprava, aby nedošlo ke střetu, dále ohrozila řidiče v tmavém vozidle bez bližší specifikace a řidiče vozidla zn. Škoda Forman, bez bližší specifikace, když vozidlo obžalované se svojí pravou částí nacházelo za středovou čárou mezi levým a prostředním pruhem, v bezprostřední blízkosti obou zmíněných vozidel tmavé barvy při jejich předjíždění vysokou rychlostí, dále ohrozila [Svědka 3], nar. [redacted], který řídil osobní motorové vozidlo zn. Mercedes C, stříbrné barvy, kdy vzhledem k tomu, že vozidlo obžalované jelo na rozhraní prostředního a levého pruhu vysokou rychlostí musel [Svědka 3] uhnout do pravého jízdního pruhu tak, že cuknul volantem vpravo, jinak by do něho vozidlo obžalované narazilo, dále ohrozila čtyři další řidiče ve čtyřech blíže nespecifikovaných osobních motorových vozidlech nacházejících se před vozidlem [Svědka 3], [Svědka 4] nar. [redacted], a [Svědkyň 5], nar. [redacted], společně s jejich [redacted] dětmi v osobním motorovém vozidle zn. Kia Carens, RZ [redacted], kdy vozidlo [Svědka 4 a 5] míjela obžalovaná ve vysoké rychlosti v bezprostřední blízkosti vozidla [Svědka 4 a 5], kdy se svědkyně [Svědkyň 5] lekla a zpomalila svoji jízdu, poté se obžalovaná snažila zařadit do prostředního pruhu, kde nebyl prostor, proto manévrovala s vozidlem do prostředního pruhu a zase zpět do levého pruhu, následně zpět do prostředního pruhu, kdy najížděla na řidiče blíže nespecifikovaného osobního motorového vozidla jedoucího před vozidlem [redacted] [Svědka 4 a 5], a dále obžalovaná ohrozila [Svědkyň 6], nar. [redacted], která řídila osobní motorové vozidlo zn. Toyota Auris, RZ [redacted], kdy obžalovaná vysokou rychlostí projela v minimální vzdálenosti okolo vozidla [Svědkyň 6], kterou tlaková vlna odhodila v jejím směru jízdy o nejméně 0,5 m, a dále ohrozila i posádku osobního motorového vozidla zn. Škoda Octavia čítající tři osoby, do kterého následně narazila, a to když v blízkosti sloupu veřejného osvětlení číslo [redacted], přešla z levého průběžného jízdního pruhu do prostředního průběžného jízdního pruhu, kde pravou přední částí svého vozidla narazila v rychlosti 199 km/h do levé zadní části vozidla tovární značky Škoda Octavia registrační značky [redacted] majitele Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, v barevném provedení Policie ČR, které ve směru k dálnici D1 řídil [Poškozený 1], narozený [redacted], vozidlo Škoda Octavia bylo střetem odraženo vpravo do kovových svodidel, přetočilo se do protisměru své jízdy a sunulo se podél svodidla do zastavení,

tímto agresivním, nebezpečným a dopravní předpisy hrubě porušujícím způsobem, kdy se pohybovala extrémně vysokou rychlostí, významně převyšující rychlostní limity v místě stanovené, a po většinu času jela ve dvou jízdních pružích současně, když takovou jízdu lze z technického hlediska označit za nebezpečnou, neboť narůstá brzdná dráha vozidla a možnost řidiče reagovat

na případný náhlý podnět se snižuje, roste kinetická energie vozidla, kdy v případě střetu dochází k výrazně větším důsledkům v podobě deformací vozidel a zranění osob, kdy tímto nebezpečným způsobem své jízdy obžalovaná ohrožovala a omezovala ostatní účastníky silničního provozu, nejméně 18 osob v 12 vozidlech, výše blíže specifikované, a to nejméně v úseku od výjezdu z místa bydliště v ulici [redacted] až do místa střetu s osobním motorovým vozidlem zn. Škoda Octavia, RZ [redacted], v ulici [redacted],

a tímto jednáním způsobila [Poškozenému 1], narozenému [redacted], řidiči předmětného vozidla, [popis zranění Poškozeného 1]

[redacted], tedy poškození důležitého orgánu a delší dobu trvající poruchu zdraví, kdy toto zranění lze posoudit jako těžkou újmu na zdraví dle § 122 odstavec 2 písmeno e), i) trestního zákoníku,

spolujedoucí na předním sedadle vozidla Škoda Octavia, [Poškozené 2], dříve [redacted], narozené [redacted], tak způsobila [popis zranění Poškozené 2]

[redacted], kdy toto zranění si vyžádalo lékařské ošetření a omezovalo poškozenou v obvyklém způsobu života po dobu nejméně 6 týdnů a lze jej posoudit jako ublížení na zdraví dle § 122 odst. 1 trestního zákoníku,

spolujedoucímu na zadním sedadle vozidla Škoda Octavia, [Poškozenému 3] narozenému [redacted], tak způsobila [popis zranění Poškozeného 3]

[redacted], přičemž [Poškozený 3] těmto závažným mnohačetným poraněním na místě dopravní nehody i přes poskytnutou lékařskou pomoc podlehl, poškozenému Krajskému ředitelství policie Moravskoslezského kraje způsobila na vozidle zn. Škoda Octavia škodu ve výši 360 200 Kč, poškozené Technické správě komunikací, a.s., IČ: 034 47 286, způsobila na kovových svodidlech škodu ve výši 36 500 Kč,

tedy:

úmyslně způsobila obecné nebezpečí tím, že vydala lidi v nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví tím, že se dopustila jiného podobného nebezpečného jednání, jako je zapříčinění požáru nebo povodně nebo škodlivého účinku výbušnin, plynu, elektřiny nebo jiných podobně nebezpečných látek nebo sil, a takovým činem způsobila smrt,

čímž spáchala

zločin obecného ohrožení podle § 272 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 272 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 13 (třinácti) let.

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovaná pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované ukládá trest zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 10 (deseti) let.

Podle § 228 odst. 1, odst. 2 trestního řádu je obžalovaná povinna zaplatit na náhradě škody poškozeným:

- **Poškozený 1**, nar. [redacted], trvale bytem [redacted], částku ve výši 463 738,50 Kč, [popis jednotlivých složek – bolestné, náhrada nemajetkové újmy, náklady léčby apod.] [redacted],
- **Poškozená 2**, nar. [redacted], trvale bytem [redacted], částku ve výši 209 718,15 Kč, [popis jednotlivých složek – bolestné, náhrada nemajetkové újmy, náklady léčby apod.] [redacted],
- **Poškozená 4**, nar. [redacted], trvale bytem [redacted], částku ve výši 900 000 Kč jako nemajetkovou újmu dle § 2959 zákona č. 89/2012 Sb., v platném znění,
- **Poškozená 5**, nar. [redacted], trvale bytem [redacted], částku ve výši 900 000 Kč jako nemajetkovou újmu dle § 2959 zákona č. 89/2012 Sb., v platném znění,
- Policii ČR, Krajské ředitelství Policie Moravskoslezského kraje, se sídlem 30. dubna 1682/24, Ostrava – Moravská Ostrava částku ve výši 1 090 823 Kč spolu s úrokem z prodlení ročně ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou k prvnímu dni každého kalendářního pololetí, v němž prodlení trvá, zvýšené o osm procentních bodů, jdoucím z částky 1 090 823 Kč, ode dne právní moci tohoto rozsudku, a to jako majetkovou škodu.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se [redacted] **[Poškození 1 a 2]**, odkazují se zbytky svých nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se [redacted] **[Poškození 6 a 7]**, odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozené společnosti RBP, zdravotní pojišťovna, IČ: 476 73 036, se sídlem Michálkovic 967/108, Slezská Ostrava, Ostrava, Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra ČR, IČ: 471 14 304, se sídlem Vinohradská 2577/178, Praha 3, a Česká průmyslová zdravotní pojišťovna, IČ: 476 72 234, se sídlem Jeremenkova 161/11, Vítkovice, Ostrava, odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Obžalovaná XX je v tomto trestním řízení stíhána na základě obžaloby Obvodního státního zastupitelství v Praze ze dne 30. 11. 2020, sp. zn. 1 ZT 197/2020, podané původně u Obvodního soudu pro Prahu 4 dne 30. 11. 2020. Tato obžaloba klade obžalované za vinu, že se měla dopustit přečinu usmrcení z nedbalosti dle § 143 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, přečinu těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, a to tím způsobem, že dne [redacted] kolem 19 hod. na pozemních komunikacích v Praze 2 a Praze 4 v obžalobě blíže specifikovaných řídila motorové vozidlo zn. Mercedes-Benz AMG A 35, RZ [redacted], a to po předchozím vědomém požití alkoholických nápojů, kdy při opakovaných dechových zkouškách na přístroji Dräger provedených mezi 19:35 hod. a 19:46 hod. bylo naměřeno 2,01 ‰ alkoholu v dechu až 2,18 ‰ alkoholu v dechu, po provedeném lékařském vyšetření dne [redacted] v 21:15 hod. byla stanovena hladina alkoholu v krvi 1,86 g/kg a následně v 22:21 hod. hladina alkoholu v krvi 1,58 g/kg, tudíž senzomotorické funkce obžalované byly v době řízení natolik ovlivněny požitým alkoholem, že musela být obžalovaná minimálně srozuměna s tím, že není schopna bezpečně ovládat motorové vozidlo, přičemž v ulici Vnislavova poblíž sloupu veřejného osvětlení č. [redacted] vjela vpravo na chodník a při návratu na vozovku pravým bokem narazila do levého vnějšího zrcátka po pravé straně zaparkovaného vozidla zn. Opel Corsa, RZ [redacted], a majiteli vozidla [redacted] [Svědce 1] tak způsobila škodu ve výši 4 603 Kč, přičemž z místa nehody ujela směrem k ulici [redacted], kolem [redacted] hod. v ulici [redacted] ve směru k dálnici D1 se nechovala ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožovala život, zdraví nebo majetek jiných osob, ani svůj vlastní, neřídila se pravidly provozu na pozemních komunikacích, plně se nevěnovala řízení vozidla, řídila vozidlo v době po požití alkoholického nápoje, kdy byla pod jeho vlivem, nepřizpůsobila rychlost jízdy zejména svým schopnostem, v místě, kde byla svislým dopravním značením stanovena maximální rychlost 80 km/hod. jela rychlostí cca 150 km/hod. a v blízkosti sloupu veřejného osvětlení [redacted], přejela z levého průběžného jízdního pruhu do prostředního průběžného jízdního pruhu, kde pravou přední částí vozidla narazila do levé zadní části vozidla zn. Škoda Octavia, RZ [redacted], majitele Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, v barevném provedení Policie ČR, které ve směru k dálnici D1 řídil [Poškozený 1], vozidlo Škoda Octavia bylo střetem odraženo vpravo do kovových svodidel, přetočilo se do protisměru své jízdy a sunulo se podél svodidla do zastavení, kdy [redacted] [Poškozenému 1] způsobila řadu poranění blíže popsanych ve výrokové části obžaloby, která lze posoudit jako těžkou újmu na zdraví, [redacted] [Poškozené 2] [redacted] spolujedoucí na předním sedadle vedle řidiče, zranění popsaná ve výrokové části obžaloby, která lze posoudit jako ublížení na zdraví a [redacted] [Poškozenému 3] [redacted] spolujedoucímu na zadním sedadle vozidla Škoda Octavia, zranění blíže popsaná ve výrokové části obžaloby, kterým poškozený i přes poskytnutou lékařskou pomoc na místě dopravní nehody podlehl, dále svým jednáním obžalovaná způsobila škodu na majetku, a to vozidlo zn. Škoda Octavia, Krajskému ředitelství policie Moravskoslezského kraje ve výši 360 200 Kč a Technické správě komunikací, a.s. na kovových svodidlech ve výši 36 500 Kč, přičemž obžalovaná tím, že řídila vozidlo v době po požití alkoholických nápojů, kdy mohla být ještě pod jeho vlivem, nepřizpůsobila rychlost jízdy svým schopnostem a překročila maximální povolenou rychlost, porušila důležité povinnosti uložené v ustanovení § 5 odst. 2 písm. b), § 18 odst. 1, odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu. Ve věci probíhalo u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 3 T 148/2020 v období ode dne 21. 1. 2021 do dne 22. 11. 2021 hlavní líčení, kdy soud dospěl k závěru, že je na místě věc předložit Vrchnímu soudu v Praze k rozhodnutí o příslušnosti soudu. Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 24. 1. 2022, sp. zn. 7 Ntd 1/2022, bylo rozhodnuto o tom, že příslušným k projednání a rozhodnutí předmětné věci je Městský soud v Praze, když přichází do úvahy posouzení předmětného jednání jako

zvláště závažného zločinu obecného ohrožení podle § 272 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku. Věc tak byla postoupena Městskému soudu v Praze dne 27. 1. 2022. Obžalovaná byla upozorněna na možnost odchylného právního posouzení předmětné trestní věci ve smyslu § 190 odst. 2 trestního řádu jednak samotným výše citovaným usnesením Vrchního soudu v Praze, jednak přípisem Městského soudu v Praze ze dne 23. 2. 2022, který jí byl doručen do vlastních rukou dne 28. 2. 2022 a jejímu obhájci dne 24. 2. 2022.

2. Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru o vině obžalované tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.
3. Obžalovaná XX se v řízení před soudem vyjádřila jednak ke své osobě, kdy uvedla, že v současné době bydlí na adrese [redacted] v bytě o velikosti [redacted] m², společně s manželem a [redacted] dětmi.

[Popis majetkových poměrů obžalované (příjmů a nákladů na živobytí) obžalované a jejího manžela]

V České republice manžel žádnou práci nevykonává, ani zde není majitelem žádné obchodní společnosti. V zahraničí je manžel zaměstnancem ve společnosti, kterou vlastní osoba, s níž manžel spolupracuje. Celkový měsíční příjem domácnosti včetně výdělků manžela činí [redacted]

[Popis majetkové situace a osobních poměrů manžela obžalované]

. Péči o rodinu a děti zajišťuje výhradně obžalovaná.

[Popis osobních poměrů dětí obžalované]

rodinných kontaktů,

[Popis rodinných vztahů obžalované a četnosti setkávání]

. Co se týče

Obžalovaná dále uvedla, že disponuje svým bankovním účtem a manžel má rovněž svůj bankovní účet, společný bankovní účet nevedou. Vzhledem ke skutečnosti, že obžalovaná čerpá neplacenou dovolenou, poskytuje jí peníze na obživu manžela, a to zhruba ve výši [redacted], kdy tyto jsou určeny na běžné výdaje, chod domácnosti a zajištění školy pro děti. Hypotéku hradí manžel obžalované odděleně, hradí i náklady v podobě energií a dalších nákladů domácnosti. Obžalovaná nevlastní žádné cennější movité věci. Pokud byla ze strany soudu obžalovaná dotazována na náramek zn. Cartier, kabelku a peněženku zn. Chanel, které měla při sobě v okamžiku dopravní nehody, jedná se o dárky od jejího manžela, mj. k narození dětí. Obžalovaná dále vlastní snubní prsten a hodinky zn. Rolex, jedná se rovněž o dárky od manžela obžalované. Pokud se jedná o částku ve výši 1 000 €, kterou obžalovaná disponovala v době dopravní nehody, tyto vybíral manžel obžalované za účelem plánované dovolené, která se neuskutečnila, obžalovaná je měla pouze u sebe. Rodina měla v pronájmu dvě osobní motorová vozidla zn. Mercedes. Manžel používá vozidlo řady Mercedes C, obžalovaná používala vozidlo řady Mercedes A ve sportovní úpravě, kterým způsobila dopravní nehodu, při níž byl vůz zcela zničen. Alkohol užívá obžalovaná

minimálně, pouze jednou za dva měsíce, cca třikrát do roka, při příležitosti rodinného setkání. Pít alkohol začala obžalovaná v 18 letech, v období od 25 do 30 let alkohol nepila vůbec. Jiné návykové látky obžalovaná neužívá, pouze v 18 letech měla zkušenost s marihuanou. V době nehody obžalovaná neužívala žádné léky. Obžalovaná po nehodě docházela do [REDAKCE] péče k [REDAKCE] MUDr. C], od níž však odešla z důvodu nevyhovující medikace a cestování. Následně začala docházet k [REDAKCE] MUDr. AB] v [REDAKCE], kde byla dvakrát hospitalizována, vždy na dobu 14 dnů, a to na přelomu září a října roku 2020 a na přelomu ledna a února roku 2021, přičemž hospitalizace probíhala na doporučení jejího ošetřujícího [REDAKCE] MUDr. AB], z důvodu neschopnosti jakékoliv činnosti. Je-li ve znaleckém posudku MUDr. Jiřího Čížka uvedeno, že hospitalizace byla bez lékařského doporučení na doporučení advokáta obžalované, obžalovaná k tomuto ničeho neuvedla, nicméně proti znaleckému posudku MUDr. Jiřího Čížka námitky nevznesla. V současnosti obžalovaná užívá [REDAKCE] předepsané [REDAKCE]. Obžalovaná nebyla nikdy v minulosti trestně stíhána, ani proti ní nebylo vedeno přestupkové řízení, řidičský průkaz vlastní od 18 let, přičemž za celou tuto dobu přišla o dva body z důvodu překročení rychlosti o 15 km/hod.

4. K věci obžalovaná uvedla, že dne [REDAKCE] dopoledne odjeli s manželem a dětmi do bazénu na Praze 5. Jeli vozidlem zn. Mercedes C, které řídil její manžel. V bazénu zpočátku vše probíhalo normálně. Obžalovaná pila vodu s citronem, k obědu v čase mezi 12:00 hod. až 13:00 hod. snědla špagety. Po obědě, někdy kolem 13:00 hod. až 14:00 hod. viděla, že manžel u bazénu flirtuje s neznámou ženou, družně se s ní bavil a letmo se dotkl oblasti jejího břicha a boku. Obžalovaná měla strach, že jí bude manžel nevěrný, měla strach o rodinu, nechápala, proč se to děje. S takovou situací se obžalovaná v jejich společném, bezproblémovém soužití ještě nesetkala. Zda slovně na situaci reagovala, si obžalovaná nepamatuje, nicméně manžel musel zaregistrovat, že jeho chování není v pořádku. V reakci na popsanou situaci si obžalovaná objednala lahev bílého vína a začala pít. Děti byly v tu chvíli u obžalované. Pravděpodobně vypila celou lahev vína. Nechtěla s dětmi odejít z bazénu, ani jít za manželem a řešit situaci, neboť se obávala, že by tím vznikla hádka s manželem, která následně stejně vznikla. Manžel je dominantní, je zvyklý, že muž má v rodině hlavní slovo, ale s obžalovanou se nehádají, jejich soužití je harmonické, z manžela strach nemá. Taková situace, jako nastala na bazénu, se stala poprvé. Obžalovaná nikdy v minulosti neřešila konkrétní situaci tím, že začala pít alkohol. Od okamžiku, kdy se pohybovala na baru, má již obžalovaná další vzpomínky rozostřené, neboť tam pila vodu s energetickým nápojem Red Bull, kdy tyto nápoje si objednávala částečně obžalovaná, částečně dvě až tři cizí osoby na baru. Dále si již obžalovaná nic nepamatuje. Manžel jí později sdělil, že přijela domů v plavkách, přičemž měla být silně opilá, jak konkrétně se měla chovat, jí manžel nesděloval, pouze uváděl, že měla spadnout, vrávorat. V době, kdy byla opilá, se obžalovaná o děti u bazénu nestarala, musel se o ně postarat manžel. Podle informací od manžela cesta domů z bazénu trvala asi 10 minut. Následně obžalovaná doma vzala svoji kabelku, v níž byly uloženy klíče od auta, a odešla. Nevybavuje si, zda doma komunikovala s manželem, tento jí však nesděloval, že by došlo k jakémukoliv incidentu. Obžalovaná dále uvedla, že neví, co bylo impulzem k tomu, že vzala klíče od vozidla a tímto odjela. Nedokáže si to vysvětlit ani zpětně, neboť si na události nevzpomíná. Děti jí doma nic nesdělovaly, byly v dětském pokoji. Manžel obžalované později sdělil, že při odchodu z bazénu jí dal několik facek, neví kolik, ale v důsledku jedné facky obžalovaná spadla na zem. Obžalovaná uvedla, že po napadení ze strany manžela strach měla, byť uvedený incident si nepamatuje, ví o něm pouze z vyprávění manžela. Jako první moment po nehodě si obžalovaná vybavuje, že sedí v šatech u svodidel a nad ní stojí policista, který s ní komunikoval, ale obžalovaná neví, o čem. Nic předtím si nevybavuje. Na místě se nacházela řada vozidel rychlé záchranné služby, rovněž se zde objevil její manžel, který byl v šoku. Obžalovaná byla následně převezena do nemocnice, kde byla pod dohledem policistů, přičemž jí zde zašili tržnou ránu na ruce. Když se v nemocnici probudila, byla v šoku, celkově jí bylo

špatně, bolelo ji břicho. Obžalovaná věděla, že se stala autonehoda, ale nevěděla, jaké byly důsledky této nehody. O tom, že při autonehodě zemřel člověk a další byli zraněni, se dozvěděla až při výslechu na Policii ČR. Pokud je v propouštěcí lékařské zprávě uvedeno, že „si na průběh nehody pamatuje, ale nechce o tom mluvit“, obžalovaná v nemocnici sdělila, že tato informace v lékařské zprávě není pravdivá, hovořila o tom s policistou, který ji střežil, i s lékařem, který ji propouštěl. Tento lékař ji však sdělil, že obsah lékařské zprávy změnit nemůže, neboť ji vyhotovoval lékař z předchozího dne, a současně je to nepodstatné, neboť byla opilá. Obžalovaná netrvala na opravě obsahu zprávy z toho důvodu, že v té době nevěděla, jaké následky dopravní nehodou způsobila. Obžalovaná se snažila všem poškozeným omluvit a se svým právním zástupcem zaslala poškozeným odškodnění formou zálohy, a to částku ve výši 200 000 Kč [Poškozeným 4 a 5], [Poškozenému 1] částku ve výši 100 000 Kč a [Poškozené 2], částku ve výši 50 000 Kč. K těmto částkám obžalovaná uvedla, že se jedná pouze o zálohu s tím, že v budoucnu bude ještě situaci dále řešit dle svých finančních možností, přičemž postupovala podle rad svého obhájce. Dále obžalovaná uhradila pojišťovně výdaje, které byly způsobeny v souvislosti s ošetřením zranění vzniklých v důsledku předmětné autonehody. Pokud se jedná o další odškodnění poškozených, obžalovaná nemá žádnou představu, uvedla, že se budou kontaktovat jak pozůstalí, tak zranění a nechává to v rukou právního zástupce. Se svým manželem však neřešila, jaké další finanční odškodnění jsou schopni zaplatit. Obžalovaná doplnila, že stresové situace řeší tím, že chodí běhat, nicméně v rodině k žádným stresovým situacím nedocházelo.

5. Ve věci byli dále vyslechnuti [Poškozená 2], a [Poškozený 1], dále byly za souhlasu stran čteny ve smyslu § 211 odst. 1 trestního řádu protokoly o výslechu poškozených z hlavního líčení, a to [Poškozených 4, 5, 6, a 7].
6. [Poškozená 2] uvedla, že byla zaměstnána na oddělení v [Poškozená 2] a její náplní práce byly mj. eskorty osob. V inkriminovaný den, jednalo se o neděli, sloužila denní směnu, kdy eskortovali s kolegy osobu do Prahy k soudu a posléze do vazební věznice. Cesta do Prahy trvala zhruba čtyři hodiny a řídil [Poškozený 3]. Na zpáteční cestě byl řidičem vozidla [Poškozený 1], přičemž poškozená seděla na sedadle spolujezdce vedle řidiče, neboť byla velitelkou hlídky, na sedadle za řidičem seděl [Poškozený 3]. Z vazební věznice se vraceli v neděli kolem 19:00 hod. Bylo slunečno a hezké počasí, nebyl velký provoz. Poškozená při výjezdu z vazební věznice telefonicky informovala svého nadřízeného a místně příslušné oddělení o realizaci eskorty a návratu hlídky zpět. Byla připoutána bezpečnostním pásem. Má za to, že [Poškozený 1] byl rovněž připoután, neboť vozidlo vydává v případě nepoužití bezpečnostních pásů pípavý zvuk, který by ji rušil při telefonování. Zda byl připoután bezpečnostním pásem i [Poškozený 3] poškozená neví. Poškozená dále uvedla, že před nehodou s kolegy hovořila o tom, že se při výjezdu z Prahy zastaví na čerpací stanici, a poté pojedou přímo do [Poškozená 2]. Dále si již poškozená ze samotné dopravní nehody ničeho nevybavuje. Poškozená se probudila ve vozidle záchranné služby, kde byla přítomným záchranářem informována o tom, že došlo k dopravní nehodě, jejíž byla účastnicí, s tím, že jí převáží do nemocnice k dalšímu lékařskému ošetření. Teprve v nemocnici se dozvěděla o smrti svého kolegy, [Poškozeného 3], rovněž zjistila, že byl zraněn její kolega, [Poškozený 1], a to od kolegů, příslušníků Policie ČR. Co se týče zranění poškozené, tato byla [Popis zranění a průběhu rekonvalescence Poškozené 2].

[Popis vlivu jednání obžalované popsané ve výroku tohoto rozsudku, jakož i utrpených zranění na osobní a profesní život Poškozené 2]

Poškozená potvrdila, že jí byl od obžalované doručen omluvný dopis, který je však zcela shodný jako omluvný dopis, který obžalovaná zaslala i ostatním poškozeným. Prostřednictvím obhájce obžalované jí byla zaslána částka ve výši 50 000 Kč. Poškozená však neví, za jakým účelem jí byly tyto finanční prostředky zaslány, neboť jí k tomu ze strany obžalované nebylo ničeho sděleno. Závěrem poškozená uvedla, že by si přála, aby soudní jednání celé trestní věci bylo ukončeno, neboť na předmětnou událost stále myslí, chce přitom na vše zapomenout a začít žít znovu. K dopadům trestného činu se poškozená vyjádřila i v písemném prohlášení o dopadu trestného činu na její život ze dne 14. 1. 2021, kde mj. uvedla, že kvůli předmětné dopravní nehodě musela zrušit

[Popis vlivu jednání popsaneho ve výroku tohoto

rozsudku do osobního života Poškozené 2]

7. *[Poškozený 1]* uvedl, že předmětného dne vykonával běžnou hlídkovou službu, přičemž s kolegy prováděli eskortu muže z *[Poškozená 2]* do Prahy k soudu. Velitelkou hlídky byla *[Poškozená 2]*, dalším řidičem a spolujezdcem byl poškozený *[Poškozený 3]*, který řídil vozidlo při cestě do Prahy. Poté, co policisté předali eskortovaného muže vazební věznici, kolem 19:00 hod. informovali dozorcí službu o realizaci eskorty a vraceli se zpět. *[Poškozený 3 s Poškozeným 1]* si předali vozidlo, vč. provedení zápisu, neboť na zpáteční cestě řídil *[Poškozený 1]*. Na sedadle spolujezdce vedle řidiče seděla *[Poškozená 2]* a vzadu na sedadle za řidičem seděl *[Poškozený 3]*. *[Poškozený 1]* věří, že všichni ve vozidle byli připoutáni bezpečnostními pásy, neboť se připoutávají pásy vždy a poškozený si nevybavuje, že by ve vozidle zněl zvukový signál, který signalizuje nepřipoutání ve vozidle. Společně s kolegy se domluvili, že se cestou zastaví na čerpací stanici a budou pokračovat v cestě dále, současně s *[Poškozeným 3]* konzultoval rychlostní limity na silnici, kde se pohybovali, neboť se zde nachází měřené úseky. Provoz byl normální, poškozený se zařadil za vozidlo jedoucí před ním, přičemž si nevybavuje, že by zaznamenal jakékoliv vozidlo, které by se na daném úseku pohybovalo nebezpečně. Následně si již nic nepamatuje. Probral se v nemocnici, kde mu bylo sděleno, že došlo k dopravní nehodě.

[Popis zranění Poškozeného 1 a následná rekonvalescence]

[Popis vlivu utrpených zranění na pracovní zařazení Poškozeného 1]

[Popis újmu utrpěných zranění Poškozeného 1 a dopadů jednání popsaného ve výroku tohoto rozsudku na jeho osobní a rodinný život]

Poškozený obdržel pravděpodobně od právního zástupce obžalované omluvný dopis, který byl dobře napsaný, ale poškozený tuto omluvu nevnímá jako upřímnou. Na bankovní účet jeho zmocněnce byla obžalovanou zaslána částka ve výši 100 000 Kč, s níž nedisponuje, a to do doby pravomocného skončení předmětné věci. K tomu doplnil, že žádné finanční prostředky mu nemohou vynahradit to, co se stalo.

[Popis majetkových poměrů Poškozeného 1]

8. *[Poškozená 4]* v řízení před soudem uvedla, že

[Popis újmu jednání popsaného ve výroku tohoto rozsudku na osobní a rodinný život Poškozené 4]

Poškozená dále uvedla, že od obžalované obdržela omluvný dopis, který byl však totožný jako omluvný dopis, který obdržela *[Poškozená 5]*, došlo pouze k výměně oslovení, což jí naštvalo, proto jej vnímala tak, že napsání dopisu bylo pouze splnění jakési povinnosti. Rovněž došlo k úhradě částky ve výši 200 000 Kč od obžalované na účet zmocněnce poškozených, pro koho je však částka určena, poškozená neví. Poškozená doplnila, že jí mrzí, že nebyla obžalovaná osobně přítomna výslechu poškozených, aby viděla, jak se poškození cítí,

co to pro ně fakticky znamená. Poškozená rovněž popsala okolnosti, za kterých byla kontaktována osobou jménem Čech s tím, že zajistí pomník pro [Poškozeného 3] na místě nehody. Poškozená se s ním sešla, kdy jí sděloval, jak by měla postupovat, vč. toho, aby změnila zmocněnce, sliboval odškodnění v řádu mnoha milionů Kč, sama nevěděla, čemu má věřit. Poškozená se k dopadům dopravní nehody na její osobu vyjádřila i v písemném vyjádření ze dne 14. 1. 2021, kde mj. uvedla, že [Popis vlivu jednání popsaného ve výroku tohoto rozsudku na osobní život Poškozené 4]

9. [Poškozená 5] byla [redacted], přičemž v řízení před soudem uvedla, že

[Popis vlivu jednání popsaného ve výroku tohoto rozsudku na osobní a rodinný život Poškozené 5, jakož i dopad na její zdravotní stav]

Poškozená se vyjádřila i k tomu, že v březnu roku 2021 jí [Poškozená 4] sdělila, že ji kontaktoval pan Čech z Prahy s nabídkou postavení pomníku [Poškozenému 3] na místě dopravní nehody. Pan Čech navštívil poškozenou u ní doma, byla přítomna i [Poškozená 4], přičemž tento nabízel poškozeným odškodnění, hovořil o částce kolem 10 000 000 Kč až 12 000 000 Kč. Současně je přesvědčoval, aby změnil právní zastoupení a nechaly se zastupovat jím zprostředkovanými advokáty, na což poškozená nepřistoupila. O dva měsíce později poškozené pan Čech znovu kontaktoval s tím, že je na cestě za obžalovanou, s níž bude jednat za poškozenou, i když k tomu poškozené žádný souhlas neposkytly. Poškozená mu sdělila, že o ničem neví, a věc obratem řešila se svým zmocněncem. Pan Čech se jí později ozval ještě jednou s tím, že schůzka s obžalovanou se nebude konat a slíbené finanční prostředky tedy nedostanou. Poškozená obdržela od obžalované omluvný

dopis, který nebyla schopna sama přečíst, přečetla jí ho až [Poškozená 4] a tím zjistily, že je totožný s dopisem, který od obžalované obdržela právě [Poškozená 4], což poškozenou ještě více rozrušilo a rozčílilo. Je překvapena i tím, že obžalovaná nebyla přítomna hlavnímu líčení, aby poškozené osobně vyjádřila lítost. Poškozená dále uvedla, že obžalovaná zaslala částku ve výši 200 000 Kč jako odškodnění zmocněnci poškozené, obžalovanou nicméně nebylo sděleno, pro koho je tato částka určena (zmocněnec poškozené zastupuje i další osoby). Poškozená se k dopadům dopravní nehody vyjádřila i v písemném prohlášení ze dne 14. 1. 2021, kdy uvedla, že

[Popis vlivu jednání popsaného ve výroku tohoto rozsudku na osobní život Poškozené 5]

10. [Poškozená 6] byla [redacted] V řízení před soudem uvedla, že

[Popis vlivu jednání popsaného ve výroku tohoto rozsudku na osobní a rodinný život, jakož i zdravotní stav Poškozené 6]

Poškozená doplnila, že obžalovaná se jí nijak neomluvila, nezaslala jí ani žádné finanční prostředky na náhradu nemajetkové újmy. Poškozená rovněž uvedla, že nerozumí tomu, že obžalovaná nebyla přítomna řízení před soudem, že neměla odvalu projevit lítost vůči poškozeným. Vyjádřila se i k tomu, že trest, který byl pro obžalovanou navrován v rámci obžaloby, považuje celá rodina za neadekvátní, současně rodinu trápí i ta skutečnost, že média řeší, zda byl poškozený připoután bezpečnostními pásy či nikoliv. Shodně pak poškozená popsala to, jak jí smrt [Poškozeného 3], zasáhla i v písemném prohlášení ze dne 16. 11. 2020.

11. [Poškozená 7] je [redacted] *[Popis vlivu jednání popsaného ve výroku tohoto rozsudku na osobní a rodinný život Poškozené 7, jakož i dopad na její zdravotní stav]*

Poškozená neobdržela od obžalované žádný omluvný dopis, přičemž poškozené je líto, že obžalovaná se poškozeným neomluvila osobně, i když je možné, že by ona sama ani nebyla schopna omluvu od obžalované přijmout. Shodně pak poškozená popsala to, jak jí smrt [Poškozeného 3], zasáhla i v písemném prohlášení.

12. Ve věci byli dále slyšeni svědci [Svědkyň 6], [Svědék 4], [Svědkyň 5], [Svědkyň 2], [Svědék 7], kdy v řízení před nalézacím soudem byly za souhlasu stran čteny protokoly o výslechu svědků z řízení vedeného před Obvodním soudem pro Prahu 4, dále byli čteny protokoly o výslechu svědků [Svědék 8], [Svědék 9], [Svědék 3] a [Svědkyň 10] z přípravného řízení za splnění podmínek dle § 211 odst. 1 trestního řádu. V řízení před nalézacím soudem pak byli osobně vyslechnuti svědci [Svědék 11], [MUDr. AB], [MUDr. FG], [MUDr. DE] a [Svědék 12].
13. [Svědkyň 6] uvedla, že předmětného dne jela po ulici [redacted] povolenou rychlostí cca 80 km/h, souběžně s ní jelo vozidlo Policie ČR, které se poté zařadilo před ní do prostředního pruhu. Byla jasná viditelnost, přibližně 19:00 hod., provoz minimální. Najednou zaslechla silný zvuk vozidla, než stihla odvrátit oči od čelního skla do zpětného zrcátka, projelo kolem ní vysokou rychlostí, přibližně 200 km/hod. +/- 20 km/hod., vozidlo zn. Mercedes-Benz. Toto míjelo svědkyni bezprostředně, zhruba o jeden centimetr tak, že její vozidlo odhodilo tlakovou vlnou o půl metru až metr, kdy svědkyně musela korigovat volant svého vozidla. V této rychlosti pak narazilo vozidlo zn. Mercedes-Benz do policejního vozidla jedoucího před svědkyní. Posléze si uvědomila, že ani sama svědkyně nemusela přežít, neboť vozidlo ji minulo jen o centimetry. Svědkyně zastavila své vozidlo, byla v šoku, následně si všimla muže, který vyběhl z dalšího vozidla, pročež se probrala a vyběhla ze svého vozidla. Vozidlo zn. Mercedes-Benz zůstalo ve stejné poloze, jako když narazilo do policejního vozidla, policejní vozidlo se otočilo po vlastní ose a nabouralo do svodidel. Svědkyně šla k vozidlu zn. Mercedes-Benz, neboť k policejnímu vozidlu již šli jiní lidé. Svědkyně nejdříve otevřela dveře u spolujezdce, ve vozidle viděla pouze řidičku, která seděla ve vozidle, přičemž dva přední airbagy byly nafouknuté. Svědkyně dále otevřela pravé zadní dveře vozidla, aby se ujistila, že ve vozidle nejsou žádné další osoby, neboť vozidlo mělo ztmavená skla. Ve vozidle se nacházela prázdná autosedačka, pročež svědkyně došla k řidičce, odpoutala bezpečnostní pás a snažila se řidičku vytáhnout z vozidla, přičemž jí sdělovala, že narazila do vozidla a aby opustila vozidlo. Nicméně řidička na svědkyni zvýšila hlas, odpověděla, že ona ne, že pokračuje v jízdě, a

dotazovala se svědkyně, proč ji „tahá z auta“. Na to jí svědkyně zopakovala, že řidička narazila do policejního vozidla, načež jí tato přesvědčovala, že ona do ničeho nenarazila. Následně si svědkyně povšimla, že začala hořet přední část vozidla zn. Mercedes-Benz, pročež řidičku násilím vytáhla z automobilu a snažila se ji co nejrychleji odvést z místa pryč, s čímž jí pomáhal další muž. Svědkyně až do příjezdu Policie ČR a rychlé záchranné služby vyčkávala u řidičky, která jí stále přesvědčovala, že „nic neudělala, do nikoho nenarazila a že si z ní svědkyně dělá legraci“, chtěla z místa nehody odejít nebo odjet, když jí svědkyně ukazovala nabourané vozidlo Policie ČR s tím, že to byla řidička, která do vozidla nabourala, tato uváděla, že to rozhodně ona nebyla. Řidička se chtěla jít podívat na nabourané policejní vozidlo, ale svědkyně jí v tom na radu okolí zabránila. Řidička mluvila normálně, vypadala malátnější, alkohol z ní svědkyně necítila, řidička se jí zdála „úplně mimo“, což svědkyně připisovala šoku, žádné emoční reakce u řidičky neviděla. Svědkyně si všimla, že řidička byla bosa. V průběhu doby, kdy byla svědkyně u řidičky, s řidičkou komunikoval policista, který se jí dotazoval, zda je v pořádku, zda má nějaká zranění, řidička žádné zranění neutrpěla. Dále se okolo řidičky pohyboval muž, o němž svědkyně nevěděla, kdo to je, držel v ruce lahev vody, nikterak na místě nepomáhal, byl bosý, k řidičce se nepřiblížil, svědkyně si nevybavuje, zda s řidičkou hovořil. Později se svědkyně dozvěděla, že uvedený muž je manželem řidičky.

14. [Svědka 4] v řízení před soudem uvedl, že předmětného dne jel v osobním vozidle se svou [rodinou]. V místě, kde je nájezd z Jižní spojky na ulici [ ], jel v pravém jízdním pruhu a bezvládně ve vysoké rychlosti je z levé strany těsně minulo bílé vozidlo, svědek se obával, že je vozidlo „škrtlo“ o levé přední světlo. Bílé vozidlo je minulo z levé strany, ale okamžitě přešlo až do pravého připojovacího pruhu. Tou dobou jele vozidlo svědka rychlostí kolem 80 km/hod., pocitově se svědek domnívá, že bílé vozidlo muselo jet alespoň 200 km/hod., ale mohlo to být i méně, kolem 160 km/hod. až 170 km/hod. Svědkova žena se lekla, svědek jí řekl, ať zpomalí, neboť celá situace vypadala velmi nebezpečně, svědek se zprvu domníval, že se na silnici nějaká vozidla honí. Během chvilky svědek viděl, že bílé vozidlo narazilo do vozidla před nimi, které se roztočilo. Mezi svědkovým vozidlem a vozidlem, do něhož bílý vůz narazil, se nacházela pravděpodobně ještě dvě nebo tři další vozidla. Teprve následně svědek zjistil, že se jedná o vozidlo Policie ČR. Vozidlo svědka zastavilo, tento vystoupil, minul bílé vozidlo zn. Mercedes-Benz, kde viděl sedět řidičku, nafouknuté airbagy, s tím, že to vypadalo, že řidička vystoupí, neboť se hýbala. Proto svědek běžel k policejnímu vozidlu, které bylo silně poničené. Z tohoto již byla vyproštěna spolujezdkyně, na straně řidiče stál muž, který nedokázal sám vyprostit řidiče, pročež mu svědek s tímto pomáhal přes sedadlo spolujezdce, neboť strana řidiče u havarovaného policejního vozidla byla zcela nasunutá u svodidel a tudíž jediný přístup k vozidlu byl přes stranu spolujezdce. Řidiče havarovaného vozidla, který upadal do bezvědomí, chvílemi se probouzel a nařkal bolestí, vyprostili a odnesli jej dále za automobily. U tohoto zůstala žena, která sdělila, že pracuje na oddělení JIP v nemocnici. Poté se vrátil svědek k policejnímu vozidlu ve snaze pomoci osobě na zadním sedadle, ale zde viděl pouze bezvládné tělo muže ve vzpřímené poloze od pasu nahoru, stlačené mezi dvěma sedačkami, spíše za řidičem, zaklíněné do masy železa, nohy tohoto muže nebyly vůbec vidět. Svědkovi bylo jasné, že mu nemá, jak pomoci. K osádce policejního vozidla svědek doplnil, že si nevybavuje, zda tito byli připoutáni. Následně běžel svědek k vozidlu zn. Mercedes-Benz, kde se již jiná žena snažila vyprostit řidičku z vozidla, přičemž řidička se vzpouzela. Svědek si všiml, že začal hořet motor vozidla, řidičku tedy silou z vozu vytáhl, předal jí uvedené ženě s tím, ať jdou dále ke svodidlům. Řidička byla dle svědka v šoku, podivně se usmívala, začala říkat, že potřebuje svoje botičky, že tam má hodinky a bez nich nikam nepůjde, následně řidička stála u vozidla svědka, smála se. Po dopravní nehodě svědek mimo jiné na místě nehody hovořil zhruba 20 minut s mužem, který zjišťoval, co se stalo, následně po dobu přítomnosti Policie ČR na místě nehody stál společně s řidičkou. Svědek následně s tímto mužem hovořil i na policejní služebně, kde mu muž sám sdělil, že řidička je jeho manželka s tím, že se pohádali, což vyznělo tak, že byli na nějaké oslavě

či večírku. Tento muž původně na místě nehody řidiče nikterak nepomáhal, svědka tudíž překvapilo, když se dozvěděl, že se jedná o manžela řidičky. K tomuto muži svědek doplnil, že hovořil velmi dobře česky s jugoslávským nebo makedonským přízvukem, každopádně mu svědek dobře rozuměl.

15. [Svědka 5] popsala situaci ohledně jízdy vozidla obžalované obdobně jako [Svědka 4] s tím, že řídila osobní motorové vozidlo po ulici [Svědka 4] v prostředním pruhu, přičemž na úrovni restaurace KFC a čerpací stanice ÖMV je míjelo v levém pruhu policejní vozidlo, které se zařadilo před její vozidlo. Na úrovni mostu kolem vozidla svědkyně projelo vysokou rychlostí bílé osobní motorové vozidlo zn. Mercedes-Benz, které minulo vozidlo svědkyně v bezprostřední blízkosti jejího levého zrcátka, a to tak, že se lekla. Řidička v předmětném vozidle najížděla na vozidlo, která jela před vozidlem svědkyně, působilo to, jako by se honila s jiným automobilem. Když minulo vozidlo svědkyně, najížděla řidička na vozidlo před ní, přičemž to vypadalo, že se chce zařadit do prostředního pruhu, ale tam nebylo místo. Řidička tak najela doprostřed, zpět, poté znovu doprostřed a narazila ve vysoké rychlosti do zadní části policejního vozidla, rozhodně nebrzdila, rychlost jejího vozidla mohla být kolem 170 km/hod., kdy vysoká rychlost byla patrná zejména na zvuku motoru. Policejní vozidlo se roztočilo a poté se zastavilo o pravá svodidla. Svědkyně zastavila vozidlo a zůstala [Svědka 4] uvnitř, zatímco [Svědka 4], vystoupil a běžel k policejnímu vozidlu. Svědkyně mezitím zavolala na linku 155. Ze svého vozidla, ve kterém setrvala po celou dobu, viděla, že [Svědka 4] vytahoval z policejního vozidla další osobu, nicméně ve výhledu jí stínilo jiné vozidlo. Následně viděla, že [Svědka 4] z vozidla zn. Mercedes-Benz spolu s další svědkyní vytahuje řidičku. Řidička vypadala, že je „mimo“, na první pohled bylo zjevné, že je opilá, usmívala se, hihňala se, nebyla to šoková reakce. [Svědka 4] s další osobou museli řidičku podpírat, tato byla bosa, velmi uvolněná. Na místě nehody byl rovněž přítomen muž, který byl také bos jako obžalovaná, v letním oblečení, svědkyně se pocitově domnívala, že patří k řidičce, což se následně potvrdilo. V okamžiku, kdy začala od nehody ostatní vozidla odjíždět, viděla tohoto muže svědkyně v bezprostřední blízkosti obžalované. Následně při čekání na výslech na policejní služebně svědkyně s tímto mužem hovořila a zjistila, že je manželem řidičky. Muž hovořil česky s přízvukem, ale rozumět mu bylo bez problémů. Později se svědkyně dozvěděla, že tento muž měl na chodbě před dalšími osobami sdělovat, že se s obžalovanou pohádali, tato pila a on se jí následně snažil ve vozidle dojet.

16. [Svědka 2] uvedla, že předmětného dne poté, co přešla Nuselský most, na prvním či druhém nájezdu za Nuselským mostem na ulici [Svědka 4] najelo z pravé strany do jízdního pruhu, v němž jela svědkyně, bílé vozidlo zn. Mercedes-Benz. Svědkyně musela přibrzdit, neboť toto si jí nevšimlo. Vozidlo se zařadilo před ní a jelo mezi prostředním a pravým pruhem, poté začalo kličkovat zleva doprava, přičemž nepoužívalo blinkry. Následně bílé vozidlo, tou dobou jedoucí v prostředním pruhu, bezdůvodně zpomalilo na minimální rychlost, téměř zastavilo, pročež svědkyně objela vozidlo zleva. Všimla si, že ve vozidle řidička gestikuluje a mluví. Svědkyně vozidlo předjela a zařadila se do prostředního jízdního pruhu, přičemž sledovala vozidlo za sebou ve zpětném zrcátku. Za chvíli se bílé vozidlo rozjelo vysokou rychlostí, pročež svědkyně musela uhnout co možná nejvíce se svým vozidlem doprava, jinak by pravděpodobně došlo ke střetu. Vozidlo jí rychle předjelo a brzy jí zcela zmizelo z dohledu. Za několik málo minut se začala tvořit kolona, na několika desítkách metrů byly vidět trosky aut. Svědkyně zastavila své vozidlo před autonehodou. Nejprve si všimla pouze bílého vozidla zn. Mercedes-Benz, následně ji ale další muž upozornil i na vozidlo Policie ČR, ke kterému šla svědkyně jako zdravotník pomáhat. V policejním vozidle seděly dvě osoby, muž na místě řidiče a muž vzadu, přičemž zadní sedačka byla posunuta zcela do předních sedadel. Řidiče vyprostili s pomocí dalších osob přes místo spolujezdce, neboť levá část vozidla byla opřena o svodidla. Bylo zřejmé, že řidič je od pasu dolů těžce zraněný. Muže položili na zem, kde se o něj začali starat další lidé. Svědkyně se vrátila k policejnímu vozidlu, kde muže

na zadním sedadle nebylo možno vyprostit, pomáhající na místě se snažili přední sedadla posunout, ale to nebylo možné. Za pomoci dalšího policisty a s pomůckami zahájili resuscitaci muže vsedě na zadním sedadle, zaklíněného mezi zadní a přední sedačkou. Muž byl v bezvědomí a nedýchal. Po příjezdu záchranné služby resuscitaci převzala záchranná služba a pokračovala do doby, než hasiči vyprostili muže z vozidla. K chování řidičky svědkyně uvedla, že v době, kdy probíhaly záchranné práce, svědkyně viděla, že řidička seděla na levé straně silnice na zemi, kolem ní stáli policisté a řidička se posmívala. Svědkyně doplnila, že v době, kdy přišla k policejnímu vozidlu, zde již byly další osoby, ona sama žádný bezpečnostní pás u posádky vozidla neodpoutávala.

17. [Svědka 7] v řízení před soudem vypověděl, že je příslušníkem hasičského záchranného sboru, kdy v předmětné době pracoval u jednotky, která byla na místě projednávané nehody jako první. Po příjezdu na místo nehody přišel svědek jako první z celé jednotky k havarovanému vozidlu a viděl, že v havarovaném policejním vozidle je těžce zraněný policista, který seděl vzadu za místem řidiče. Z přední části vozidla zraněnému prováděli srdeční masáž dva policisté. Hasiči pomáhali policistům s resuscitací zraněného, zbytek jednotky prováděl standardní vyprošťovací práce ve vztahu k havarovanému vozidlu. Řidič a spolujezdec havarovaného policejního vozidla již v době příjezdu svědka na místo nehody nebyli ve vozidle přítomni. Svědek neví, zda byl zraněný policista ve vozidle připoután bezpečnostním pásem. Při jejich příjezdu již probíhala nepřímá srdeční masáž a tou dobou již zraněný bezpečnostním pásem připoután nebyl, více svědek za účelem pomoci poškozenému nepotřeboval vědět. [Popis poskytování první pomoci na místě nehody]

[Svědka 7]. Mezi zadní lavicí sedaček a přední částí sedaček bylo nestandardně málo místa, kdy zadní sedačky byly hodně posunuté do místa řidiče. Svědek dále uvedl, že k vyproštění zraněného policisty musely být provedeny úkony jako odstrhávání části vozidel, odstranění středového sloupku i střechy vozidla, uvolnění nohy hydraulickým spínacím válcem. Vše bylo fotograficky zdokumentováno, záchranný sbor nepoživoval videozáznam zásahu. Svědek doplnil, že pokud se jedná o obžalovanou, této žádnou pomoc neposkytovali, neboť jim obžalovanou ukázali s tím, že tato je v pořádku. Její vozidlo mělo nafouknuté airbasy a přední část vozidla byla silně zdemolována, což bylo následně rovněž zadokumentováno.

18. [Svědka] který je profesionálním hasičem, k věci sdělil, že dne [Svědka] okolo 19:00 hod. řídil své vozidlo zn. Chrysler po ulici [Svědka] ve směru od centra na dálnici D1. V místě, kde začíná povolená rychlost 80 km/hod. jel v pravém jízdním pruhu, když jej vysokou rychlostí předjelo menší bílé vozidlo. Vozidlo jelo tak rychle, že jej svědek nemohl blíže identifikovat, a to ani typ vozidla, ani registrační značku, ani řidiče. Vozidlo jelo přes dělicí čáru levého a prostředního pruhu. Následně se mu vozidlo ztratilo z dohledu, přičemž dle jeho odhadu vozidlo jelo zhruba 140 – 150 km/hod. Na úrovni nájezdu z Jižní spojky se začala tvořit kolona, na vozovce ležely kusy plastů z vozidla. Poté se svědek dostal na úroveň dopravní nehody, kdy viděl jednak nabourané bílé vozidlo, jednak havarované policejní vozidlo, které bylo přetočeno do protisměru a levým bokem se nacházelo u pravých svodidel. Svědek zastavil o kus dál za nehodou a připojil se k osobám, které na místě již pomáhaly posádce havarovaného policejního vozidla. V době, kdy bezprostředně projížděl kolem bílého vozidla zn. Mercedes-Benz, dveře na straně řidiče otevřené, na místě řidiče neviděl žádné osoby a byly zde nafouknuté airbasy. V havarovaném policejním vozidle viděl policistu, kterého akorát vytažovali ven přes pravé přední dveře, bylo zřejmé, že má polámané nohy, sténal, svědek tomuto následně pomáhal sundat opasek se zbraní. Na zadní sedačce vlevo se nacházel další policista, kterého se snažili resuscitovat, neboť tento neměl puls a nedýchal. Pravé dveře vozidla byly otevřené, svědek viděl, že policista sedící vzadu měl nohy mezi sedačkami, byl v polosedu, bylo zde málo prostoru vzhledem k deformaci vozu. Svědek si posléze všiml, že vozidlo zn. Mercedes-Benz začalo hořet, pročež oheň společně s dalším svědkem uhasili.

Svědék doplnil, že samotný střet vozidel neviděl, na místě nehody zaznamenal ženu, která byla opřená o svodidla, přičemž se jednalo o řidičku předmětného vozidla zn. Mercedes-Benz. Pokud se jedná o použití bezpečnostních pásů, svědek neví, zda byly v policejním vozidle použity, rozhodně však nikoho při vyprošťovacích pracích neodpoutával.

19. [Svědka 3] k věci uvedl, že předmětného dne jel vozidlem zn. Mercedes C, stříbrné barvy, po ulici [redacted] směrem od centra Prahy v prostředním jízdním pruhu. Na úrovni čerpací stanice OMV a sjezdu viděl ve vnitřním zpětném zrcátku, jak se k němu velice rychle přibližuje vozidlo, které jelo na rozhraní prostředního a levého pruhu. Vzhledem ke způsobu jízdy vozidla se svědek cítil ohrožen, domníval se, že do něho vozidlo narazí, pročež uhnul do pravého jízdního pruhu na poslední chvíli, kdy musel cuknout volantem vpravo. Vozidlo zn. Mercedes-Benz, bílé barvy, jej minulo velmi zblízka a obratem svědkovi zmizelo v zatáčce z dohledu, přičemž rychlost vozidla byla taková, že svědek měl pocit, že jeho vozidlo stojí na místě. Domnívá se, že vozidlo muselo jet nejméně 200 km/hod. Když svědek dojel do zatáčky, viděl nabourané policejní vozidlo. Uprostřed silnice stálo dále vozidlo zn. Mercedes-Benz, které předtím svědka předjelo. Samotnou dopravní nehodu svědek neviděl. Svědek kontaktoval linku 112 a sjel svým vozidlem ke straně. Viděl, že další osoba pomáhá řidičce bílého vozidla zn. Mercedes-Benz, kdy se jednalo o ženu střední štíhlé postavy, blond vlasů, která na sobě měla šaty. Svědek šel tedy k policejnímu vozidlu, kde viděl vpředu dvě osoby, které byly v bezvědomí, vzadu se nacházela třetí osoba zaklíněná mezi sedadly, rovněž v bezvědomí. Svědek se bál s osobami ve vozidle manipulovat, osoby byly ve vozidle překroucené. Svědek neví, zda byly osoby připoutány bezpečnostními pásy, ani zda přímo on sám případně s bezpečnostními pásy posádky manipuloval. Svědek pomáhal při vyprošťování osob, pomáhal rovněž hasit vozidlo zn. Mercedes-Benz. Na místě viděl řidičku vozidla, která se neúčastnila poskytování pomoci zraněným, nejprve byla mimo, následně začala dle svědka rozumět tomu, co se stalo.
20. [Svědka 8] uvedl, že dne 5. 7. 2020 kolem 19:00 hod. jel jako spolujezdec ve vozidle řízeném jeho manželkou po Jižní spojce, z níž se napojili na ulici [redacted]. V prostředním jízdním pruhu jelo před svědkovým vozidlem policejní vozidlo. Najednou se v levém jízdním pruhu objevilo rychle jedoucí vozidlo bílé barvy, které přešlo z levého pruhu do prostředního pruhu a narazilo svojí přední částí do zadní části policejního vozidla. V levém jízdním pruhu před bílým vozidlem nejelo žádné jiné vozidlo, v pravém jízdním pruhu rovněž ne. Nárazem se policejní vozidlo roztočilo, dostalo se k levým betonovým svodidlům, od nich se odrazilo a skončilo u pravých betonových svodidel, otočeno do protisměru jízdy. Svědek s manželkou zastavili, svědek přivolal záchrannou službu a policii, kdy komunikoval s operátorkou záchranné služby. V policejním vozidle viděl dvě osoby na předních sedadlech, na zadním sedadle byl dále zaklíněn muž jakoby zhroucený do mezery mezi sedadly, předními a zadními, přičemž všem těmto osobám již byla poskytována první pomoc. Svědek neví, zda posádka vozidla byla připoutána bezpečnostními pásy. Operátorka se zajímala o druhé vozidlo střetu, pročež se svědek přesunul k bílému vozidlu zn. Mercedes-Benz, kde na místě řidiče seděla žena, nevypadala zraněně, řidička z vozidla na výzvu dalších osob vystoupila. Svědka překvapilo, že řidička na místě nezúčastněně stála, opřená o svodidla, o nic se blíže nezajímala.
21. [Svědka 10] uvedla, že dne 5. 7. 2020 kolem 19:00 hod. se procházela s přítelem pod Vyšehradem, po cestě, která vede [redacted]. Najednou za sebou uslyšela nestandardní zvuk, jakoby něco rychle vyjelo, pročež se otočila. Uviděla bílé sportovní vozidlo zn. Mercedes-Benz sjíždějící rychle z chodníku zpátky do silnice, které při návratu na silnici zavadilo pravým vnějším zrcátkem o levé vnější zrcátko zaparkovaného vozidla zn. Opel Corsa, modré barvy, přičemž došlo k uražení zrcátka vozidla zn. Opel Corsa, starší výroby. Vozidlo zn. Opel Corsa bylo zaparkováno souběžně s okrajem silnice. Bílé vozidlo pokračovalo dále po silnici a následně zatočilo do ulice [redacted]. Ve vozidle svědkyně viděla

pravděpodobně pouze řidiče, ale nedokáže jej identifikovat, stejně tak nestihla přečíst registrační značku vozidla.

22. [Svědka 12], policista pracovně zařazený do odboru služby dopravní policie, Krajského ředitelství Policie hl. m. Prahy, v řízení před soudem uvedl, že předmětného dne cestou zpět na základnu, byl společně se svojí kolegyní vyslán operačním důstojníkem k dopravní nehodě na ulici [redacted] z centra, kde prováděl prvotní procesní úkony. V době, kdy na místo přijel, se zde nacházela řada služebních vozidel Policie ČR i integrovaného záchranného systému. Svědek bezprostředně kontaktoval obžalovanou, která stála s příslušníkem Policie ČR u svodidel, přičemž se jednalo o řidičku bílého vozidla zn. Mercedes-Benz. Řidičku podrobil dechové zkoušce na přítomnost alkoholu, kdy tuto nejprve k dechové zkoušce vyzval, následně ji řádně poučil. Řidička zcela porozuměla poučení, s dechovou zkouškou souhlasila a této se podrobila. Svědek současně sdělil řidičce důvod provedení dechové zkoušky, v daném případě byla tímto důvodem dopravní nehoda. Dechové zkoušce byla řidička podrobena opakovaně, přičemž Výsledky zkoušky si svědek s ohledem na časový odstup již nevybavuje, nicméně výsledky zkoušek byly z přístroje vytištěny a předány příslušným policistům, kteří nehodu zpracovávali. Obžalovaná výsledek dechové zkoušky podepsala. Dechové zkoušce byl přítomen na místě policista, který obžalovanou po celou dobu střežil. Obžalovaná nejevila známky ovlivnění jinou návykovou látkou. Svědek potvrdil, že společně s kolegyní vyplňovali dokument označený jako „úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před nebo během jízdy“, přičemž zde se uvádí prvotní vjemy, které osoba vyplňující dokumenty, u řidiče pozoruje. Jedná se o laický pohled posuzujícího na místě. Svědek uvedl, že se vždy snaží s řidičem navázat kontakt, zjistit, co se stalo. Ve vztahu k obžalované nic nenasvědčovalo tomu, že by se jednalo o jakýkoliv extrém, že by osoba padala, nevybavovala si datum, apod. Pokud by se cokoliv takového během kontaktu s řidičem stalo, pak by to bylo v úředním záznamu uvedeno v místě „jiné záznamy“. Svědek dále doplnil, že úřední záznam založený na č.l. 129 spisového materiálu, který mu byl předložen, se vyplňoval až na policejní služebně, kdy jej fyzicky vypisovala jeho kolegyně, ale údaje, které zde byly uvedeny, jsou údaje, které své kolegyni sděloval právě svědek. Jedná se tedy o to, jak svědek obžalovanou na místě nehody vnímal osobně. K chování obžalované svědek doplnil, že tato normálně po celou dobu stála, setrvala na místě, v určitý okamžik se posadila ke svodidlům, následně odešla běžným způsobem na pravou stranu silnice. Její řeč byla nevýrazná, odměřená, jako by si danou situaci neuvědomovala, nicméně bylo ji běžně rozumět. Obžalovaná svědkovi výslovně sdělila, že došlo k blíže nespecifikovanému problému doma s tím, že obžalovaná následně sedla do vozidla, jela po ulici [redacted] větší rychlostí a při předjíždění se střetla s osobním vozidlem. Svědek doplnil, že na místo dopravní nehody se později dostavil přítel či manžel obžalované.
23. [Svědka 11], manžel obžalované, k předmětnému dni [redacted] sdělil, že zhruba od 10:00 hod. pobýval společně s obžalovanou a dětmi v bazénu ERPET v Praze 5 na Smíchově. Bazén se postupně plnil lidmi, kolem 13:00 hod. až 13:30 hod. šla obžalovaná s dětmi na oběd, přičemž obžalovaná snědla špagety s krevetami a pila vodu, co jedly děti, svědek neví. Svědek zůstal u bazénu, kde se bavil s cizí ženou. Celkový kontakt s cizí ženou u bazénu trval zhruba 10 minut. Při hovoru se svědek se ženou začali objímat, možná ji svědek chytil za pozadí. V ten okamžik se vrátila obžalovaná z oběda a viděla svědka se ženou u bazénu. Podle výrazu obžalované svědek viděl, že je naštvaná, možná to okomentovala slovy „co děláš“, pak se vrátila zpět k baru. Svědek šel kolem 14 hod. zaplatit na bar první účet, kdy platil i oběd obžalované. Tehdy viděl obžalovanou pít vodu. Svědek se vrátil zpět k bazénu, kam za ním přišly i děti, které si zde hrály, k cizí ženě se již svědek nevrátil. Obžalovaná zůstala u baru, avšak svědek na ní neviděl, o obžalovanou se nikterak nezajímal. Kolem 17:30 hod. přišla obžalovaná ke svědkovi, kdy měla krvavé šrámy na zádech. Podle výrazu jejích očí viděl, že obžalovaná je opilá, tzv. namol. Svědek viděl, když šla obžalovaná kolem bazénu, jakoby

spadla do bazénu. Svědek jí nijak nepomohl, ani jí pomoci nechtěl, možná její chování vulgárně okomentoval s tím, že jdou domů. Následně šel svědek uhradit k baru účet za zmrzlinu, kterou jedly děti. Svědkovi byl předložen účet, na němž bylo naúčtováno 21 odlivek vodky, 3 lahve vína, nápoj Red Bull a voda, přičemž číšník mu sdělil, že pít si objednávala obžalovaná, že vše rovněž vypila, svědek se nezabýval tím, zda je to možné u obžalované, která dle jeho vyjádření není zvyklá pít alkohol. Číšníci si současně na obžalovanou svědkovi stěžovali s tím, že obžalovaná padala na baru ze židle a házela mobilním telefonem. Blíže však její pády nepopisovali, svědek se jich neptal ani na to, proč jej na takové chování obžalované neupozornili, příp. ji z bazénu nevykázali. Svědek s ohledem na chování obžalované byl naštvaný, chtěl z bazénu utéct, protože jakmile zaplatil účet, odcházel k jejich motorovému vozidlu, přitom se otočil směrem k bazénu, aby se podíval, zda ho obžalovaná následuje. Viděl děti a obžalovanou, jak se „dobelhává“ za dětmi. Šla sama, možná s ní šla dcera. Poté, co svědek došel k jejich osobnímu motorovému vozidlu, poslal dceru, aby přivedla obžalovanou, což trvalo zhruba pět minut. Když přišla obžalovaná, měla na sobě mokré plavky, ve kterých spadla do bazénu, přes ně mohla mít oblečené tričko. Svědek řekl synovi, ať nastoupí do vozidla, dcera zůstala stát vedle vozidla. Svědek stál na straně spolujezdce vedle boční strany vozidla, poté dal obžalované, která stála přímo proti němu, facku na levou tvář otevřenou dlaní. Obžalovaná v reakci na facku upadla, „jako by ji někdo smetl kosou“. Nespadla na obrubník ani na vozidlo, kdy mezi vozidlem a zídou byla vzdálenost zhruba 1,5 m až 2 m, pouze se zřítla k zemi, o nic se neuhodila. Svědek ji následně zvedl a dal jí další facku, načež obžalovanou natlačil za vlasy do vozidla na místo spolujezdce, kde jí chytil za krk a chtěl ji uškrtit. Obžalovaná se proti tomu nemohla nijak bránit, nečervenala, nekašlala. Svědek zahlédl ve vozidle na zadní sedačce sedět syna, protože svého jednání zanechal a odešel uhradit parkování. Svědek současně uvedl, že nikdy v životě obžalovanou neuhodil, neměl s ní žádný obdobný konflikt, ani se s ní nehádal, nikdy neudeřil ani jinou ženu. Poté, co se vrátil, nasedl do vozidla a odjeli domů, což trvalo zhruba 10 minut. Během cesty ve vozidle s nikým nehovořil, děti neplakaly, ani nijak samotnou událost nekomentovaly. Před jejich domem nemohla obžalovaná z vozidla vystoupit, šla od vozidla do bytu velmi pomalu, cesta do 2. patra jí trvala zhruba 10 min., klátila se, byla „mimo“, dcera jí pomáhala. Po cestě domů nemohla obžalovaná promluvit ani slovo. Klíče od vozidla zn. Mercedes-Benz, bílé barvy, ležely na stole v kuchyni, kdy do této se člověk dostane tak, že od vstupních dveří projde chodbou a jde do kuchyně, která má volný průchod. Je ale také možné, že klíče měla obžalovaná ve své kabelce, toto si svědek blíže nepamatuje. Po příchodu domů šel svědek kouřit na balkon s výhledem před dům, kam za ním přišel syn, a sdělil mu, že obžalovaná šla ven. Se synem hovoří svědek směsicí jazyků, neboť syn mu při komunikaci nerozumí. Svědek se nejprve domníval, že obžalovaná šla kouřit ven do zahrady, ale poté jí viděl z balkonu, jak jde směrem k jejich druhému motorovému vozidlu zn. Mercedes-Benz, bílé barvy, s automatickou převodovkou, které bylo zaparkováno přední částí směrem k chodníku. Obžalovaná byla oblečena shodně jako na bazénu. Obžalovaná nasedla do vozidla, zařadila zpátečku a vyparkovala vozidlo couváním mezi vedle stojícími vozidly tak, že najela na protější chodník. Svědek vyjel svým vozidlem za obžalovanou, přibližně za 30 až 40 vteřin poté, co obžalovaná odjela. Když svědek odjížděl od domu, neviděl vozidlo obžalované, pouze odhadoval, kudy mohla zhruba jet, a to podle výrazu lidí na ulici, kteří se dívali přes celou ulici nahoru. U hotelu se svědek rozhodl, že pojedje na hlavní silnici. Po dvou minutách jízdy již viděl místo nehody, samotnou nehodu svědek neviděl. Provoz byl dle svědka normální, středně hustý, nebylo možné zde jet rychlostí 150 km/hod. Obžalovaná předmětnou trasou jezdí pravidelně, možná každý druhý den. Když svědek dojel k místu nehody, viděl, jak nějaký muž vytahuje obžalovanou z vozidla a vede ji stranou vozovky. Obžalovaná šla po vlastních nohou, muž jí podpíral. Následně ji zanechal u krajnice a u obžalované se objevila žena v civilním oblečení. Svědek šel k obžalované, která na něj koukala „jak tele“, následně s ní krátce hovořil, kdy mu obžalovaná sdělovala, že za to můžou policisté, že oni do ní vjeli, dle svědka nevěděla, kde se nachází, hovořila o jednosměrné ulici, ve které

jelo policejní vozidlo v protisměru. Tomuto hovoru byla přítomna cizí žena. Obžalovaná se následně smála, na otázku cizí ženy, zda ví, čeho se dopustila, obžalovaná odpovídala, že „oni za to můžou“ a nechť jí vrátí klíče, aby jela dál. Následně svědek pomáhal s vyprošťováním zraněných, kdy spolujezdkyně v policejním vozidle byla při vědomí, byla připoutána bezpečnostním pásem, který svědek a další pomáhající osoby odpoutali, vytáhli ženu z automobilu. Dle svědka této ženě nic nebylo a šla domů. Následně přihlížel, jak je vyprošťován z vozidla řidič. Svědek obíhal policejní vozidlo mezi svodidly a vozidlem na levé straně, snažil se pomoci i pasažérovi vzadu ve vozidle, ale obratem pochopil, že tomuto není pomoci. Následně se na místo dostavilo velké množství příslušníků záchranných složek a svědka i ostatní pomáhající z místa vykážali. Svědek se tedy vrátil k obžalované. Nemluvil s ní, obžalovaná nekřičela ani neplakala. Když přijelo vozidlo záchranné služby, obžalovaná se podrobila testu na přítomnost alkoholu v dechu. Svědek na místě s nikým nekomunikoval, nehovořil o tom, co předmětného dne s obžalovanou dělali. Je možné, že jen velmi stručně srbsky uvedl, že by na místě pomohl. Svědek si všiml, že obžalovaná měla krev na ruce, modřiny na hlavě, na nose či pod nose. Žádné jiné zranění na obžalované svědek neviděl, ani stopy po škracení, modřiny po fackách, z obžalované necítil žádný alkohol. Svědek k osobě obžalované dále uvedl, že tato nepije, pouze při oslavách vypije maximálně 1 dcl vína. Návykové látky obžalovaná neužívá, svědek rovněž ne, protože nemá žádné vysvětlení pro to, jak se v krvi obžalované objevil metabolit kokainu, kdy neví o nikom, kdo by měl důvod aplikovat obžalované kokain.

[Popis rodinné situace Svědka 11]

Obžalovaná nyní nepracuje, není po nehodě psychicky v pořádku, protože nemůže pracovat. Ke svým osobním poměrům svědek uvedl, že si měsíčně vydělá zhruba [REDAKCE], kdy se jedná o [REDAKCE]

[Popis zdroje obživy Svědka 11]

Svědka do Srbska nejezdí, naposledy tam byl před 20 lety. K cestám do zahraničí svědek uvedl, že celý rok 2021 strávil bez přestávky v ČR, neboť zde musel být kvůli dětem. Svědek příležitostně zprostředkovává prodej motorových vozidel pro kamaráda. Spolupráce funguje tak, že když svědek prodá pro známého vozidlo, známý poskytne svědkovi jiný automobil zdarma k užívání. Takto mají zapůjčená dvě osobní motorová vozidla zn. Mercedes-Benz, šedé barvy a bílé barvy, s nimiž byla způsobena dopravní nehoda, kdy toto vozidlo je nefunkční, rozhodně nebylo opraveno a není zpět v provozu, což svědek dokladoval fotografií bílého vozidla zn. Mercedes-Benz s aktuálním výtiskem novin, u kterého byla současně registrační značka, kterou vozidlo bylo označeno v době dopravní nehody. K tomu svědek sdělil, že tuto fotografii mu poskytl na žádost jeho kamarád, aby jí mohl doložit soudu, že vozidlo není opraveno, není používáno a znalecký ústav nehovoří pravdu. Pokud se jedná o vyrovnání ohledně poškozeného vozidla s jeho kamarádem, k žádnému doposud nedošlo. Svědek dále uvedl, že disponuje úsporami ve výši zhruba [REDAKCE]

[Popis majetkových poměrů Svědka 11] Svědek dále uvedl, že částky, které byly doposud uhrazeny poškozeným i policejní nadací, hradil na základě svého rozhodnutí z vlastních úspor a z půjčky od svého kamaráda, neboť obžalovaná úsporami nedisponuje. Pokud byl svědek konfrontován s kamerovými záznamy ze zařízení ERPET, na kterých se nachází obžalovaná a které mu byly v rámci výsledku v řízení před soudem přehrány, k tomu uvedl následující. Na kamerových záznamech z recepcie poznal v čase 18:26 hod. sebe jakožto muže v bílém tričku, v 18:26:52 hodin se na kamerovém záznamu objevuje muž, dítě – chlapec a dívka, kdy se jedná o jeho syna a dceru, muže před nimi nezná. V čase 18:27:02 hod. svědek na záznamu poznává obžalovanou. Na dalších záznamech (hlavní vstup) svědek poznává v 18:26:56 sebe, v čase 18:27:16 dceru [REDAKCE], v čase 18:27:25 poznává obžalovanou jdoucí společně s jejich synem. Pokud byl svědek konfrontován s tím, že soudu popisoval, že obžalovaná v důsledku své opilosti nebyla schopna

stát na vlastních nohou, padala, bylo nutné ji podpírat při cestě ze zařízení ERPET i následně v místě bydliště, zatímco na uvedených kamerových záznamech, jakož i z kamerového záznamu z místa nehody není nic takového patrné, k tomu svědek pouze uvedl, že na předložených záznamech je přeci zcela patrné, že je obžalovaná „mimo“. Svědek doplnil, že se domnívá, že obžalovaná nebyla ve vozidle připoutána bezpečnostním pásem, neboť v takovém případě jsou ve vozidle aktivovány všechny bezpečnostní systémy a k nehodě by nemohlo dojít.

24. Svědek [MUDr. AB], uvedl, že pracuje jako [redacted] v Psychiatrické nemocnici Bohnice, přičemž s obžalovanou je v kontaktu jako její lékař ode dne 10. 9. 2020, kdy s ní poprvé hovořil. Obžalovaná se u něho léčí pro [diagnostický popis] kdy byl požádán jejím bývalým obhájcem JUDr. Blendem Raji o přijetí obžalované do své péče s tím, že tato se necítí dobře v důsledku dopravní nehody. Zpočátku se obžalovaná léčila u psychiatricky mimo Prahu, která ji začala léčit pro [diagnostický popis], avšak léky, které obžalované ordinovala, této nevyhovovaly. O předmětné autonehodě má svědek informace od obžalované a z tisku, přičemž k dopravní nehodě mělo dojít dva měsíce před prvním kontaktem svědka s obžalovanou, protože bezprostředně po nehodě obžalovanou svědek neviděl, ani nevyšetřil. Původní ošetřující psychiatrická uzavřela, že obžalovaná trpí [diagnostický popis] [redacted], přičemž zdravotní dokumentaci této lékařky svědek neviděl, ani s lékařkou nehovořil. Lékařská zpráva z [redacted] je zprávou z prvního setkání svědka s obžalovanou. Svědek dospěl k závěru, že u obžalované se při autonehodě jednalo pravděpodobně o komplikovanou ebrietu, což vyvodil z vyjádření právního zástupce obžalované a obžalované samotné. Svědkovi nebyla právním zástupcem obžalované předložena žádná část trestního spisu, neviděl ani kamerové záznamy, ani nečetl znalecké posudky, přičemž závěr o komplikované opilosti je zvláštní diagnóza, která se příliš nepoužívá, ale mají ji rádi obhájci v trestních věcech, kdy svědkovi přišlo, že stav obžalované na tuto diagnózu sedí. V lékařské zprávě svědek uvedl všechny zdroje, z nichž čerpal, kdy se jednalo o lékařskou zprávu [MUDr. C]. Obžalovaná ke svědkovi docházela na kontroly jednou za měsíc, za rok a půl se jednalo zhruba do 20 setkání, naposledy byla na kontrole v březnu roku 2022, další kontrola byla naplánována na konec dubna roku 2022. Pokud se jedná o rozdílné informace ohledně konzumace alkoholu, které svědkovi sdělila obžalovaná dle lékařské zprávy (je sváteční piják, pije 1x – 2x měsíčně 2 – 4 dcl vína měsíčně a neopíjí se) a které sdělila soudu (pije 2x – 3x ročně 2 dcl vína), k tomu svědek uvedl, že pro tyto rozdíly nemá žádné vysvětlení, kdy však ani jedno z obžalovanou uváděného množství není závislostí či škodlivým užíváním. Stav obžalované je navázán na to, jak se vyvíjí trestní kauza [redacted] [popis zdravotního stavu obžalované]. Obžalovaná konzistentně tvrdí, že má amnézii ve vztahu na jízdu autem a na to, co jí předcházelo, s tím, že si vybavuje okamžik, kdy stála u svodidel. Dle svědka se u obžalované jedná o psychologické adaptační schéma, spočívající v tom, že se stala událost, kterou obžalovaná vytěsnila. Je to běžná reakce na závažné nepříjemné události, kdy lidé jsou v takovém případě přesvědčeni, že si událost nepamatují. Obžalovaná nemá organické poškození, nemá mentální retardaci. Svědek doplnil, že se může stát, že osoby, které s alkoholem požívají i jiná psychofarmaka, jiné psychoaktivní látky, u nich může být komplikovaná opilost vyvolána, kdy psychoaktivní látkou je i kofein a taurin, který je obsažen v energetických nápojích, což může spolu s tím, že se člověk nenají, takovou reakci vyvolat. Svědek dále uvedl, že na osobě s hladinou alkoholu v krvi cca 2 ‰ nemusí být na kamerovém záznamu poznat, že je pod vlivem alkoholu, neboť taková osoba může mít nejistou chůzi, ale nemusí jevit známky opilosti. Na osobě, která není zvyklá pravidelně konzumovat alkohol, bude vliv alkoholu poznat více než na pravidelném konzumentovi alkoholu. Svědek dále uvedl, že obžalované předepisuje léky a vede s ní klinické rozhovory, nejedná se o psychoterapeutická setkání. Obžalovaná celou situaci špatně nese hlavně ve vztahu ke svým dětem, projevila snahu odškodnit nějakým způsobem poškozené a od předmětné nehody

nepožívá alkohol. Na jedné z posledních kontrol, v březnu 2022, se obžalovaná svědkovi zmínila o tom, že nechtěla podepsat lékařskou zprávu, neboť zpráva nebyla v pořádku. Toto však svědkovi uvedla na základě toho, co probíhalo v řízení před soudem, při prvním setkání se svědkem toto obžalovaná neuváděla. Dále k dotazu svědek uvedl, že obžalovaná mu sdělila, že v době návštěvy bazénu měla obžalovaná konflikt s manželem, neboť manžel flirtoval s jinou ženou. Kvůli tomu se pohádali a manžel ji jednou uhodil, což viděl jejich syn, bližší informace ohledně konfliktu svědek nemá. Obžalovaná svědkovi rovněž uvedla, že u bazénu vypila několik decilitrů bílého vína a několik odlívek vodky s nápojem Red Bull. Svědek opakovaně potvrdil, že údaje, které zaznamenal do lékařské zprávy, jsou údaji, které mu sdělila obžalovaná, jinak by je do lékařské zprávy nezapsal. Dle svědka tak byl u obžalované vyvolávacím momentem konflikt s manželem u bazénu, který následně pokračoval, kdy přesně u obžalované vznikl problém s pamětí, svědek nebyl schopen určit. Dále svědek uvedl, že obraz, který popisují svědci ohledně toho, jak obžalovanou vnímali bezprostředně po předmětné nehodě, na něho spíše působí tak, že osoba byla pod vlivem návykových látek, takové jednání nebylo adekvátní. Pokud se jedná o šokovou reakci, tato se rozvíjí postupně, kdy i tato mohla mít na stav obžalované vliv. Pokud se jedná o otřes mozku, který by byl obžalované způsoben napadením v podobě facky a následným pádem obžalované na zem, tak dle svědka v kombinaci s 2 ‰ alkoholu v krvi by obžalovaná nebyla schopna do vozidla vůbec nastoupit a toto řídit.

25. Svědek [MUDr. DE] byl v [ ] zaměstnán ve Fakultní nemocnici v Motole jako [ ] I. ortopedické kliniky. Dne [ ] sloužil úrazovou službu na urgentním příjmu, kam byla obžalovaná přivezena po dopravní nehodě v doprovodu příslušníků Policie ČR a zdravotnického týmu, od kterého svědek získal jako jednu z prvotních informací, že tachometr se zasekl na rychlosti 200 km/hod. Vzhledem k tomu, že se jednalo o pacientku po dopravní nehodě, byl aktivován polytrauma protokol, kdy obžalované bylo provedeno CT angiografické vyšetření od hlavy až po pánev, které vyloučilo vnitřní a dutinové poranění. Obžalované byly dále provedeny standardní odběry krve, které se zasílají na krevní rozbor, biochemický rozbor a vyšetření srážlivosti krve. S ohledem na mechanismus dopravní nehody byla u obžalované indikována jednodenní hospitalizace za účelem observace, pro případ zhoršení zdravotního stavu, kdy se nejednalo o medicínsky významný případ, neboť nebylo zjištěno žádné vnitřní, ani vnější poranění. Celé lékařské ošetření trvalo v řádu hodin. Na počátku vyšetření se svědek dotazoval obžalované na mechanismus nehody, hovořil s ní v řádu minut, kdy obžalovaná byla při vědomí, se svědkem komunikovala plynulou řečí, zda byla pod vlivem alkoholu či návykových látek, svědek není schopen zodpovědně říci. Pokud se jedná o podezření na otřes mozku u obžalované, CT vyšetření by sice otřes mozku nezobrazilo, ale pokud by u obžalované svědek shledal podezření na otřes mozku, konzultoval by stav obžalované s neurology a informace o podezření na otřes mozku by byla uvedena v lékařské zprávě. Co se týče lékařské zprávy, tuto sepisuje jednak přijímající lékař, jednak propouštějící lékař. Svědek sepisoval část, která se nazývá ambulantní vyšetření nebo příjmová zpráva, kde je shrnut somatický stav pacienta a důvod přijetí do nemocnice, přičemž propouštěcí zpráva obsahuje průběh hospitalizace a stav pacientky při propuštění do domácího ošetřování. V lékařské zprávě se standardně uvádí mechanismus nehody nebo úrazu, resp. okolnosti, které ovlivňují zdravotní stav. Pokud by v rámci rozhovoru obžalovaná sdělila, že jí bylo způsobeno další zranění ještě před nehodou, svědek by tuto skutečnost pravděpodobně zapsal do lékařské zprávy, ale vzhledem k celkovému stavu pacienta a mechanismu nehody, by se jednalo o málo významnou informaci. V případě, že by obžalovaná měla sedřená záda, pravděpodobně by se na toto v rámci vyšetření v souvislosti s autonehodou nepřišlo, příp. by takové zjištění považoval svědek za nevýznamné. Je-li ve zprávě uvedeno, že obžalovaná si vše pamatuje, ale nechce o tom mluvit, získal svědek tuto informaci přímo od obžalované. Svědek vyloučil, že by tuto informaci mohl získat z jiného zdroje. Svědek dále uvedl, že dosud neřešil situaci, kdy by pacient nesouhlasil s obsahem lékařské zprávy, ani nemá informaci o tom, že by někdo

požadoval, aby lékařskou zprávu změnil. Lékařské zprávy standardně předává staniční sestra propouštěnému pacientovi, protože svědek v tomto ohledu důvěřuje systému.

26. Svědek **MUDr. FGJ** uvedl, že v [redacted] byl zaměstnán jako lékař Fakultní nemocnice v Motole na [redacted]. Obžalovanou si nevybavuje, neboť ošetřuje stovky pacientů, ale podle dokumentace, kterou si prošel, jí vyšetřoval. S obžalovanou se setkal tak, že mu ráno po příchodu do služby byla předána pacientka, která byla přijata k observaci po dopravní nehodě. Časový odstup od nehody do chvíle, kdy svědek obžalovanou vyšetřil, byl asi deset hodin. Svědek při vyšetření neshledal u obžalované žádné známky rozvoje jakýchkoliv komplikací, proto mohla být propuštěna z nemocnice domů. V rámci vyšetření svědek nezjistil nic, co by nasvědčovalo tomu, že obžalovaná trpí otřesem mozku. Pokud by něco takového bylo u obžalované zjištěno, bylo by to zapsáno do lékařské zprávy a svědek by zavolal neurologa. Obžalovaná nechtěla komunikovat, komunikace s ní byla omezená na to, že je jí dobře a nic jí neschází. Obžalovaná nebyla sdílná, což pro svědka nebylo nijak zarážející, ale komunikovala. O dopravní nehodě nemluvila a svědek se obžalované ani na tuto neptal, neboť jeho úkolem bylo zhodnotit celkový stav pacienta. Podle dokumentace obžalovaná odešla v doprovodu Policie ČR, přičemž policie požadovala po svědkovi vyjádření, zda je obžalovaná schopna pobytu v cele. Obžalovaná obdržela propouštěcí zprávu, přičemž tuto zprávu sepisuje lékař, který pacientku propouští. Propouštěcí zprávu pacient nepodepisuje. Svědek si nevybavuje, že by si v souvislosti s propouštěcí zprávou obžalovaná stěžovala na její obsah nebo že by nesouhlasila s něčím, co bylo v lékařské zprávě uvedeno, protože takovou stížnost by musel řešit. Postupoval by tak, že by prošel obsah lékařské zprávy a případně zavolal lékaře, z jehož dokumentace čerpal. Svědek se nesetkal s tím, že by pacient nesouhlasil s obsahem propouštěcí zprávy, ani obžalovaná žádný takový požadavek nevznesla ať již v okamžiku propuštění z nemocnice, či později. Svědek uvedl, že pokud by na obžalované jako pacientce zaznamenal nějaký typ zranění, který by výrazně neodpovídal mechanismu dopravní nehody, pak by takovou skutečnost zapsal do lékařské zprávy. Svědek dále na lékařské zprávě ze dne [redacted] vysvětlil, že se skládá z příjmové a propouštěcí zprávy, přičemž část lékařské zprávy, kterou psal svědek, začíná u provedených vyšetření a výkonů, což jsou výsledky, které přepisoval svědek, stejně jako vypisoval část terapie a závěry. Do pasáží sepsaných lékařem, který obžalovanou přijímal, svědek nemůže zasahovat, což je mimo jiné část označená jako „stav při příjmu“. Svědek měl informace, že šlo o dopravní nehodu, ale neznal podrobnosti ani průběh nehody. K přímému dotazu obžalované svědek uvedl, že předmětného dne měl oddělení na starosti pouze svědek, nepřišel za ním žádný policista s tím, že by obžalovaná žádala opravu lékařské zprávy.
27. K věci byli dále vyslechnuti znalci. Znalec **Doc. RNDr. Radomír Čabala**, znalec z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, v rámci své výpovědi odkázal na znalecký posudek ze dne 31. 7. 2020 zapsaný pod č. 4/04/2020 znaleckého deníku. Ze závěrů znaleckého posudku vyplývá, že v moči obžalované byly prokázány kokain a jeho metabolity (benzoylekgonin a ekgonin methylester), kofein, kotinin (metabolit nikotinu), v krvi byl prokázán benzoylekgonin, což je metabolit kokainu. Koncentrace kokainu a jeho metabolitů v krvi obžalované byla pod hodnotou limitu 10 ng/ml, nemohla tudíž výrazně ovlivnit chování řidičky, když limitem pro látku kokain, od něhož se považuje řidič za ovlivněného návykovou látkou, je hodnota od 25 ng/ml. Znalec současně doplnil, že kokain je látka, která je dobře metabolizována, protože lze učinit závěr, že ke konzumaci kokainu nedošlo v blízké době před odběrem, neboť v takovém případě by ve vzorku byly přítomny stopy kokainu. Ohledně možnosti, že by se látka kokain dostala do těla obžalované náhodně, znalec uvedl, že v takovém případě by nebyly zjištěny metabolity kokainu v krvi, protože dle jeho názoru došlo ke konzumaci kokainu, nicméně nelze učinit závěr o tom, zda ke chtěné či nikoliv. U obžalované nebyly zjištěny žádné léky, které by mohly způsobit záměnu ve vztahu k účinné látce kokain. Ve vztahu k alkoholu znalec shrnul zjištění rozhodných hodnot účinných látek v konkrétních časech u obžalované

(pro vzorek odebraný dne [REDAKCE] v 21:15 hodin hodnota 1,86 g/kg alkoholu v krvi, pro vzorek odebraný v 22:21 hodnota 1,58 g/kg), kdy výslovně uvedl, že nejpřesnější je výpočet provedený na základě měření ze vzorku krve. Zpětným výpočtem koncentrace ethanolu v krvi došel znalec k závěru, že v době první nehody v 19:00 hodin byla koncentrace ethanolu v krvi obžalované v rozsahu 1,98 g/kg až 2,31 g/kg, a v době druhé nehody v 19:07 byla koncentrace ethanolu v krvi obžalované v rozsahu 1,97 g/kg až 2,29 g/kg. Při uvedeném výpočtu znalec použít korekci 10 %, čímž v rámci svých výpočtů vzal v úvahu i tu skutečnost, že obžalovaná je subtilní žena s nízkou hmotností. Znalec současně provedl i další kontrolní výpočty v podobě teoretického výpočtu, vč. hodnot krevních vzorků dle doby dechových zkoušek, a dále v podobě výpočtu koncentrací ethanolu v krvi z údajů o konzumaci alkoholu ve výpovědi obžalované, kdy takto získané intervaly jsou širší, nicméně všechny uvedené výpočty se v podstatě shodují. Uvedené hodnoty odpovídají eliminační fázi metabolismu ethanolu, tedy stavu střední opilosti (1,5 g/kg – 2,5 g/kg), pro který je typické těžké ovlivnění senzomotorických funkcí, redukováno vnímání externích podnětů, zvýšený práh bolestivosti, těžké motorické postižení, dvojité vidění, závrať, přehnané emocionální stavy, mentální zmatenost, letargie, impulsivnost, zčervenání, neuspořádané pohyby. Znalec k tomu doplnil, že z hlediska posuzování jednotlivých projevů stavu střední opilosti je podstatné, zda se jedná o osobu, která je či není zvyklá pít. Pokud se jedná o osobu, která je zvyklá pít, pak jsou uvedené projevy menší, než u lidí, kteří pijí příležitostně. Znalec se dále vyjádřil k fázím opilosti, kdy popsal, že po konzumaci alkoholu dochází k přestupu alkoholu z trávicího traktu do krve a současně se nastartuje metabolismus. V okamžiku, kdy člověk přestane pít, nastává tzv. absorpční fáze, kdy obsah alkoholu v krvi po určitou dobu ještě stoupá, po cca půl hodině až hodině je dosažena maximální koncentrace alkoholu v krvi, a poté nastává tzv. eliminační fáze, kdy dochází lineárně s časem k poklesu koncentrace alkoholu v krvi. To je také důvod, proč zpětný výpočet koncentrace ethanolu v krvi je nejpřesnější metodou. Délka absorpční fáze je individuální, záleží na tom, zda konzumentem je muž či žena, na hmotnosti a stavu konzumenta, na tom, zda před konzumací alkoholu jedl, na druhu potravy, apod.

28. Znalec Ing. Jaroslav Zikmund, znalec z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, v rámci své výpovědi odkázal na znalecký posudek ze dne 30. 12. 2020, zapsaný pod č. 10257 znaleckého deníku, kdy při jeho zpracování měl k dispozici pouze část spisového materiálu a znalecký posudek Doc. RNDr. Radomíra Čabalý, svědecké výpovědi ani lékařské zprávy obžalované z Fakultní nemocnice v Motole k dispozici znalec neměl. Ve znaleckém posudku uzavřel, že hladina alkoholu 1,97 až 2,31 g/kg v krvi z obecného hlediska značí minimálně střední opilost, jejíž projevy popsal v obecné rovině, kdy mj. uvedl, že při stavu střední opilosti je alkoholové ovlivnění takové, že z obecného hlediska je vyloučeno bezpečné ovládání motorového vozidla, rozpoznávání nebezpečnosti chování zůstává zachováno. K přímému ovlivnění kokainem na základě laboratorního nálezu dle znalce nedošlo, přičemž nalezené množství kokainu a metabolitu jednoznačně svědčí o příjmu kokainu do organismu, kdy není možno určit množství vstupující látky ani cestu vstupu, protože zjištěné množství nepotvrzuje aktivní užití látky kokain. Je možné, že vstup uvedené látky do organismu při takovém množství může být nevědomý, např. v nápoji či líbáním, když to však neznamená, že se tak stalo v daném případě. Znalec uvedené sdělil i přesto, že neměl k dispozici výslech obžalované a spisový materiál. Znalec doplnil, že za svoji praxi trvající 37 let se setkal se třemi specifickými případy, kdy došlo k přenosu kokainu do organismu líbáním. Znalec se dále obecně vyjadřoval k účinkům látky kokain, vč. toho, jakým způsobem je tato látka odbourávána, kdy uzavřel, že obžalovaná vzhledem k množství kokainu, které bylo u této zjištěno, nemohla být v době předmětné nehody látkou kokain ovlivněna. Pokud se jedná o míru ovlivnění obžalované alkoholem, v rámci svého výsledku znalec odkázal na to, že se v tomto ohledu ve svých závěrech zcela shoduje se závěry učiněnými znalcem Doc. RNDr. Radomírem Čabalou. Poté, co byl znalci přečten záznam ze zařízení ERPET, kdy obžalovaná po požití alkoholu při odchodu z tohoto zařízení jde volně po schodech bez opory a rovněž po asfaltové cestě je

schopna jít bez opory, držet přímý směr, k tomu znalec uvedl, že k záznamu nemá, co sdělit, když hladina alkoholu v krvi obžalované byla jednoznačně stanovena, její schopnost jít bez obtíží však nevypovídá o jejích rozhodovacích schopnostech v daném okamžiku. Obdobně se vyjádřil i k popisu obžalované ze strany [Svědka 12] dle úředního záznamu o kontrole řidiče, kdy uvedl, že se jedná o hodnocení svědka. K dotazu obhájce znalec doplnil, že v době předmětné dopravní nehody se obžalovaná již nacházela zhruba 10 minut po vrcholu resorpční fáze požití alkoholu.

29. Znalec MUDr. Jiří Čížek, znalec v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, zvláštní specializace alkoholologie, v rámci své výpovědi odkázal na znalecký posudek ze dne 29. 9. 2020, zapsaný pod č. 1565 znaleckého deníku. Znalec v závěrech posudku shrnuje, že obžalovaná v době spáchání trestného činu nacházela ve stavu alkoholové opilosti středního stupně, kdy její rozpoznávací a ovládací schopnosti ve vztahu k trestným činům, pro které bylo zahájeno trestní stíhání obžalované, byly sníženy měrou podstatnou až na hranici vymizení, a to jako důsledek alkoholové opilosti, kdy vzhledem k této obžalovaná nebyla schopna bezpečně ovládat motorové vozidlo a nebyla schopna rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost. Znalec k těmto závěrům v rámci řízení před soudem uvedl, že závěr o snížení rozpoznávacích a ovládacích schopností u obžalované měrou podstatnou, kdy tyto byly sníženy na hranici vymizení, nemůže současně vyloučit, že nebyly vymizelé, učinil na základě amnézie trvající nejméně 30 minut, kterou obžalovaná trpěla, což znalec stanovil vzhledem k tomu, že si obžalovaná nepamatovala okamžik návratu domů a následně si upamatovala okamžik, kdy stála u svodidel. Znalec zdůraznil, že roli mohl hrát u obžalované i otřes mozku. Na uvedený závěr znalce nemá žádný dopad záznam pohybu obžalované v zařízení ERPET před nehodou, neboť u různých osob má konzumace alkoholu různý dopad na motorické a mentální funkce. Znalec rovněž doplnil, že pokud se jedná o skutečnost, že obžalovaná byla schopna vozidlo v řádu minut ovládat, vozidlem vyparkovat, přejíždět z pruhu do pruhu, pak mohla jednat jako automat ve smyslu, že nevěděla, co dělá, a měla štěstí. U obžalované nebyla zjištěna závislost na alkoholu, lécích či jiných návykových látkách. Obžalovaná byla schopna odolat prvnímu požití alkoholu či jiné návykové látky, kdy dle znalce se jednalo o zcela výjimečný a dle výpovědi obžalované o první náhodný excés. Obžalovaná sama si není vědoma požití kokainu, nelze vyloučit, že jí tuto drogu někdo jiný dal bez jejího vědomí, např. do jejího pití. Znalci současně není známo, co všechno může obsahovat nápoj Red Bull.

[popis zdravotního stavu obžalované]

Znalec při hlavním líčení uvedl, že je-li ve znaleckém posudku uvedeno, že se u obžalované jednalo o komplikovanou opilost, tak cituje diagnózu psychiatrické nemocnice. O komplikovanou opilost se dle znalce jedná, pokud si obžalovaná na nehodu nepamatoje. Pokud by si na ni pamatovala, nejednalo by se o komplikovanou opilost, ale o opilost prostou. Co se týče závěrů o tom, že ovládací a rozpoznávací schopnosti obžalované mohly být vymizelé, k tomuto závěru znalec došel na základě výpadku paměti obžalované, a střední opilosti obžalované. Znalec dále uvedl, že obžalovaná mu sama sdělovala, že od manžela dostala jednu až dvě facky, pamatovala si to. Dle znalce právě pár facek, které obžalovaná utržila od svého manžela, kdy znalci není známo, jak je manžel obžalované silný a velký, nicméně obžalovaná je křehká, protože mohl na stav obžalované působit i otřes mozku, kdy právě od okamžiku, kdy obžalovaná utržila od svého manžela, začíná být její výpověď chaotická. Navíc je logické, aby obžalovaná, když narazila do zaparkovaného vozidla, se šla podívat, co způsobila za poškození, to však obžalovaná neučinila a pokračovala v jízdě. Znalec dále doplnil, že se osobně seznámil se zdravotnickou dokumentací, která byla vedena ohledně obžalované [MUDr. C], kdy v této bylo pouze uvedeno, že obžalovaná byla v době dopravní nehody opilá. Pokud se jedná o hranici opilosti střední a těžké, znalec k tomu uvedl, že různí autoři tuto hranici stanoví různě, někteří ji stanoví na 2 ‰, někteří na 2,5 ‰, přičemž znalec se zabýval mírou opilosti u obžalované v době, kdy sedala za volant, tedy zhruba 15 minut před samotnou nehodou,

nikoliv v době, kdy došlo k dopravní nehodě. Pokud se jedná o informaci ohledně komplikované opilosti u obžalované, znalec uvedl, že tuto diagnózu převzal od psychiatrické nemocnice, přičemž nemá informace o tom, na základě čeho byla tato diagnóza stanovena. Upozornil, že tento termín někteří lékaři používají, někteří nikoliv, kdy je otázka, zda se tímto vůbec zabývat. Jedná se v podstatě o to, že daná osoba má na dobu opilosti výpadek paměti, protože při stanovení diagnózy komplikovaná opilost vychází znalec pouze ze sdělení obžalované. Pokud znalci byla předložena lékařská zpráva Fakultní nemocnice v Motole ze dne [REDAKCE], ze které se podává, že obžalovaná při své vyšetření uvedla, že si na vše pamatuje, ale nechce o tom mluvit, v bezvědomí nebyla, k tomu znalec uvedl, že tuto lékařskou zprávu neměl k dispozici, avšak v takovém případě by se o komplikovanou opilost nejednalo, byla by to opilost prostá. Znalec doplnil, že nezjistil u obžalované žádné skutečnosti, které by nasvědčovaly tomu, že byla manipulována, pokud by tyto skutečnosti zjistil, zapsal by je do znaleckého posudku. Co se týče hospitalizace v Psychiatrické nemocnici Bohnice, dle znalce byla obžalovaná hospitalizována na základě doporučení advokáta, nikoliv doporučení od lékaře. K dotazům obhájce ohledně rozpoznávacích a ovládacích schopností obžalované v okamžiku, kdy řídila motorové vozidlo, znalec uvedl, že není schopen posoudit schopnosti obžalované, když s touto hovořil dvě až tři hodiny, nepoznal by to ani, kdyby s ní trávil dny. Z vyšetření obžalované znalec nezjistil, že by obžalovaná byla týranou ženou, takové skutečnosti neuváděla, kdy je pravděpodobné, že ve vztahu budou problémy, neboť každý je z jiného prostředí, manžel obžalované je Balkánek a jejich zvyky jsou jiné.

30. **Znalec MUDr. Vlastimil Tichý**, znalec v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, v rámci své výpovědi odkázal na znalecký posudek zpracovaný znaleckým ústavem Ústřední vojenská nemocnice – Vojenská fakultní nemocnice Praha ze dne 12. 8. 2022, zapsaný pod č. 129/2022 znaleckém deníku. Znalecký ústav v závěrech posudku shrnuje, že v době spáchání žalovaného jednání se obžalovaná nacházela ve stavu tzv. komplikované opilosti, tedy těžké opilosti spjaté s vystupňovaným nezvládnutým afektem. Závěr o těžké opilosti znalci učinili na základě převládajícího názoru psychiatrů (vč. doporučených standardů společnosti pro návykové choroby) v tom smyslu, že těžká opilost počíná od alkoholémie 2 g/kg, kdy pro tento závěr svědčí i ta skutečnost, že došlo u obžalované k narušení vzpomínky (tzv. alkoholový palimpsest). Míra motorického postižení při opilosti neodpovídá míře postižení psychických funkcí a rovněž jednotlivé psychické funkce mohou být postiženy nerovnoměrnou měrou. V posuzované době dne [REDAKCE] v čase 19:00 hod. a 19:07 hod. byly schopnosti obžalované rozpoznat protiprávnost svého chování a schopnost toto jednání ovládat podstatně sníženy, a to na pomyslném středu schopností, neblížily se vymizení. Znalec k tomu v rámci řízení před soudem uvedl, že rozpoznávací a ovládací schopnosti obžalované rozhodně nebyly vymizené, ale byly sníženy mezi 50 – 70 %. V posuzované době se jednalo u obžalované o těžkou opilost, která byla komplikována vystupňovaným nezvládnutým afektem, kdy kombinace obou faktorů byla fatální – opilost typickým způsobem deliberovala zábrany v chování a zesílila vliv emocí, vystupňovaný afekt vedl ke ztrátě zábran a k poruchovému chování. Komplikovaná opilost v důsledcích vede k poruše chování neodpovídající původní osobnosti obžalované. Stav obžalované vybočoval z vývojové linie osobnosti obžalované, kdy po ústupu opilosti došlo k závažné dekompenzaci jádra osobnosti s těžkou afektivní symptomatikou a nutností hospitalizace, což svědčí o odštěpení inkriminovaného jednání od původní osobnosti. K okolnostem indikujícím, startujícím a zesilujícím vystupňovaný nezvládnutý afekt patří mimo jiné i fyzický útok manžela na obžalovanou. U obžalované nebyla zjištěna závislost na alkoholu, lécích či jiných návykových látkách, a obžalovaná je schopna odolat prvnímu požití alkoholu, léku, případně jiné návykové látky. Pobyt obžalované na svobodě není nyní z psychiatrického hlediska bezprostředně nebezpečný pro duševní chorobu indikující sociopatické jednání, přičemž probíhající porucha přizpůsobení je u obžalované léčena ambulantně a dobrovolně. Nadále je žádoucí, aby obžalovaná zachovávala plnou abstinenci, kdy nejsou navrhována ochranná léčebná opatření, neboť obžalovaná je abstinence schopná

bez nutnosti odvykacích opatření. Dle znaleckého ústavu je obžalovaná nyní schopna plnohodnotné účasti na trestním řízení, je schopna chápat jeho smysl a význam. Co se týče znaleckého posudku vypracovaného MUDr. Jirím Čížkem, k tomu znalci uvádí, že závěry znalce Čížka a závěry ošetřujícího klinického lékaře jsou v zásadě správné, oproti MUDr. Čížkovi se posuzující znalci liší v hodnocení míry opilosti. Znalec MUDr. Vlastimil Tichý dále v řízení před soudem uvedl, že na předmětném znaleckém posudku se podíleli čtyři psychiatři, psychologové jej nezpracovávali. Všichni psychiatři se seznámili se spisovým materiálem, který jim byl zaslán soudem. Znalec zdůraznil, že se v daném případě nejednalo u obžalované o patickou opilost, ale o komplikovanou opilost, která vznikla souhrou dvou faktorů. Na rozdíl od těžké opilosti je pro komplikovanou opilost charakteristické, že daná osoba jedná v nesouladu se svojí předchozí osobností, se svými zkušenostmi, s předchozí reaktivitou, přestává logicky myslet, ztrácí se stupeň sebezáchovy, vše syceno emocemi. Pokud se jedná o obžalovanou, tato nejprve zareagovala formou akutní reakce na stres, který se později rozvinul do poruchy adaptace. Chování obžalované v době, kdy řídila vozidlo, tak jak je toto popisováno svědky, stejně jako bezprostředně po způsobení předmětné dopravní nehody svědčí tomu, že obžalovaná se chovala iracionálně bez pudu sebezáchovy. Uvedené, stejně jako ta skutečnost, že není popisováno v dlouhodobé anamnéze, že by řídila vozidlo v opilosti, jakož i reakce obžalované po dopravní nehodě, svědčí tomu, že se jedná o komplikovanou opilost. Znalec rovněž upozornil, že látky taurin a kofein, které jsou obsaženy v nápoji Red Bull, aktivizují síly, zvyšují sebevědomí a snižují soudnost, byť se lidé obecně domnívají, že v kombinaci s alkoholem snižují opilost. Závěr o vystupňovaném nezvládnutém afektu znalci učinili na základě toho, co před soudem uváděl manžel obžalované, kdy tento popisoval průběh předmětného odpoledne a chování obžalované na bazénu, které si tato nepamatuje. I kdyby jednání [Svědka 11] vůči obžalované nebylo prokázáno v uvedeném rozsahu, i tak by se s velkou pravděpodobností dle znalce jednálo o komplikovanou opilost, neboť zde došlo ke kombinaci těžké opilosti a afektu. Znalec i ve vztahu k afektu uvedl, že se nejednalo o afekt patický, oproti prostému afektu je však patrné v chování obžalované, že došlo ke ztrátě pudu sebezáchovy, ve vozidle realizovala riskantní manévry bez zvažování důsledků, a tímto způsobem se u obžalované projevil nezvládnutý afekt. Kdy přesně u obžalované nezvládnutý afekt nastal, nelze určit. Spouštěčem afektu mohla být hádka, facky mohly afekt umocnit, přičemž znalec vychází z vyjádření [Svědka 11], zda tomu tak skutečně bylo, záleží na tom, co se fakticky mezi obžalovanou a [Svědkem 11] odehrálo. Znalci při stanovení závěru vycházeli spíše z klinického obrazu obžalované. Pokud se jedná o tvrzení obžalované, že tato od předmětné dopravní nehody nepije, k tomu znalec uvedl, že v rámci její hospitalizace byly realizovány odběry, kdy nedošlo k navýšení jaterních enzymů, což bývá typické pro alkoholiky, rovněž se u obžalované neprojevily příznaky abstinčního syndromu. Obžalovaná sama pak opakovaně uváděla, že pila alkohol příležitostně, 2x do měsíce 1 – 3 skleničky vína, kdy na člověka, který je zvyklý pít méně, působí opilost více. Dle znalce u těžké opilosti nemusí být výrazným způsobem ovlivněna motorika, opilost se u obžalované projevovala na úrovni psychomotoriky při řízení vozidla. K projevům obžalované bezprostředně po nehodě, zejména při komunikaci obžalované se [Svědkem 12], znalec uvedl, že došlo k určitému šoku, protože člověk je schopen po určitou dobu i za přítomnosti emocí určitým způsobem spolupracovat. Znalec dále uvedl, že pokud se jedná o alkoholové okénko, je to jev reziduální, který vzniká až následně, nejedná se o kvalitativní poruchu vědomí, tedy daná osoba si v okamžiku, kdy se jednání odehrává, toto uvědomuje, ale následně poté, co vystržíliví, si jej nevybavuje. Navíc přistupuje i aspekt vytěsnění, kdy lidé mohou nepříjemné vzpomínky vytěsnit do podvědomí, načež jsou následně přesvědčeni, že se konkrétní situace nestala. Co si obžalovaná skutečně pamatovala, nelze objektivně ověřit, neboť znalci mohou vycházet pouze z toho, co jim skutečně uvedla. V případě obžalované její projev spíše svědčí pro potlačení nepříjemného vjemu, kdy je toto zmiňováno i v lékařské zprávě z Psychiatrické nemocnice v Bohnicích. Pokud se jedná o požití kokainu, znalec uvedl,

že obžalovaná k němu sdělila, že neví, že by látku kokain vědomě požíla, přičemž v těle obžalované bylo naměřeno takové množství látky kokain, že toto žádným způsobem chování obžalované neovlivňovalo. Znalec se dále k dotazu obhájce uvedl, že existují tři metody, které objektivně zjistí, zda konkrétní osoba požívá v nadměrné míře alkohol. Měří se jaterní enzymy, GMT a objem erytrocytů, tato vyšetření byla obžalované provedena při její hospitalizaci v Psychiatrické nemocnici v Bohnicích a žádná z těchto hodnot nebyla zvýšena. Znalec současně upozornil, že v případě osob zneužívajících alkohol, pokud po určitou dobu alkohol neužívají, vrací se tyto hodnoty k normálu. Ve zprávách o hospitalizaci obžalované nebyly zjištěny skutečnosti, které by nasvědčovaly účelovosti hospitalizace. Znalec k dotazu obhájce uvedl, že u obžalované při usednutí si do vozidla převládaly emoce, které byly potencované alkoholem, obžalovaná si neuvědomovala a nezvažovala to, že když sedne opilá za volant, co se může stát. Jedná se však o hypotézu znalce.

31. **Znalec Ing. Karel Doležal**, znalec z oboru doprava, odvětví doprava silniční a městská, se specializací posuzování dopravních nehod v rámci své výpovědi odkázal na znalecký posudek ze dne 15. 9. 2020, zapsaný pod č. 2457-24/2020 znaleckého deníku, a na doplněk znaleckého posudku ze dne 12. 10. 2020, č. 2460-27/2020 znaleckého deníku. Znalec v závěrech posudku shrnuje, že příčinou dopravní nehody byla z technického hlediska nesoustředěnost obžalované, řidičky vozidla zn. Mercedes-Benz, která se pohybovala s vozidlem příliš vysokou rychlostí a nekontrolovaně narazila do vozidla zn. Škoda Octavia bez vnější příčiny vyvolané dopravní situací. Obžalovaná mohla vozidlo zn. Škoda Octavia pozorovat dostatečnou dobu a na dostatečnou vzdálenost tak, aby do vozidla zn. Škoda Octavia nenarazila, nejméně cca 70 m až 100 m. Naopak řidič vozidla zn. Škoda Octavia neměl možnost střetu zabránit, když vozidlo zn. Mercedes-Benz mohl sledovat pouze ve zpětných zrcátích, a to 0,58 sekundy před okamžikem střetu, kdy však za tak krátkou dobu mu na odvracení střetu nezbyval čas. Počínání obžalované, řidičky vozidla zn. Mercedes-Benz, bylo z technického hlediska zcela nesprávné a nepřiměřené, zatímco počínání řidiče vozidla zn. Škoda Octavia odpovídalo dopravní situaci, tento neměl možnost jednat jinak a náraz do zadní části svého vozidla nemohl při nízkém provozu očekávat ani předvídat. Vozidlo zn. Mercedes-Benz se bezprostředně před nehodou a střetem s vozidlem zn. Škoda Octavia pohybovalo rychlostí cca 150 km/hod., v mezích od 135 km/hod. do 165 km/hod. Rychlost vozidla zn. Mercedes-Benz bezprostředně před nehodovým dějem i okamžikem střetu byla totožná, přičemž vozidlo nebylo před střetem s vozidlem zn. Škoda Octavia ani brzděno ani akcelerováno, shodně jako vozidlo zn. Škoda Octavia, které se před nehodovým dějem a v okamžiku střetu pohybovalo rychlostí cca 79 km/hod., v mezích od 71,1 km/hod. do 86,9 km/hod. Vozidlo zn. Mercedes-Benz se v místě nehody pohybovalo rychlostí cca 150 km/hod., překročilo tak nejvyšší povolenou rychlost cca o 70 km/hod., přičemž pokud by se vozidlo obžalované pohybovalo nejvyšší povolenou rychlostí 80 km/hod., ke střetu vozidel by nedošlo. Řidička vozidla zn. Mercedes-Benz mohla střetu zabránit tím, že by se soustředila na řízení a do zádi vozidla zn. Škoda Octavia by nenarazila, neboť k nárazu do vozidla zn. Škoda Octavia neměla žádný dopravní ani jiný vnější důvod. Na vozidle zn. Mercedes-Benz nebyla zjištěna žádná závada před nehodou, brzdový systém byl plně funkční, stejně tak řízení i mechanismus řízení, shodně tomu bylo i u vozidla zn. Škoda Octavia. Znalec dále vyčíslil skutečnou hmotnou škodu na vozidlech i svodidlech, kdy škodu na zaparkovaném vozidle zn. Opel Corsa z důvodu poničení zpětného zrcátka stanovil na částku 4 083 Kč, na vozidle zn. Škoda Octavia na částku ve výši 360 200 Kč a na svodidlech na částku ve výši 36 500 Kč. V rámci doplňku znaleckého posudku ze dne 12. 10. 2020 znalec uvedl, že na místě řidiče vozidla zn. Škoda Octavia v době nehody s největší pravděpodobností nebyl zapnut bezpečnostní pás. Použití bezpečnostního pásu na místě spolujezdce vpředu vedle řidiče, stejně jako u spolujezdce vlevo vzadu za řidičem nelze prokázat ani vyvrátit kvůli silné deformaci navijáku bezpečnostního pásu. Znalec dále uvedl, že při zpracování znaleckého posudku neměl k dispozici kamerový záznam [Snímek 9], ani fotografii se zaseknutým tachometrem na hodnotě 200 km/hod., přičemž rychlost vozidla

zn. Mercedes-Benz určoval zejména podle zanechaných stop zaměřených orgány Policie ČR, kdy se tímto způsobem vypočítává zejména rotace, nikoliv rychlost. Znalec dále uvedl, že při výpočtu rychlosti, kterou se pohybovalo vozidlo zn. Mercedes-Benz, nevycházel ze záchytných bodů a času z kamerového záznamu, kdy tento proces by byl zdlouhavější, nákladnější, ale dala by se tímto způsobem spočítat průměrná rychlost vozidla zn. Mercedes-Benz. Nicméně i znalec se klonil k závěru, že vozidlo zn. Mercedes-Benz se pohybovalo spíše na horní hranici jeho výpočtu, tedy kolem 165 km/hod. Znalec uvedl, že vozidlo zn. Mercedes-Benz nemuselo jet rychlostí kolem 200 km/hod. s odkazem na míru poškození tohoto vozidla, kdy je však pravdou, že u vozidla zn. Mercedes-Benz jsou kvalitně zpracované deformační zóny, navíc zadní části vozidel jsou z hlediska jejich deformace měkčí, kdy zadní část vozidla zn. Škoda Octavia byla těžce deformována, neboť levé zadní kolo bylo v podstatě vraženo až k sedačce řidiče. Kdyby měl znalec k dispozici informaci o tachometru zaseklém na hodnotě 200 km/hod., mohlo by to ovlivnit jeho výpočet rychlosti vozidla zn. Mercedes-Benz, neboť by se výpočtem této hodnoty zabýval hlouběji. Znalec dále popsal, že při střetu vozidla zn. Mercedes-Benz a vozidla zn. Škoda Octavia bylo vozidlo zn. Škoda Octavia naraženo dopředu, došlo ke zrychlení vozidla, osoby sedící v autě se naopak pohybovaly směrem dozadu směrem do sedaček. Po ujetí několika metrů začalo vozidlo zn. Škoda Octavia rotovat doprava, pročež došlo ke kontaktu – naražení levé strany vozidla, dveří a sloupků do levé části těl poškozených, a to hlavně na straně u řidiče a spolujezdce na zadním levém sedadle. Znalec dále uvedl, že při tomto typu střetu – tedy při bočním nárazu nebo nárazu zezadu a při rychlosti, v níž došlo k nárazu – by případné upoutání bezpečnostním pásem nehrálo žádnou roli, neboť bezpečnostní pás plní svou funkci při čelním nárazu, kdy drží tělo pohybující se při čelním nárazu směrem dopředu tak, aby tělo nebylo předkloněno a nedošlo k dalšímu úrazu způsobenému airbagem. Znalec doplnil, že pokud se jedná o jeho závěr ohledně bezpečnostního pásu a jeho upoutání na místě řidiče, nelze jednoznačně vyloučit, že bezpečnostní pás nebyl použit, neboť mohlo dojít k tomu, že se do polohy, kterou popsal znalec v doplnění znaleckého posudku, dostal až v důsledku odpoutání poškozeného řidiče vozidla v rámci záchranných prací. Znalec se hlouběji touto otázkou nezabýval, neboť mechanismus dopravní nehody byl jednoznačný a tudíž nepředpokládal, že otázka bezpečnostních pásů bude předmětem sporu. Nejproblematictější pohyb těl v autě, který mohl z technické stránky způsobit zranění, byl pohyb těl dozadu do sedadel, resp. náraz těla na zadní sedačku, kdy sedačka byla stabilní a pevná. V případě poškozeného sedícího vzadu na levém sedadle tento utržil ránu do levé části trupu, následně došlo k dalšímu střetu s levou částí vozidla a levou částí trupu tohoto poškozeného v rámci rotačního pohybu. Síla, která působila při zaražení posádky vozidla zn. Škoda Octavia do sedaček, byla u všech tří osob ve vozidle dle znalce shodná, neboť zrychlení platilo pro celé vozidlo. V tomto případě tak použití bezpečnostního pásu nehrálo žádnou roli, a to ani při bočním pohybu, neboť v takovém případě se tělo v pásu může volně pohybovat. K dotazu znalec upřesnil, že vozidla s označením AMG mají odlišně zpracovaný podvozek a výkonnější motor. K dopřednému pohybu u posádky vozidla zn. Škoda Octavia došlo dle znalce zhruba 40 m od okamžiku střetu vozidel, kdy nejprve byla posádka zaražena do sedadel, v okamžiku, kdy vozidlo začalo zpomalovat, docházelo k pohybu dopředu, a to i v době, kdy vozidlo zn. Škoda Octavia v důsledku rotace jelo pozadu.

32. **Znalec Doc. Ing. Bc. Marek Semela, Ph.D.**, znalec z oboru doprava, odvětví doprava městská, doprava silniční, a **znalec Ing. Michal Křížák** v rámci své výpovědi před soudem odkázali na znalecký posudek Ústavu soudního inženýrství Vysokého učení technického v Brně ze dne 30. 7. 2021, zapsaný pod č. C 1766/2021 znaleckého deníku. Znalci v závěrech posudku shrnují, že provedli osobní ohledání vozidla zn. Škoda Octavia, vč. Zpracování detailní fotodokumentace pro vytvoření 3D modelu vozidla pomocí fotogrammetrie, osobní ohledání vozidla zn. Mercedes-Benz nebylo znalcům umožněno. Vozidlo zn. Mercedes-Benz se při střetu pohybovalo rychlostí 199 km/hod., vozidlo zn. Škoda Octavia rychlostí 80 km/hod.

Vozidlo zn. Mercedes-Benz narazilo pravým předním rohem do levé zadní části vozidla zn. Škoda Octavia, přičemž vozidla se pohybovala téměř rovnoběžně. Ke střetu došlo v prostředním jízdním pruhu, 11 až 16 metrů před výchozím bodem měření v oblasti před začátkem zadokumentovaných stop na vozovce. Vozidlo zn. Škoda Octavia bylo střetem urychleno cca o 50 km/hod., z rychlosti 80 km/hod. na rychlost 129 km/hod. za 0,01 sekundy, odhozeno vpřed a mírně doprava a současně roztočeno vpravo. Průměrné zrychlení vozidla zn. Škoda Octavia tak bylo cca $1\,100\text{ m/s}^2$, přičemž takové zrychlení odpovídá u osoby hmotnosti 80 kg zatížení cca 9 tun. Po ujetí dráhy 133 m vozidlo zn. Škoda Octavia narazilo levým předním rohem v rychlosti cca 39 km/hod. do svodidel na pravé straně vozovky. Během postřetového pohybu došlo ke kontaktu zadní části vozidla zn. Mercedes-Benz se zadní částí vozidla zn. Škoda Octavia. Vozidlo zn. Mercedes-Benz do zastavení v konečné poloze urazilo po střetu dráhu 151 m, vozidlo zn. Škoda Octavia dráhu o délce 162 m. Znalci dále potvrdili, že řidič vozidla zn. Škoda Octavia nemohl střetu jakkoliv zabránit, obžalovaná řidička vozidla zn. Mercedes-Benz mohla střetu zabránit tak, že by jela v levém jízdním pruhu, nebo kdyby jela v místě povolenou rychlostí 80 km/hod. Dle výpovědí svědků a zejména z kamerových záznamů je možné určit, že vozidlo zn. Mercedes-Benz se minimálně na úseku 1,5 km před místem střetu pohybovalo přibližnou stálou rychlostí 192 km/hod. až 241 km/hod. Znalci k tomu doplnili, že uvedený výpočet bylo možné stanovit na základě zejména třech bezpečnostních kamer, které byly relativně blízko samotné dopravní nehody, jedná se o kamery ve vzdálenosti 600 m, 840 m (v protisměru jízdy vozidel) a 1,2 km od místa střetu (viz tabulka č. 13 na straně 95 znaleckého posudku), přičemž znalec popsal mechanismus, na základě kterého výpočet provedl dle zachytných bodů a časových úseků mezi jednotlivými snímky nebo polohami, příp. dle čar vodorovného dopravního značení. Znalci rovněž využili záznamů [Svědka 9], jakož i metodu CRASH 3, která pracuje s databází různých crash testů, tzn. s tuhostí vozidel, pomocí fotogrammetrie vytvořili model, ze kterého bylo možné odměřovat hloubku deformací, což bylo porovnáváno se shodným poškozením ekvivalentního vozidla (viz příloha 3. znaleckého posudku). Všechny uvedené skutečnosti pak umožňovaly znalcům učinit výše citované závěry, které jsou odlišné od závěrů znalce Ing. Karla Doležala. Obžalovaná najížděla nebezpečně již na ulici 5. května, když nerespektovala vodorovné dopravní značení a najetím vedle vozidla, které na hlavní komunikaci najíždělo v jízdním pruhu, řidiči tohoto vozidla zablokovala výhled na hlavní komunikaci. Následně jízda výše uvedenou rychlostí mezi levým a prostředním jízdním pruhem, kdy vozidlo zn. Mercedes-Benz zasahovalo pravou částí do prostředního jízdního pruhu, byla riskantní a pro okolí vozidla nebezpečná, neboť někteří řidiči nestihli na vozidlo zn. Mercedes-Benz vůbec zareagovat, byť je toto míjelo jen velmi těsně. Znalci dále vysvětlili způsob výpočtu, jakým došli k závěru o tom, kolik osob bylo potenciálně ohroženo jízdou vozidla zn. Mercedes-Benz. Tento výpočet hodnotili z technického hlediska v kontextu s rychlostí vozidla řízeného obžalovanou a bočním odstupem tohoto vozidla od dalších vozidel. Na základě uvedeného bylo znalci vypočteno, že došlo k ohrožení 18 osob ve 12 vozidlech, kdy toto spočítali za pomoci kamerových záznamů, z nichž bylo možno zjistit, jaké osobní automobily vozidlo zn. Mercedes-Benz míjelo, a dále na základě svědeckých výpovědí. Jednalo se o vozidlo [Svědkyň 2], tmavé vozidlo (viz str. 113 znaleckého posudku, obr. 46), vozidlo Škoda Forman (str. 113 znaleckého posudku, obr. 47), vozidlo [Svědka 3], čtyři další vozidla jedoucí před vozidlem [Svědka 3], vozidlo [Svědka 4 a 5], vozidlo [Svědka 6], přičemž dle znalců mezi vozidlem [Svědkyň 6] a vozidlem [Svědka 4 a 5] jelo ještě jedno vozidlo, jehož provozovatel nebyl ztotožněn, a samotné policejní vozidlo zn. Škoda Octavia, v němž se nacházely tři osoby, přičemž u vozidel, kde nebyli svědci ztotožnění, počítali znalci s tím, že ve vozidle se nacházel pouze řidič. Ohrožení vozidel spočívalo v tom, že vozidlo, jímž jela obžalovaná, jelo technicky zcela nepřijatelným způsobem jízdy velkou rychlostí překračující povolenou rychlost a nedodržovalo přitom boční odstup 1,5 metru od ostatních vozidel. Znalci dále uvedli, že dle záznamů z řídicí jednotky

vozidla zn. Škoda Octavia byli řidič a spolujezdkyně vepředu připoutáni bezpečnostními pásy. Na zadních sedadlech nebyly dle řídicí jednotky bezpečnostní pásy zapnuty. S ohledem na skutečnost, že při nárazu na spolujezdce na levém zadním sedadle působily síly směrem dozadu do sedačky a mírně doprava, ani řádné upoutání bezpečnostním pásem by podstatným způsobem pohyb spolujezdce neovlivnilo, neboť pás by šel přes spolujezdcovo levé rameno a pohybu trupu doprava by nijak výrazně nebránil. Navíc nárazem bylo tělo tlačeno do sedačky, nikoliv proti pásu. Znalci dále uvedli, že analýzou kamerových záznamů bylo zjištěno, že obžalovaná v nižších rychlostech dokázala reagovat na aktuální dopravní situaci a svou jízdu tomu přizpůsobit, což je zřejmé mj. z toho, jak se v úseku, který zabírala kamera č. [redacted] – ulice [redacted], zařadila za vozidlo zn. Audi a svou rychlost přizpůsobila vozidlu zn. Audi jedoucím před ní (str. 81 – 83 posudku). Znalci při hlavním líčení uvedli, že při stanovení rychlosti vozidel vycházeli z kamerových záznamů, z poškození vozidel a z tuhosti porovnatelných vozidel. V okamžiku střetu vozidel byla rychlost vozidla zn. Mercedes-Benz 195 km/hod. Znalec v rámci řízení před soudem opětovně potvrdil, že k závěrům o tom, že řidič a spolujezdec v policejním autě připoutání byli, a spolujezdec na zadní sedačce připoután nebyl, došli znalci s ohledem na záznam z řídicí jednotky vozidla (viz příloha 2. znaleckého posudku), kdy však vzali v úvahu i výsledky fyzického zkoumání předmětných bezpečnostních pásů. Znalci zcela potvrdili závěr znalce Ing. Karla Doležala v tom ohledu, že to, zda poškození byli připoutáni, nebylo v tomto případě relevantní, neboť násilí působilo tak, že tělo poškozených se pohybovalo při nárazu směrem dozadu do sedaček, kdy tento závěr znalci učinili, jak na základě vlastních závěrů o mechanismu střetu vozidel (znalci v této souvislosti odkázali na fotografie č. 34 a č. 35 na straně 104 znaleckého posudku, kdy vzdálenost od zadní sedačky do začátku přední sedačky byla na levé straně 22 cm), tak po konzultaci ohledně způsobených poranění. K poranění došlo tak, že při nárazu vozidla zn. Mercedes-Benz do vozidla zn. Škoda Octavia bylo toto vozidlo zrychleno o 40 – 55 km/hod., vlivem urychlení zadní sedačky narazily do „pomaleji sedící osoby“, tím pádem se tělo pohybovalo směrem dozadu vůči sedačkám. Znalci dále doplnili, že všechno podstatné z hlediska mechanismu předmětné dopravní nehody se odehrálo v 0,1 s po střetu, max. do 0,3 s po střetu. [redacted] [Poškozený 3], tedy spolujezdec v zadní části vozidla se nacházel na sedačce vlevo za řidičem, kdy je vyloučeno, že by se během nehody na sedačce posouval, což potvrzuje i silové působení, které zde působilo ve velmi krátké době, protože tento neměl žádnou šanci na situaci jakkoliv zareagovat, čemuž nasvědčuje i bota zaklíněná ve vozidle. Pokud se jedná o již zmiňovaný dopředný pohyb, k tomu znalci uvedli, že v nějaké minimální míře mohl nastat vzhledem k pružnosti sedačky, nicméně nedošlo přímo k vržení těla dopředu, pro to mechanismus nehodového děje nenasvědčuje. Znalec doplnil, že kdyby měl znalecký ústav možnost prohlédnout vozidlo zn. Mercedes-Benz, má za to, že by takové ohledání nepřineslo žádných nových poznatků, neboť znalecký ústav měl dostatek informací pro učinění svých závěrů.

33. Znalec Doc. MUDr. Miloš Sokol, Ph.D., znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, v rámci své výpovědi odkázal na znalecký posudek ze dne 30. 9. 2020, zapsaný pod č. 3831 znaleckého deníku. Znalec v závěrech posudku shrnuje, že [redacted] [Poškozený 1] utrpěl při dopravní nehodě dne [redacted] poranění v podobě [redacted]

[redacted] [Popis zranění Poškozeného 1]

[redacted] [Poškozená 2]

utrpěla zranění v podobě [redacted]

[redacted] [Popis zranění Poškozené 2]

Poranění obou poškozených vznikla v přímé příčinné souvislosti s dopravní nehodou, kdy poranění vznikla účinkem tupého násilí o velké intenzitě, s nárazem těl proti interiéru kabiny a pohybem osob při rotujícím pohybu havarovaného vozidla. V případě [Poškozeného 1] [Poškozeného 1] předmětné zranění odpovídá té skutečnosti, že poškozený měl v době nárazu nohu opřenou o pedál, kdy končetina byla natažená pod palubní deskou. Znalec dále popsal léčení, které si taková poranění u obou poškozených vyžádala. K otázce obvyklé doby léčení poranění u [Poškozeného 1] [Poškozeného 1] znalec uvedl, že v době vyhotovení znaleckého posudku se poškozený nacházel v pracovní neschopnosti a několik dalších měsíců se v pracovní neschopnosti bude nacházet. Znalec dále uvedl, že [Poškozený 1] [Poškozený 1] byl od úrazu do [Poškozený 1] [Poškozený 1], s výhledem nejméně do [Poškozený 1] [Poškozený 1], podstatně omezen v obvyklém způsobu života z důvodu [Poškozený 1] [Poškozený 1]. U [Poškozeného 1] [Poškozeného 1] nebylo možno v době vyhotovení znaleckého posudku se vyjádřit k případným trvalým následkům, neboť se [Poškozený 1] [Poškozený 1] nacházel stále v léčení. Nicméně u [Poškozeného 1] [Poškozeného 1] se ze soudně lékařského hlediska jednalo o vážnou poruchu zdraví s podstatným omezením v obvyklém způsobu života v době delší šesti týdnů (nejméně šest měsíců), naplňující kritéria pro těžkou újmu na zdraví [Prognóza zranění Poškozeného 1] [Prognóza zranění Poškozeného 1]

[Poškozená 2] [Poškozená 2] se v době odevzdání znaleckého posudku rovněž nacházela v pracovní neschopnosti, přičemž doba léčení poranění, která utrpěla poškozená, může představovat dobu cca čtyři až šest týdnů (někdy déle), kdy dochází k [Poškozená 2] [Poškozená 2]

Poranění [Poškozené 2] [Poškozené 2] trvalé následky nezanechají, kdy se u [Poškozené 2] [Poškozené 2] jednalo o poruchu zdraví, nikoliv vážnou, s omezením v obvyklém způsobu života po delší dobu, měrou podstatnou po dobu cca pět až šest týdnů, naplňující kritéria pro ublížení na zdraví. Znalec se v rámci řízení před soudem dále vyjádřil k aktuálnímu stavu poškozených, kdy s ohledem na výpověď [Poškozeného 1] [Poškozeného 1] považuje znalec za problematické pro další rehabilitaci poškozeného mimo jiné i to, že [Poškozený 1] [Poškozený 1] musel [Popis prognózy zdravotního stavu Poškozeného 1] [Popis prognózy zdravotního stavu Poškozeného 1]

[Poškozené 2] [Poškozené 2]. Ve vztahu ke zranění [Poškozené 2] [Poškozené 2] znalec uvedl, že v případě zranění a [Poškozené 2] [Poškozené 2] [Popis prognózy zdravotního stavu Poškozeného 1] [Popis prognózy zdravotního stavu Poškozeného 1]

[Poškozené 2] [Poškozené 2]. Znalec doplnil, že v případě obou pasažérů na předních sedadlech nebyla zjištěna žádná taková zranění, ze kterých by bylo možné jednoznačně dovodit nepřipoutání se bezpečnostními pásy a náraz těl z přední části interiéru kabiny, kdy v takovém případě by byla zranění podstatně těžší.

34. Znalcezně MUDr. Alena Cypriánová a MUDr. Klára Neureutterová MBA, znalcezně z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, odkázaly na znalecký posudek ze dne 13. 7. 2020, zapsaný pod č. 20089 znaleckého deníku v případě MUDr. Aleny Cypriánové a pod č. 33 ve znaleckém deníku v případě MUDr. Kláry Neureutterové, MBA, ve věci pitvy zemřelého [Poškozeného 3]. Znalcezně MUDr. Alena Cypriánová v rámci své výpovědi před soudem shrnula závěry svého znaleckého zkoumání tak, že při pitvě byly zjištěny následující úrazové změny u [Poškozeného 3]

[Popis úrazových změn Poškozeného 3]

[Poškozeného 3] byl [Poškozeného 3]. Příčinou smrti poškozeného [Poškozeného 3], přičemž smrt nastala v příčinné souvislosti s dopravní nehodou, kdy střet dvou osobních automobilů vznik poranění dobře vysvětluje.

[Popis mechanismu vzniku úrazových změn u Poškozeného 3]

[Poškozeného 3]. Pokud se jedná o užití bezpečnostních pásů, znalcezně uvedla, že bezpečnostní pásy při vyšších rychlostech postrádají svůj účel, stejně jako při bočním střetu. Nicméně u [Poškozeného 3] nebyla zjištěna typická poranění, která by byla vázána na použití bezpečnostních pásů. Znalcezně současně v této souvislosti uvedla, že v případě, že by byly užity u [Poškozeného 3] bezpečnostní pásy, nelze možná vyloučit, že by mohl utrpět poranění menšího rozsahu, než jaká byla zjištěna při pitvě. Dle znalcezně nelze vyloučit ani to, že na poranění v podobě [Popis úrazové změny] by mohlo mít použití bezpečnostních pásů vliv, kdy zranění by nemusela být tak závažná. Tento svůj závěr následně znalcezně korigovala s tím, že v daném případě by bezpečnostní pásy zraněním způsobeným [Poškozenému 3] nezabránilly. Následně znalcezně k dotazu obhájce uvedla, že kdyby byl poškozený bezpečnostním pásem připoutaný, pak by nemuselo dojít k [Popis úrazové změny], pročez by poranění nebyla takové intenzity. Znalcezně však nebyla schopna vysvětlit, jak by bezpečnostní pás tělo vlastně fixoval, když k nárazu došlo zezadu zleva. Dle znalcezně nelze ani vyloučit to, že před nárazem se mohl poškozený nacházet v jiné poloze než vsedě s nohama na zemi, a to i přesto, že na kamerovém záznamu z místa nehody je patrné, že resuscitace zaklíněného poškozeného probíhala vsedě, kdy k tomuto závěru znalcezně vede to, že poškozený neměl závažná poranění dolních končetin. Znalcezně však současně uvedla, že

vzhledem k tomu, k jaké deformaci kabiny došlo, nemohl se poškozený přesunout do jiné polohy sám, když se poškozený ocitl v bezvědomí okamžitě, řádově v několika sekundách po nárazu. Pokud se jedná o [Popis úrazové změny], nelze se dle znalkyň vyjádřit k tomu, v jakém okamžiku tyto mohly vzniknout. Dle MUDr. Aleny Cypriánové se nelze jednoznačně vyjádřit k závěru znalce MUDr. Michala Berana ohledně toho, že vzniklá zranění u poškozeného lze dobře vysvětlit vržením neupoutaného poškozeného levou částí těla sekundárně dopředu na sedadlo řidiče. Znalce MUDr. Klára Neureutterová, MBA, se shodovala se závěry znalkyň MUDr. Aleny Cypriánové, a doplnila ji pouze o vyjádření, že [Popis úrazové změny]

Jedná se o natolik závažné zranění, že nelze ze soudně lékařského hlediska říci, zda by záchranná služba byla schopna poškozeného zachránit, resp. vzhledem k tomu, že se jednalo o zranění neslučitelné se životem, kdy [Popis úrazové změny] by záchranná služba nebyla schopna poškozeného zachránit, a to i přesto, že u poškozeného byla [Popis zdravotního stavu Poškozeného]. Obě znalkyň potvrdily, že se znalcem MUDr. Michalem Beranem dlouhodobě spolupracovaly na stejném pracovišti, aktuálně již dva roky s tímto nepůsobí na stejném pracovišti, ale jsou v soukromém kontaktu, kdy znalkyň MUDr. Klára Neureutterová, MBA uvedla, že se s tímto v některých případech odborně radí.

35. Znalec MUDr. Miroslav Ďatko, Ph.D., znalec v oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, zpracoval společně s MUDr. Mgr. Tomášem Vojtíškem, Ph.D. konzultační zprávu ke znaleckému posudku Ústavu soudního inženýrství Vysokého učení technického v Brně ze dne 30. 7. 2021, zapsaný pod č. C 1766/2021 znaleckého deníku. V závěrech konzultační zprávy znalec popsal zranění způsobená [Poškozeným 1, 2 a 3] shodně jako to učinili znalci výše, kdy doplnil, že charakter poranění poškozených odpovídá vysokoenergetickému úrazovému ději, tj. dopravní nehodě, kdy úrazové změny jsou vysvětlitelné akceleračně-deceleračním mechanismem a přímým působením zraňujícího tupého násilí v podobě kontaktu s deformujícím se interiérem tohoto vozidla. Ze soudně lékařského hlediska utrpěl nezávažnější zranění [Poškozený 3], který se v době střetu nacházel na sedadle spolujezdce vlevo za řidičem, tj. nejbližší místu střetu. V tomto prostoru zůstal rovněž zaklíněn a musel být vyproštěn příslušníky záchranného hasičského sboru. Pokud se jedná o zranění [Poškozeného 3], celkový charakter a lokalizace poranění na těle [Poškozeného 3] nasvědčuje spíše tomu, že [Poškozený 3] nebyl v době nehody připoután bezpečnostním pásem. Znalec dále v závěrech uvedl, že zraňující síly působící na [Poškozeného 3] byly však takového charakteru, že i řádné upoutání poškozeného bezpečnostním pásem by s největší pravděpodobností nezabránilo vzniku smrtelných poranění, například [Popis úrazové změny], neboť u bezpečnostních pásů je největších ochranných účinků dosahováno při čelních střetech v rychlostech cca do 50 km/h. V případě celkového charakteru a lokalizace poranění na těle [Poškozených 1 a 2] tyto nevyklučují jejich upoutání bezpečnostním pásem v době předmětné dopravní nehody, nicméně nebyly zadokumentovány žádné typické úrazové změny, které by přímo vznikly od řádně upnutých bezpečnostních pásů. Znalec dále při hlavním líčení rozvedl, že u [Poškozeného 3] bylo vícero úrazových změn, které samy o sobě ohrožovaly poškozeného na životě. Nejvýznamnějším zraněním u [Poškozeného 3] byla [Popis úrazové změny] smrtelná úrazová změna. V okamžiku, kdy do vozidla zn. Škoda Octavia narazilo zezadu zleva vozidlo zn. Mercedes-Benz, došlo k uvolnění velkého množství energie, která působila na tělo [Poškozeného 3] sedícího vlevo vzadu za řidičem. Energie působila i na [Popis mechanismu vzniku úrazových změn]

[redacted] I v případě upoutání bezpečnostním pásem by se daly očekávat takové úrazové změny a úmrtí takové osoby, kdy mechanismem vzniku zranění je působení velké síly směrem dozadu na tělo poškozeného [redacted], v okamžiku nárazu vozidla zn. Mercedes-Benz do vozidla zn. Škoda Octavia. K tomu doplnil, že pokud by [redacted] [Poškozený 3] byl v okamžiku nárazu připoután bezpečnostním pásem, tak by ho bezpečnostní pás o to více držel v místě, které bylo z hlediska vzniku úrazových změn nejméně příznivé, přičemž pokud by připoután nebyl a byl např. odhozen bokem, měl by větší šance na přežití. Znalec dále uvedl jako další závažné zranění, které poškozený utrpěl, [redacted] [Popis úrazových změn]

[redacted] Znalec uzavřel, že se jednalo o úrazové změny velmi závažné, v podstatě neslučitelné se životem.

[redacted] [Popis mechanismu úrazových změn a jejich možných příčin]

36. Znalec MUDr. Michal Beran, znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a forenzní traumatologie, v rámci své výpovědi odkázal na znalecký posudek ze dne 22. 11. 2020, zapsaný pod č. 020094 znaleckého deníku, a to v části závěrů týkajících se [redacted] [Poškozených 1 a 2], kdy popsal zranění u obou těchto poškozených shodně, jako to učinili výše citovaní znalci, a současně uvedl, že v případě těchto poškozených typická poranění od bezpečnostních pásů, jako pruhovité kožní oděrky, či zlomeniny klíčních kostí, zjištěny nebyly. Poranění, která utrpěli tito poškození, mohli utrpět jak při připoutání bezpečnostními pásy, tak i bez jejich použití. Pokud se jedná o závěry ohledně [redacted] [Poškozeného 3], zde znalec popsal shodná zranění poškozeného, jako tomu bylo u znalců citovaných výše. Znalec na základě slyšení závěrů ostatních znalců z oboru soudního lékařství a z oboru dopravy revidoval své závěry ohledně [redacted] [Poškozeného 3] v tom směru, že úrazové změny [redacted] [Poškozeného 3] lze vysvětlit [redacted] [Poškozeného 3] lze usuzovat, že poškozený před

nehodou seděl na sedadle s nohama nahoře či ležel. Znalec k tomu výslovně uvedl, že se ohledně [Poškozeného 3] ztotožňuje se závěry, které byly konstatovány znalcem MUDr. Miroslavem Datkem, Ph.D., částečně i znalkyněmi MUDr. Alenou Cypriánovou a MUDr. Klárou Neuretterovou, MBA. Pokud původně učinil jiné závěry ve vztahu na poranění [Poškozeného 3], pak proto, že při vyhotovování svého znaleckého posudku vycházel ze znaleckého posudku Ing. Karla Doležala, dle něhož došlo k nárazu vozidel v menší rychlosti, navíc se domníval, že šlo ve druhé fázi o čelní střet. Skutečnost, že k nárazu došlo ve větší rychlosti, než je uvedeno v posudku Ing. Karla Doležala, podstatně mění závěry jeho posudku. Znalec uvedl, že pokud byl náraz tak prudký a po střetu bylo v prostoru zadních sedaček místo pouze 22 až 27 cm, pak poškozený nemohl přežít a bezpečnostní pásy by neměly na zranění [Poškozeného 3] žádný vliv, i pokud by byl připoután.

37. Soud dále vycházel z listinných důkazů, a to z protokolu o nehodě v silničním provozu ze dne [redacted] včetně fotodokumentace a CD s videozáznamem o ohledání místa činu. Z protokolu o nehodě v silničním provozu ze dne [redacted] je zřejmé, že dne [redacted] v čase 19:00 hod. došlo k dopravní nehodě v ulici [redacted], poblíž [redacted], směrem na ulici [redacted]. Účastníky dopravní nehody byl osobní automobil zn. Mercedes-Benz AMG A 35, registrační značky [redacted] (CZ), jehož řidičkou byla obžalovaná XX, jež byla zraněna lehce. Vlastníkem vozidla, jež bylo vyrobeno, resp. zaevidováno v roce 2020, [redacted], je veden [Svědék 11]. Dále byl účastníkem dopravní nehody osobní automobil zn. Škoda Octavia, registrační značky [redacted] (CZ), s řidičem [Poškozeným 1], zraněným těžce, spolujezdkyně [Poškozená 2] byla zraněna lehce, a spolujezdec [Poškozený 3] byl usmrcen. Vlastníkem vozidla, jež bylo vyrobeno, resp. zaevidováno v roce 2019, [redacted], je Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje. Jako účastník dopravní nehody je uvedeno i vozidlo zn. Opel Corsa, registrační značky [redacted], kdy majitelem vozidla, jež bylo vyrobeno, resp. zaevidováno v roce 2000, je [Svědék 1]. Z protokolu vyplývá, že dne [redacted] řídila obžalovaná osobní vozidlo zn. Mercedes-Benz po ulici [redacted] a poblíž sloupu veřejného osvětlení [redacted] z dosud nezjištěných příčin narazila pravým zpětným zrcátkem svého vozidla do levého zpětného zrcátka zaparkovaného osobního motorového vozidla zn. Opel Corsa, přičemž po dopravní nehodě obžalovaná odjela bez zastavení z místa nehody směrem k ulici [redacted]. Následně při jízdě po ulici [redacted] ve směru jízdy od ulice [redacted] směrem k ulici [redacted] narazila z dosud nezjištěných příčin přední částí svého vozidla zn. Mercedes-Benz do zadní části osobního motorového vozidla zn. Škoda Octavia, které řídil [Poškozený 1], ve stejném směru v prostředním jízdním pruhu, přičemž došlo ke zranění řidiče [Poškozeného 1] a spolujezdkyně [Poškozené 2], kteří byli hospitalizováni, dále došlo k usmrcení spolujezdce poškozeného [Poškozeného 3], který se nacházel na zadním sedadle za řidičem vozidla. Obžalovaná XX se po dopravní nehodě podrobila dechové zkoušce, kdy první dechová zkouška byla provedena v 19:35 hod. s výsledkem 2,13 ‰, druhá dechová zkouška v 19:41 hod. s výsledkem 2,01 ‰ a třetí dechová zkouška byla provedena v čase 19:46 hod. s výsledkem 2,18 ‰. Na základě pozitivních dechových zkoušek byl obžalovaný zadržen řidičský průkaz. Hlídka dále provedla řidiče test DrugWipe 5 SP, který byl pozitivní na látky amfetamin, metamfetamin a kokain. Z protokolu bylo dále zjištěno, že dechová zkouška u řidiče, [Poškozeného 1] prováděna s ohledem na vážnost jeho zranění nebyla. Protokol, vč. ohledání místa dopravní nehody, dále popisuje škody způsobené na vozidlech i průběh dopravní nehody, vč. informace, že nebyla jako příčina dopravní nehody identifikována, ani uplatněna technická závada na vozidlech. V protokolu je uvedeno, že nejvyšší povolená rychlost v úseku nehody je 80 km/hod. Protokol rovněž uvádí, že z dechu řidičky XX nebyl cítit alkohol, měla vyjadřovací a orientační obtíže, nesrozumitelně artikulovala, oděv měla čistý a oči neměla zarudlé.

38. Soud dále vycházel z protokolu o zadržení obžalované ze dne [REDAKCE] z 19:50 hod., seznamu věcí, které měla obžalovaná při sobě, ze záznamu o dechové zkoušce ze dne [REDAKCE] vč. protokolu o zkoušce, úředního záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy ze dne [REDAKCE] v 19:35 hod. a z potvrzení o zadržení řidičského průkazu Policie České republiky ze dne [REDAKCE], č. j. KRPA-8599-13/DN-2020-515-TČ, kdy z těchto vyplývá, že obžalovaná v době dopravní nehody disponovala mj. finanční hotovostí ve výši 3 300 Kč a ve výši 1 020 €, náramkem ze žlutého kovu zn. Cartier, dámskou peněženkou a dámskou kabelkou, obojí zn. Chanel. Z předmětných listin dále vyplývá, že dechové zkoušky u obžalované byly provedeny přístrojem Dräger č. ARLM-0185, s výsledky v 19:35 hod. 2,13 ‰ alkoholu v dechu, v 19:41 hod. s výsledkem 2,01 ‰ alkoholu v dechu a v 19:46 hod. s výsledkem 2,18 ‰ alkoholu v dechu. Současně z úředního záznamu o kontrole řidiče vyplynulo, že obžalovaná odmítla uvést, zda požívala alkoholický nápoj nebo jinou návykovou látku, přičemž uvedený záznam je formulářového typu a je v něm mj. označeno, že chování obžalované bylo unavené, zpomalené, nálada obžalované byla nenápadná, pohyby měla koordinované, orientaci normální, postoj jistý, chůzi jistou, řeč normální, paměť normální, oblečení přiměřené, barva kůže normální, oči normální, zápach alkoholu ani konopí nebyl přítomen, vpichy po nitrožilní aplikaci návykových látek nepřítomny. Současně z uvedených materiálů vyplývá, že obžalované byl dne [REDAKCE] zadržen řidičský průkaz z důvodů dle § 118a odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., a to na základě dechových zkoušek pozitivních na alkohol.
39. Soud dále vycházel z propouštěcí lékařské zprávy Fakultní nemocnice v Motole ze dne [REDAKCE] vystavené k obžalované XX. Z lékařské zprávy se podává, že obžalovaná byla hospitalizována ode dne [REDAKCE] v 22:28 hod. do dne [REDAKCE] do 8:59 hod. z důvodu observace po dopravní nehodě pro mechanismus nehody. Ve zprávě je dále uvedeno, že pacientka dle svědků a zaseklého tachometru narazila v rychlosti 200 km/hod. do vozidla jedoucího rychlostí 80 km/hod., po nehodě vozidlo opustila sama, na vše si pamatuje, ale nechce o tom mluvit, v bezvědomí nebyla, na nic si nestěžuje. [REDAKCE]
- [Popis provedených vyšetření a zdravotního stavu obžalované]*
- [REDAKCE]. Pacientka odjela v doprovodu Policie ČR s tím, že je schopna pobytu v policejní cele. Zpráva obsahuje razítko a podpis [REDAKCE] [MUDr. FG], ošetřujícího lékaře, vytisknuta dne [REDAKCE] v 9:17 hod. Obžalovaná byla dále vyšetřena v Nemocnici Na Bulovce poté, co byla propuštěna z Fakultní nemocnice v Motole před tím, než s ní byly činěny další úkony trestního řízení, kdy z lékařské zprávy Nemocnice Na Bulovce ze dne [REDAKCE], vystavené v 10:33 hod. nevyplývá, že by obžalovaná měla jakákoliv zranění, zhmoždění, podlitiny, příp. by si na jakýkoliv zdravotní problém stěžovala.
40. Soud dále vycházel z protokolu o zajištění vozidla zn. Škoda Octavia, registrační značky [REDAKCE], ze dne [REDAKCE], ev. č. KRPA-8599-4/DN-2020-515-TČ, z dokumentu Odblokování zajištěného vozidla RZ [REDAKCE] a vozidla RZ [REDAKCE], z nichž vyplývá, že dne [REDAKCE] došlo k odtažení vozidel účastníků se dopravní nehody na odtahové parkoviště Zařízení služeb MV, José Martího 385/11, Praha 6, a to vozidla zn. Mercedes-Benz AMG A35, RZ [REDAKCE], jehož majitelem je [REDAKCE] [Svědke 11], nar. [REDAKCE], a vozidla zn. Škoda Octavia, RZ [REDAKCE], jehož majitelem je Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, přičemž ode dne 10. 7. 2020 již nebylo zajištěná vozidla potřeba blokovat pro potřeby policejního

orgánu, pročež budou vydána vlastníkům vozidel. Z centrálního registru vozidel ke dni [redacted] je zřejmé, že osobní motorové vozidlo zn. Mercedes-Benz AMG A35, RZ [redacted], je provozováno [redacted] [Svědke 11], přičemž majitelem vozidla je právnická osoba [redacted] s.r.o., IČ: [redacted]

41. Soud měl rovněž k dispozici expertizu – technickou zprávu ze dne 26. 10. 2020, č. 2020-41, kdy tato byla zpracována na základě žádosti obhájce obžalované JUDr. Blenda Rajiho znaleckou kancelář Ing. Tomáše Kubeše výhradně ohledně vozidla zn. Škoda Octavia, RZ [redacted], vč. informací ohledně výpisu ze systému Autotracer, kdy tato zpráva v rámci svých závěrů mj. konstatovala, že s výjimkou pravého předního bezpečnostního pásu, ostatními bezpečnostními pásy nebyla posádka zřejmě připoutána s tím, že v případě pravého předního bezpečnostního pásu nelze učinit jednoznačný závěr.
42. Z účtenky vystavené společností ERPET Group a.s. ze dne [redacted] v 18:23 hod. na jméno [redacted] [Svědke 11] vyplývá, že předmětného dne byly na uvedeném účty vedeny následující položky: 3x espresso celkem ve výši 165 Kč, 3x voda s citronem 1 l v celkové výši 285 Kč, 21x vodka Absolut 4cl v celkové výši 1 680 Kč, 7x nealko nápoj – plech ve výši 350 Kč, 4x Red Bull 0,25 l ve výši 320 Kč, 22x 0,1 dcl Quinta Savignon Blanc ve výši 1 260 Kč, 4x zmrzlina Cornetto, Calippo, Nogger, Twister ve výši 160 Kč, tzn. částka v celkové výši 4 220 Kč.
43. Ve spisovém materiálu jsou dále obsaženy nákresy dopravní nehody, fotodokumentace a videozáznam z ohledání místa dopravní nehody, ze kterého je patrný charakter poškození obou vozidel a kamerový záznam z kamery zasahujícího policisty ve třech částech zachycující částečně záchranné práce ve vztahu k vozidlu zn. Škoda Octavia (viz CD na č.l. 104 spisového materiálu). Z tohoto je zřejmé, jakým způsobem probíhaly záchranné a vyprošťovací práce na místě nehody, [redacted] [Popis záchranných prací ve vztahu k Poškozenému 3]
- [redacted]
- [redacted]. Na uvedeném záznamu je zaznamenán i pohyb obžalované na místě dopravní nehody, kdy tato má na sobě černé šaty, v ruce kabelku a při opakovaných přesunech na místě nehody je doprovázena příslušníky Policie ČR. Jedná se např. o čas 1:03 – 1:10 (3. část záznamu), kdy obžalovaná prochází přes místo dopravní nehody, v časech 3:13 – 3:18, 4:40 – 4:45, 9:00 – 9:05, kdy obžalovaná stojí opřená o svodidla.
44. Soud dále vycházel z map průjezdu a z CD se sedmi kamerovými záznamy městského kamerového systému, na nichž je zachycen průjezd vozidla zn. Mercedes-Benz AMG A35 před tím, než došlo k předmětné dopravní nehodě. Na kamerovém záznamu [redacted] je v čase 19:05:02 patrné, že obžalovaná svým vozidlem najede v místě, kde je jen jeden jízdní pruh při nájezdu na ulici [redacted], zprava vedle vozidla, které jede před ní. Na kamerovém záznamu [redacted] je patrné v čase 19:05:11, že z výše popsané pozice pak obžalovaná přímo najede do prostředního pruhu na ulici [redacted], kdy pravý jízdní pruh pouze příčně přejede. V prostředním pruhu poté jede tak, že svým levým bokem vozidla zčásti zasahuje do rychlého levého pruhu, byť větší část jejího vozidla setrvává v prostředním pruhu. Tímto způsobem vozidlo řídí obžalovaná až do okamžiku, kdy bez jakéhokoliv znamení začne přejíždět do levého jízdního pruhu. Z kamerového záznamu [redacted] je patrné, že v čase 19:05:25 obžalovaná ve svém vozidle nejprve jede za černým vozidlem v levém jízdním pruhu, poté začíná přejíždět větší částí svého vozidla do prostředního pruhu, na což reaguje černé vozidlo před vozidlem obžalované tak, že v čase 19:05:26 černé vozidlo značí uhybání se do prostředního pruhu, na což reaguje obžalovaná v čase 19:05:29 tak, že se vrací zpět do levého jízdního pruhu, ve kterém pokračuje ve své jízdě. Z kamerového záznamu je patrné, že obžalovaná po celou dobu své jízdy nepoužívá značení změny směru své jízdy, jede buď přímo

na dělicí čáře mezi levým jízdním pruhem a prostředním jízdním pruhem či přímo pravou částí svého vozidla přesahuje po část jízdy do prostředního jízdního pruhu, a to až 1/3 šíře celého vozidla, byť se pohybuje vysokou rychlostí v levém jízdním pruhu (viz např. kamerový záznam [redacted] v čase 19:06:05, kamerový záznam č. [redacted] v čase 19:06:08 až 19:06:11, kamerový záznam [redacted] v čase 19:06:13 až 19:06:16). Z kamerových záznamů je rovněž patrné, že obžalovaná se pohybovala se svým vozidlem vysokou rychlostí, kdy na jednotlivých zajištěných kamerových záznamech je vozidlo obžalované od okamžiku prvního objevení se na záznamu do okamžiku zmizení ze záznamu zachyceno jen po dobu 3 – 4 vteřin.

45. Z kamerových záznamů pořízených v zařízení ERPET dne [redacted] byl zjištěn pohyb obžalované v uvedeném zařízení před nehodou, kdy soud současně ověřoval, zda na uvedených kamerových záznamech je zachycen okamžik, kdy [redacted] [Svědék 11] popisoval, že obžalované uštědřil na parkovišti dvě facky do obličeje. Takový okamžik, stejně jako jakýkoliv jiný okamžik či místo, kde by mezi obžalovanou a dalšími členy její rodiny, ať jejím manželem, [redacted] [Svědkem 11] či jejími dětmi došlo k jakémukoliv konfliktu, nebyl na žádném ze záznamů ze zařízení ERPET zachycen. Z kamerových záznamů je však patrné, že v čase 18:26:41 hod. (kamera recepce) odchází ze zařízení ERPET nejprve manžel obžalované, [redacted] [Svědék 11], následován dětmi obžalované a v čase 18:27:02 hod. odchází z recepce zařízení i obžalovaná, která prochází volným krokem, v ruce drží předmět připomínající vodní pistoli. Následně prochází vstupními dveřmi na terasu, ze které vedou schody dolů, po kterých obžalovaná schází v čase 18:27:23 hod. (kamera vstup hala), v ruce stále drží výše popsany předmět, po schodech jde volně, nepřidrhuje se zábradlí, nepadá, nemotá se, není nikým podpírána, ani se sama o nic neopírá. Manžel obžalované schází po schodech před obžalovanou s takovým předstihem, že v době, kdy schází po schodech obžalovaná, již její manžel není v záběru. Obžalovaná následně jde po cestě v areálu zařízení ERPET, kdy obžalovaná jde volně, opět se nemotá, neopírá se žádný předmět, není nikým doprovázena, jde bez jakýchkoliv motorických problémů (viz kamera vchod do areálu v čase 18:27:53 hod.), kdy je zřejmé, že obžalovaná se opakovaně po cestě zastaví, otáčí se a vyhlíží pravděpodobně svoji dceru [redacted] (která se před tím vracela z části vstupních schodů na terase zpět dovnitř zařízení). Pokud se jedná o oba záběry označené jako parkoviště levé a parkoviště u haly, na těchto záběrech je sice patrná vždy část vozidla zn. Mercedes-Benz, šedé barvy, které řídil svědek [redacted] [Svědék 11], ale ani na jedné z kamer není vidět obžalovaná XX, na těchto záběrech je v čase 18:30:05 hod. (viz kamera parkoviště levé) patrné, že [redacted] [Svědék 11] prochází kolem vozidla a jde do zadní části parkoviště k parkovacímu automatu, odkud se vrací v čase 18:32:48 hod. (viz kamera parkoviště levé), následně v čase 18:33 hod. (viz kamera parkoviště u haly) je vidět [redacted] [Svědék 11], který nasedá do vozidla, následně vyhazuje odpadky na zem mimo vozidlo, a v čase 18:34:41 hod. (viz kamera parkoviště u haly) vozidlo odjíždí z parkoviště pryč.
46. Soud dále vycházel z lékařských zpráv k [redacted] [Poškozenému 1], konkrétně ze zprávy o příjmu k hospitalizaci ve Fakultní nemocnici Královské Vinohrady ze dne [redacted], z protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem, z propouštěcí lékařské zprávy Fakultní nemocnice Ostrava ze dne 19. 7. 2020, ze kterých vyplývá, že [redacted] [Poškozený 1] byl přijat k hospitalizaci jako účastník dopravní nehody, kdy byl řidičem osobního motorového vozidla. Okolnosti úrazu jsou nejasné, pamatuje si, jak nasedal do osobního automobilu, a poté si vybavuje až okamžik, kdy byl na úrazové ambulanci. U poškozeného byla zjištěna [redacted] [Popis zranění Poškozeného 1]. Z krevních vzorků poškozeného nebylo zjištěno jakékoliv ovlivnění alkoholem. Dále ze zpráv vyplývá, že poškozený [redacted] [Popis léčby Poškozeného 1]

[redacted]. Z výměnného listu vystaveného ordinací praktického lékaře MUDr. HI [redacted] ze dne 11. 1. 2021 vyplývá, že bolest způsobená [Poškozenému 1] byla ohodnocena na celkem 430 bodů, a to za [Popis zranění Poškozeného 1]. Dále byly doloženy doklady ze zdravotnických zařízení, Charity Ostrava a různých poskytovatelů ohledně úhrady nákladů na poskytnuté pomůcky [Poškozenému] v celkové výši [redacted] Kč.

47. Soud rovněž vycházel z lékařských zpráv k [Poškozené 2], a to z lékařské zprávy Fakultní nemocnice Královské Vinohrady, neurologické kliniky ze dne [redacted] a z lékařskou zprávy Fakultní nemocnice Královské Vinohrady, chirurgické kliniky – pohotovosti, ze dne [redacted], ze kterých se podává, že poškozená si pamatuje, jak jede osobním motorovým vozidlem a poté až okamžik, kdy je převážena ve vozidle záchranné služby, dle parere byla krátkodobě v bezvědomí. Současně z lékařských zpráv vyplývá, že

[Popis zranění Poškozené 2]

[redacted]. Z odborného vyjádření ke stanovení bodového ohodnocení nemajetkové újmy ze dne 28. 2. 2021 vyhotovené znalcem MUDr. Markem Dokoupilem, MBA vyplývá, že v případě [Poškozené 2] byly bolesti v podobě [popis zranění Poškozené 2]

[redacted] ohodnoceny ve výši 175 bodů.

48. Soud dále vycházel i z rodných listů [Poškozené 5], [Poškozené 6], [Poškozené 7], svatebního oznámení [redacted], jakož i z lékařských zpráv vystavených [Poškozené 5] ze dne [redacted] a dne [redacted].

49. Pokud se jedná o uplatnění nároku na náhradu škody ze strany zdravotních pojišťoven, spisový materiál obsahuje jednak detailní rozpis poskytnuté péče pro pojištěnce [Poškozeného 3] (Česká průmyslová zdravotní pojišťovna) vyčíslené na částku 12 106,94 Kč, [Poškozené 2] (Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra ČR) vyčíslené na částku 27 491 Kč a [Poškozeného 1] (RBP, zdravotní pojišťovna) vyčíslené na částku ve výši 216 108 Kč. Soud dále vycházel ze zpráv RBP, zdravotní pojišťovna ze dne 11. 12. 2020, České průmyslové zdravotní pojišťovny ze dne [redacted] a Zdravotní pojišťovny Ministerstva vnitra ČR ze dne [redacted], ze kterých vyplývá, že veškeré nároky poškozených zdravotních pojišťoven byly obžalovanou uhrazeny.

50. Z uplatnění nároku na náhradu škody ze dne 23. 3. 2022 doručeného zdejšímu soudu dne 23. 3. 2022 Policií ČR, Krajské ředitelství Policie Moravskoslezského kraje vyplývá, že tento poškozený subjekt uplatňuje vůči obžalované nárok na náhradu škody ve výši 1 090 823 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z titulu náhrady za ztrátu na služebním příjmu po dobu neschopnosti ke službě ve výši 170 990 Kč a služební příjem ve zvláštních případech ve výši 466 203 Kč ve vztahu k [Poškozenému 1] a částku ve výši 61 818 Kč z titulu náhrady za ztrátu na služebním příjmu po dobu neschopnosti ke službě a částku ve výši 391 812 Kč jako služební příjem ve zvláštních případech ve vztahu k [Poškozené 2], přičemž uvedené nároky dokládají výpisy z účetního systému.

51. Soud dále vycházel z přípisu obhájce obžalované JUDr. Blenda Rajiho ze dne 14. 10. 2020, ze dne 5. 11. 2020 a ze dne 10. 2. 2021, příkazu k úhradě u bankovní instituce ČSOB, a.s. ze

dne 5. 11. 2020, příkazů k úhradě ze dne 4. 11. 2020 a ze dne 1. 2. 2021 a ze zprávy ze dne 24. 9. 2020, ze kterých vyplývá, že obžalovaná poskytla dne 5. 11. 2020 Nadaci policistů a hasičů dar ve výši 30 000 Kč a projevila lítost nad nehodou, kterou způsobila. Dále obžalovaná zaslala dne 4. 11. 2020 formou příkazu k úhradě na bankovní účet zmocněnce poškozených [Poškozené 2] a pozůstalých po [Poškozeném 3] částku ve výši 50 000 Kč a ve výši 200 000 Kč s tím, že dle přípisu obhájce obžalované JUDr. Blenda Rajiho se jedná o částky určené na úhradu nemajetkové újmy [Poškozené 2], resp. pozůstalých po [Poškozenému 3]. Dne 1. 2. 2021 pak obžalovaná zaslala na náhradu škody [Poškozenému 1] částku ve výši 100 000 Kč. Ze zprávy ze dne 24. 9. 2020 vyplývá, že obžalovaná nahlásila škodní události dne 24. 9. 2020, a to č. 2020104132 a č. 2020137697 pojišť ovně Allianz.

52. Soud dále vycházel z omluvných dopisů, ručně psaných obžalovanou, adresovaných [Poškozené 2 a Poškozenému 1], které jsou s výjimkou oslovení, zcela totožné. Obžalovaná se v obou dopisech omlouvá poškozeným za způsobená příkoří, vyjadřuje lítost a uvádí, že by chtěla poškozeným nabídnout finanční kompenzaci, pročež uvádí kontakt na svého obhájce JUDr. Blenda Rajiho. Ve spisovém materiálu jsou rovněž založeny kopie omluvných dopisů ručně psaných obžalovanou, adresované [Poškozené 4 a Poškozené 5], kdy oba tyto dopisy jsou obsahem totožné s výjimkou oslovení a označení zemřelého, kdy obžalovaná se omlouvá za příkoří způsobená smrtí [Poškozeného 3], vyjadřuje lítost a nabídku finanční kompenzace, přičemž v dopise je uveden kontakt na jejího obhájce JUDr. Blenda Rajiho za účelem jednání ve věci odškodnění.

53. Dále jsou ve spisovém materiálu založeny zprávy Pedagogicko-psychologické poradny pro [škola] ze dne 1. 9. 2020 a ze dne 28. 11. 2019, potvrzení o studiu ze dne 8. 1. 2021, vydaného školou [Informace o dětech obžalované]

54. Ohledně obžalované soud vycházel z lékařských zpráv ze dne 10. 9. 2020, 18. 1. 2021, 26. 1. 2021, 25. 2. 2021, 23. 3. 2022, ze kterých vyplývá, že obžalovaná je od září 2020 v péči MUDr. AB, působícím v Psychiatrické nemocnici Bohnice, kde byla obžalovaná [Popis zdravotního stavu obžalované]

55. K osobě obžalované byly rovněž provedeny opisy evidence rejstříku trestů a evidence přestupků, dle kterých obžalovaná nebyla nikdy v minulosti trestně stíhána a odsouzena ani pro trestný čin ani pro přestupkové jednání. Z výpisu z evidenční karty obžalované je zřejmé, že ke dni 15. 10. 2020 byl aktuální stav bodového hodnocení obžalované 2 body, přičemž obžalovaná měla jeden záznam o přestupku, nahlášený Městskou policií Praha, kdy dne 4. 12. 2019 překročila povolenou rychlost v obci na 66 km/hod. a věc byla vyřešena uložením pokuty ve výši 1 000 Kč. Ze záznamu z centrální evidence obyvatel se podává, že obžalovaná má dvě děti, [redacted].
- Současně byly k osobě obžalované provedeny rovněž listinné materiály ohledně jejího pracovního zařazení, a to pracovní smlouva ze dne 1. 12. 2019 uzavřená se společností Vision Online s.r.o. jako zaměstnavatelem, vč. Osobního dotazníku obžalované.
56. Soud nad rámec výše uvedeného dokazování dále nedoplňoval, a to ani zpracováním doplňku znaleckého posudku z oboru biomechanika k popisu a rozboru předstřetových, střetových a postřetových dějů, vč. Možných následků z hlediska možného pohybu posádky ve vozidle a možných zranění posádky ve vozidlech, která měla být jízdou obžalované ohrožována, jakož i potvrzením České správy sociálního zabezpečení ohledně vyplacení dávek sociálního pojištění [redacted] *„Poškozenému 1 a Poškozené 2“*, když má za to, že doplňování dokazování v tomto směru je nadbytečné a jde nad rámec zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí soudu, když soud prováděl obsáhlé dokazování výslechy svědků, znalců i kamerovými záznamy, ze kterých jsou dle názoru soudu rozhodné skutečnosti pro posouzení předmětného jednání patrné. Pokud se jedná o listinný materiál od České správy sociálního zabezpečení, také tento soud považuje za nadbytečný pro své rozhodnutí ve věci, když nárok poškozeného subjektu Policie ČR, Krajské ředitelství Policie Moravskoslezského kraje je doložen účetními dokumenty, ze kterých vyplývá výše nároku, který je ze strany tohoto poškozeného subjektu požadován.
57. Na základě takto provedeného dokazování dospěl zdejší soud k závěru, že bylo jednoznačným a nezvratným způsobem prokázáno, že se obžalovaná XX dopustila jednání popsánoho shora ve výrokové části tohoto rozsudku, jímž naplnila všechny zákonné znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu obecného ohrožení podle § 272 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku. Soud přitom provedené důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a ve všech souvislostech. Soud k tomuto závěru dospěl s ohledem na provedené dokazování, a to i přesto, že obžalovaná XX uvedla, že předmětného dne byla se svými dětmi a manželem na bazénu v zařízení ERPET. Zde její manžel nevhodně flirtoval s cizí ženou, kdy se obžalovaná obávala, že jí bude manžel nevěrný, ale s manželem situaci nikterak neřešila. Z celé situace byla v šoku, protože si objednala láhev bílého vína, kterou začala sama pít. A to i přesto, že před samotnou nehodou pila zhruba 3x ročně, v určitém období nepila vůbec. Následně se přemístila k baru, kde byly další dvě až tři osoby, se kterými pila obžalovaná vodka s nápojem Red Bull. Tyto nápoje objednávala částečně obžalovaná, částečně cizí osoby, vzpomínky má rozostřené. Poté si již na průběh dalších událostí nepamatuje, jako první si vybavuje až okamžik, kdy seděla u svodidel a stál nad ní policista. Její manžel jí později sdělil, že byla silně opilá, v důsledku čehož měla vrávorat a spadnout. Dle informací, které jí byly následně sděleny, měla z bazénu celá rodina odjet domů, kde obžalovaná vzala svoji kabelku s klíči od vozidla zn. Mercedes-Benz a odjela pryč. Manžel jí později rovněž sdělil, že při odchodu z bazénu jí dal několik facek, v důsledku jedné spadla na zem. Obžalovaná rovněž uvedla, že se na místě dopravní nehody objevil její manžel, který byl v šoku. Poté, co byla převezena do nemocnice, byla ošetřena a zůstala pod dohledem Policie ČR. Věděla, že došlo k dopravní nehodě, ale o následcích dopravní nehody se dozvěděla až při svém prvotním

výslechu na Policii ČR. Obžalovaná uvedla, že se všem poškozeným snažila omluvit, zaslala jim dopis a rovněž různé finanční částky prostřednictvím svého obhájce, které představují zálohy na odškodnění poškozených, kdy řešení této situace nechává v rukou svého obhájce, sama nemá další představu o odškodnění poškozených. Soužití se svým manželem označila obžalovaná opakovaně v průběhu trestního řízení za zcela bezproblémové a harmonické, v rámci kterého nedocházelo k žádným hádkám či jiným stresovým situacím. Rozhodně dle svého vyjádření nebyla obžalovaná zvyklá řešit jakékoliv případné konflikty užíváním alkoholu, pokud se jedná o přítomnost metabolitu kokainu v její krvi, nemá pro to žádné vysvětlení, rozhodně jej však neužívala vědomě.

58. I přes výše uvedené vyjádření obžalované má zdejší soud za prokázané, že vina obžalované žalovaným jednáním, které je popsáno ve výrokové části tohoto rozsudku, byla v plném rozsahu prokázána v rámci podrobně provedeného dokazování, a to zejména výpověďmi svědků [Svědkyň 6], [Svědka 4 a 5], [Svědkyň 2], [Svědka 8], [Svědka 9], [Svědka 3] a [Svědkyň 10], kteří se vyjadřovali bezprostředně k průběhu samotné jízdy obžalované v jejím vozidle, výpověďmi poškozených [Poškozeného 1 a Poškozené 2], jakož i pozůstalých [Poškozené 4 a Poškozené 5], kteří se vyjádřili zejména k následkům předmětné dopravní nehody pro ně samotné i jejich rodiny, jakož i výpověďmi znalců Doc. RNDr. Radomíra Čabaly, MUDr. Vlastimila Tichého, MUDr. Aleny Cypriánové a MUDr. Kláry Neureutterové, Doc. MUDr. Miloše Sokola, Ing. Karla Doležala, Doc. Ing. Marka Semely, Ing. Michala Křížáka i MUDr. Miroslava Ďatka, jakož i znaleckými posudky vypracovanými znaleckými ústavy Ústavem soudního inženýrství Vysokého učení technického v Brně ze dne 30. 7. 2021, zapsaným pod č. C 1766/2021, a Ústřední vojenskou nemocnicí – Vojenskou fakultní nemocnicí Praha ze dne 12. 8. 2022, zapsaným pod č. 129/2022. Dále bylo jednání obžalované prokázáno i kamerovými záznamy pořízenými jak z průběhu jízdy obžalované po ulici 5. května, tak z místa samotné dopravní nehody i ze zařízení ERPE T, kde se obžalovaná pohybovala před tím, než došlo k žalovanému jednání. V neposlední řadě soud vycházel rovněž z listinných materiálů, které měl k dispozici, a to zejména z protokolu o nehodě v silniční dopravě ze dne [redacted], z protokolu o zadržení obžalované ze dne [redacted], vč. záznamů o dechových zkouškách obžalované, úředního záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy ze dne [redacted], z propouštěcí lékařské zprávy obžalované z Fakultní nemocnice v Motole ze dne [redacted], lékařských zpráv [Poškozené 4 a Poškozené 5], [redacted], omluvných dopisů zaslanych obžalovanou poškozeným, příkazům k úhradě konkrétních finančních částek poškozeným, vč. úhrady škody, způsobené zdravotním pojištěním, jakož i z osobních materiálů obžalované, vč. lékařských zpráv vystavených MUDr. AB [redacted] ohledně psychiatrické péče poskytované obžalované a zpráv ohledně [redacted] dětí, o které pečuje obžalovaná. Všechny výše uvedené důkazy jsou přítomny ve vzájemném souladu a potvrzují průběh předmětné události tak, jak je popsána ve výrokové části tohoto rozsudku, kdy zejména výpověď [Svědka 11] ve světle všech výše popsanych a provedených důkazů nemůže obstát.

59. Z provedeného dokazování ve vztahu k žalovanému jednání tak, jak je popsáno ve výrokové části tohoto rozsudku, vyplynulo, že obžalovaná XX se dne [redacted] před 19:00 hod. po návratu ze zařízení ERPE T, kde pobývala předmětného dne s rodinou a kde rovněž požívala alkoholické nápoje, a to jednak láhev o objemu 0,7 l bílého vína, na jejíž konzumaci si obžalovaná vzpomíná, následně několik nápojů Red Bull s vodkou, kdy toto si obžalovaná vybavuje již mlhavě, posadila do osobního motorového vozidla zn. Mercedes-Benz AMG a vyjela z místa svého bydliště na adrese [redacted]. Z provedeného dokazování, a to jednak z výpovědi obžalované, jednak ze záznamů o dechových zkouškách, které obžalovaná absolvovala následně dne [redacted] v čase 19:35 hod. s výsledkem 2,13 ‰ promile v dechu, druhá dechová zkouška v čase 19:41 hod. s výsledkem 2,01 ‰ promile v dechu a třetí dechová

zkouška byla provedena v čase 19:46 s výsledkem 2,18 ‰ promile v dechu (viz bod 38. odůvodnění tohoto rozsudku), jakož i ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie č. 4/04/2020 vypracovaného dne 31. 7. 2020 znalcem RNDr. Radomírem Čabalou, kdy tento zpětným výpočtem koncentrace ethanolu v krvi obžalované uzavřel, že v době první nehody v 19:00 hodin byla koncentrace ethanolu v krvi obžalované v rozsahu 1,98 g/kg až 2,31 g/kg a v době druhé nehody v 19:07 byla koncentrace ethanolu v krvi obžalované v rozsahu 1,97 g/kg až 2,29 g/kg, a to za situace, kdy v rámci svých výpočtů vzal v úvahu i tu skutečnost, že obžalovaná je subtilní žena s nízkou hmotností. Znalec se rovněž vyjádřil k přítomnosti metabolitu kokainu v krvi obžalované, kdy vzhledem ke koncentraci, která byla pod hodnotou limitu 10 ng/ml, nemohla přítomnost metabolitu kokainu chování obžalované ovlivnit. A to na rozdíl od alkoholu, kdy se obžalovaná nacházela ve stavu střední opilosti, pro který je typické těžké ovlivnění senzomotorických funkcí, redukováno vnímání externích podnětů, zvýšený práh bolestivosti, těžké motorické postižení, dvojité vidění, závrať, přehnané emocionální stavy, mentální zmatenost, letargie, impulsivnost, zčervenání, neuspořádané pohyby. S ohledem na uvedené, jakož i vyjádření znalce RNDr. Radomíra Čabaly ohledně způsobu, jakým dospěl k závěru o vyšší koncentrace ethanolu v krvi obžalované, nemá zdejší soud žádných pochybností, že obžalovaná XX v době rozhodné pro posouzení žalovaného jednání, tedy v čase kolem 19:00 hod., resp. 19:07 hod. dne [redacted] byla pod vlivem alkoholu, a to v koncentraci 1,97 g/kg až 2,31 g/kg v krvi obžalované.

60. Z provedeného dokazování, zejména z výpovědi svědků [Svědkyň 6], [Svědka 4 a 5], [Svědkyň 2], [Svědka 8], [Svědka 9 a Svědkyň 3] a [Svědkyň 10], jakož i ze záznamů z kamer, jež tvoří součást městského kamerového systému a snímají ulici [redacted], jakož i z kamerového záznamu [Svědka 9], je zřejmý zejména způsob, jakým se obžalovaná ve svém vozidle zn. Mercedes-Benz, bílé barvy v rozhodném čase po vozovce pohybovala. Z výpovědi svědkyně [Svědkyň 10] (viz bod 21. odůvodnění tohoto rozsudku) vyplynulo, že obžalovaná před tím, než najela do ulice [redacted], ve svém vozidle vjela nejprve na chodník a poté, co z chodníku sjížděla zpátky do silnice, zavadila pravým vnějším zrcátkem o levé vnější zrcátko zde zaparkovaného vozidla zn. Opel Corsa, modré barvy, kdy v důsledku uvedeného manévru obžalované došlo k uražení zrcátka vozidla zn. Opel Corsa, starší výroby, které bylo podélně zaparkováno souběžně s okrajem silnice. Svědkyně dále popsala, že bílé vozidlo zn. Mercedes-Benz i poté, pokračovalo v jízdě po silnici, aniž by došlo k jeho zastavení, příp. zkontrolování stavu vozidla, do kterého bílé vozidlo zn. Mercedes-Benz narazilo. Následně toto vozidlo zatočilo do ulice [redacted] a dostalo se tak mimo zorné pole svědkyně. Z kamerových záznamů, zejména z kamery [redacted] (viz bod 44. odůvodnění tohoto rozsudku) je dále patrné, že obžalovaná svým vozidlem najela na ulici [redacted] v místě, kde je jen jeden jízdní pruh při nájezdu na ulici [redacted], zprava vedle vozidla, které jelo nejprve před ní, pročež tomuto zcela zastínila výhled. Z kamerového záznamu [redacted] vyplývá, že v čase 19:05:11 z výše popsané pozice obžalovaná přímo najela do prostředního pruhu na ulici [redacted], kdy pravý jízdní pruh pouze příčně přejela (viz bod 44. odůvodnění tohoto rozsudku). Uvedené popsala rovněž [Svědkyň 2] (viz bod 16. odůvodnění tohoto rozsudku), kdy tato uvedla, že na prvním či druhém nájezdu na ulici [redacted] za [redacted] najelo z pravé strany do jízdního pruhu, ve kterém svědkyně jela, bílé vozidlo zn. Mercedes-Benz, a to tak, že svědkyně musela přibrzdit, neboť si jí vozidlo nevšimlo. Vozidlo se zařadilo před ní a jelo mezi prostředním a pravým pruhem, poté začalo kličkovat zleva doprava, přičemž nepoužívalo blinkry. Následně bílé vozidlo zn. Mercedes-Benz, tou dobou jedoucí v prostředním pruhu, bezdůvodně zpomalilo na minimální rychlost, téměř zastavilo, pročež svědkyně objela vozidlo zleva. Všimla si, že ve vozidle řidička gestikuluje a mluví. Svědkyně vozidlo předjela a zařadila se do prostředního jízdního pruhu, přičemž sledovala vozidlo za sebou ve zpětném zrcátku. Za chvíli se bílé vozidlo rozjelo vysokou rychlostí, pročež svědkyně musela uhnout co možná nejvíce se svým vozidlem doprava, jinak by pravděpodobně došlo ke střetu. Vozidlo ji rychle

předjelo a brzy jí zcela zmizelo z dohledu. Obdobně způsob jízdy obžalované popsali i další ve věci slyšení svědci, a [Svědci 4 a 5] (viz bod 14. a 15. odůvodnění tohoto rozsudku), kdy [Svědka 4] popsal, že v místě, kde je nájezd z Jižní spojky na ulici [redacted], jel ve vozidle se svojí manželkou a třemi nezletilými dětmi v pravém jízdním pruhu a bezvládně ve vysoké rychlosti je z levé strany minulo těsně bílé vozidlo, svědek se obával, že je vozidlo „škrtno“ o levé přední světlo. Bílé vozidlo je minulo z levé strany, ale okamžitě přejelo až do pravého připojovacího pruhu. Tou dobou jelo vozidlo svědka rychlostí kolem 80 km/hod., pocitově se svědek domnívá, že bílé vozidlo muselo jet alespoň 200 km/hod., ale mohlo to být i méně, kolem 160 km/hod. až 170 km/hod. K uvedenému [Svědčyně 5] (viz bod 15. odůvodnění tohoto rozsudku) doplnila, že řidička v předmětném vozidle najížděla na vozidla, která jela před vozidlem svědkyně, přičemž to vypadalo, že se chce zařadit do prostředního pruhu, ale tam nebylo místo, kam se zařadit. Řidička tak najela doprostřed, zpět, poté znovu doprostřed a narazila ve vysoké rychlosti do zadní části policejního vozidla, rozhodně nebrzdila, rychlost jejího vozidla mohla být kolem 170 km/hod., kdy vysoká rychlost byla patrná zejména na zvuku motoru. I [Svědka 9] (viz bod 18. odůvodnění tohoto rozsudku) popsal jízdu obžalované v jejím vozidle obdobně, kdy uvedl, že v místě, kde začíná povolená rychlost 80 km/hod. jel v pravém jízdním pruhu, když jej vysokou rychlostí předjelo menší bílé vozidlo. Vozidlo jelo tak rychle, že jej svědek nemohl blíže identifikovat, a to ani typ vozidla, ani registrační značku, ani řidiče. Vozidlo jelo přes dělicí čáru levého a prostředního pruhu. Následně se mu vozidlo ztratilo z dohledu, přičemž [Svědka 9] rovněž založil do spisového materiálu kamerový záznam ze své palubní kamery, ze kterého je patrná zejména rychlost, kterou se vozidlo obžalované v době, kdy míjelo [Svědka 9], pohybovalo. V neposlední řadě se ke způsobu jízdy obžalované vyjádřil i [Svědka 3] (viz bod 19. odůvodnění tohoto rozsudku), kdy tento uvedl, že na úrovni čerpací stanice ÖMV a sjezdu viděl ve vnitřním zpětném zrcátku, jak se k němu velice rychle přibližuje vozidlo, které jelo na rozhraní prostředního a levého pruhu. Vzhledem ke způsobu jízdy vozidla se svědek cítil ohrožen, domníval se, že do něho vozidlo narazí, pročez uhnul do pravého jízdního pruhu na poslední chvíli, kdy musel cuknout volantem vpravo. Vozidlo zn. Mercedes-Benz, bílé barvy, jej minulo velmi blízka a obratem svědkovi vozidlo zmizelo v zatáčce z dohledu, přičemž rychlost vozidla byla taková, že svědek měl pocit, že jeho vozidlo stojí na místě. [Svědčyně 6] (viz bod 13. odůvodnění tohoto rozsudku), která jela bezprostředně za vozidlem zn. Škoda Octavia, policejního značení, do kterého obžalovaná následně narazila, popsala, že najednou zaslechla silný zvuk vozidla, než stihla odvrátit oči od čelního skla do zpětného zrcátka, projelo kolem ní vysokou rychlostí, přibližně 200 km/hod. +/- 20 km/hod., vozidlo zn. Mercedes-Benz. Toto míjelo svědkyni bezprostředně, zhruba o jeden centimetr tak, že tlaková vlna její vozidlo odhodila o půl metru až metr, svědkyně musela korigovat volant svého vozidla. V této rychlosti pak narazilo vozidlo zn. Mercedes-Benz do policejního vozidla. Posléze si uvědomila, že ani sama svědkyně nemusela přežít, neboť vozidlo jí minulo jen o centimetry. Svědky popsaný způsob jízdy obžalované po ulici [redacted] v místě, kde je maximální povolená rychlost 80 km/hod. pak v plném rozsahu koresponduje se záznamy z městského kamerového systému, na kterém je pohyb obžalované ve vozidle zachycen, jakož i z kamerového záznamu předloženého [Svědčím 9]. Z kamerového záznamu [redacted] je patrné, že v čase 19:05:25 obžalovaná ve svém vozidle nejprve jede za černým vozidlem v levém jízdním pruhu, poté začíná přejíždět větší částí svého vozidla do prostředního pruhu, na což reaguje černé vozidlo před vozidlem obžalované tak, že v čase 19:05:26 černé vozidlo značí uhybání se do prostředního pruhu, obžalovaná se v čase 19:05:29 vrací zpět do levého jízdního pruhu, ve kterém pokračuje ve své jízdě. Z kamerového záznamu je patrné, že obžalovaná po celou dobu své jízdy nepoužívá značení změny směru své jízdy, jede buď přímo na dělicí čáře mezi levým jízdním pruhem a prostředním jízdním pruhem či přímo pravou částí svého vozidla přesahuje po část jízdy do prostředního jízdního pruhu, a to až 1/3 celého vozidla, byť se pohybuje vysokou rychlostí v levém jízdním pruhu (viz např. kamerový záznam

██████████ v čase 19:06:05, kamerový záznam ██████████ v čase 19:06:08 až 19:06:11, kamerový záznam ██████████ v čase 19:06:13 až 19:06:16). Ke způsobu, jakým se obžalovaná ve svém vozidle pohybovala po ulici ██████████ se dále vyjádřili i znalci z oboru doprava, odvětví doprava silniční a městská se specializací posuzování příčin dopravních nehod Ing. Michal Křížák a Ing. Marek Semela, kteří za znalecký ústav – Ústav soudního inženýrství Vysoké učení technické v Brně stvrdili závěry znaleckého posudku ze dne 30. 7. 2021 (viz bod 32. odůvodnění tohoto rozsudku), v rámci kterého popsali mj. i způsob jízdy obžalované po ulici ██████████, kdy byla ústavem provedena analýza kamerových záznamů, a to nejen za účelem stanovení rychlosti, kterou se obžalovaná po ulici ██████████ pohybovala, ale i za účelem zadokumentování pohybu vozidla obžalované v rozhodné době. Znalci ze znaleckého ústavu uvedli, že obžalovaná najížděla nebezpečně již na ulici ██████████, neboť nerespektovala vodorovné dopravní značení a najetím vedle vozidla, které na hlavní komunikaci najíždělo v jízdním pruhu, řidiči tohoto vozidla zablokovala výhled na hlavní komunikaci. Následovala jízda níže popsanou rychlostí mezi levým a prostředním jízdním pruhem, kdy vozidlo zn. Mercedes-Benz zasahovalo pravou částí do prostředního jízdního pruhu, taková jízda byla dle znalců riskantní a pro okolí vozidla nebezpečná, když někteří řidiči nestihli na vozidlo zn. Mercedes-Benz vůbec zareagovat, byť je toto míjelo jen velmi těsně.

61. Z kamerových záznamů je rovněž patrné, že obžalovaná se pohybovala se svým vozidlem velmi vysokou rychlostí, kdy na jednotlivých zajištěných kamerových záznamech je vozidlo obžalované od okamžiku prvního objevení se na záznamu do okamžiku zmizení ze záznamu zachyceno jen po dobu 3 – 4 vteřin (viz bod 44. odůvodnění tohoto rozsudku). Shodně je pak zaznamenána zejména rychlost pohybu obžalované v osobním motorovém vozidle i na záznamu z palubní kamery, který předložil [Svědka 9]. V souladu s uvedenými kamerovými záznamy je pak vyjádření znalců ohledně rychlosti, se kterou se obžalovaná vozidlem zn. Mercedes-Benz, bílé barvy po ulici ██████████ pohybovala. Znalci z oboru doprava, odvětví doprava silniční a městská se specializací posuzování příčin dopravních nehod Ing. Michal Křížák a Ing. Marek Semela, kteří za znalecký ústav – Ústav soudního inženýrství Vysokého učení technického v Brně stvrdili závěry znaleckého posudku ze dne 30. 7. 2021 (viz bod 32. odůvodnění tohoto rozsudku), v rámci kterého popsali způsob stanovení rychlosti, kterou se obžalovaná po ulici ██████████ pohybovala. Pokud se jedná o rychlost, kterou se vozidlo obžalované v rozhodné době pohybovalo, znalci uzavřeli, že na základě výpovědí svědků a kamerových záznamů z městského kamerového systému i ze záznamu z palubní kamery je možné určit, že vozidlo zn. Mercedes-Benz se minimálně na úseku 1,5 km před místem střetu pohybovalo přibližnou stálou rychlostí 192 km/hod. až 241 km/hod. a v okamžiku nárazu do vozidla zn. Škoda Octavia rychlostí 199 km/hod. Znalci k tomu vysvětlili, že uvedený výpočet bylo možné stanovit na základě zejména třech bezpečnostních kamer, které se nacházely ve vzdálenosti 600 m, 840 m (v protisměru jízdy vozidel) a 1,2 km od místa střetu (viz tabulka č. 13 na straně 95 znaleckého posudku), přičemž popsali mechanismus, na základě kterého výpočet provedli dle zachytných bodů a časových úseků mezi jednotlivými snímky nebo polohami, příp. dle čar vodorovného dopravního značení. Pro určení využili i záznam [Svědka 9], jakož i metodu CRASH 3, která pracuje s databází různých crash testů, tzn. s tuhostí vozidel, pomocí fotogrammetrie vytvořili model, ze kterého bylo možné odměřovat hloubku deformací, což bylo porovnáváno se shodným poškozením ekvivalentního vozidla (viz příloha 3. znaleckého posudku) a bylo rovněž použito pro zpřesnění jejich výpočtů, pokud se jedná o rychlost, kterou se pohybovalo vozidlo obžalované v okamžiku střetu s vozidlem zn. Škoda Octavia, kdy tuto stanovili na 199 km/hod., zatímco vozidlo zn. Škoda Octavia se pohybovalo v okamžiku nárazu rychlostí 80 km/hod. Právě podrobný popis způsobu, jakým znalci provedli výpočet rychlosti, kterou se obžalovaná v rozhodné době pohybovala po ulici ██████████, vedl soud k závěru, že je na místě vycházet ohledně stanovení rychlosti pohybu obžalované právě z propočtu, který provedl znalecký ústav. Soud tedy nevycházel v tomto ohledu ze znaleckého posudku Ing. Karla Doležala, který

sám připustil, že se otázkou rychlosti, kterou se obžalovaná pohybovala ve svém vozidle, na rozdíl od znaleckého zkoumání znaleckého ústavu Ústav soudního inženýrství Vysoké učení technické v Brně, podrobněji nezabýval. A to jednak proto, že nedisponoval informací o tom, že na tachometru vozidla zn. Mercedes-Benz zůstala zaznamenána rychlost 200 km/hod. v okamžiku nárazu, jednak proto, že dle znalce byl mechanismus vzniku dopravní nehody jasný, pročez nebylo třeba se blíže uvedenými skutečnostmi zabývat. Znalec Ing. Karel Doležal sám však připustil, že i on dospěl k závěru, že v rozpětí rychlosti, kterou se pohybovalo vozidlo obžalované v okamžiku nárazu od 135 km/hod. do 165 km/hod., se přikláněl k horní hranici tohoto rozpětí. Současně uvedl, že se klonil k závěru, že vozidlo zn. Mercedes-Benz nemuselo jet rychlostí kolem 200 km/hod. i s odkazem na míru poškození tohoto vozidla. K tomu však současně uvedl, že při výpočtu rychlosti, kterou se vozidlo zn. Mercedes-Benz pohybovalo v době nárazu, nepoužil záchytné body a časy z městského kamerového systému, ani záznam z palubní kamery [Svědka 9]. Toto vysvětlil s odkazem na skutečnost, že takový postup výpočtu je zdlouhavější a nákladnější. Současně připustil, že pokud by měl k dispozici informaci o zaseklém tachometru na hodnotě 200 km/hod., pak by to mohlo ovlivnit jeho výpočty, nejméně v tom ohledu, že by se výpočtem této hodnoty zabýval hlouběji. Pokud se jedná o argument znalce Ing. Karla Doležala v tom smyslu, že se klonil k závěru, že vozidlo zn. Mercedes-Benz v době nárazu nemuselo jet rychlostí 200 km/hod. s odkazem na míru poškození tohoto vozidla, k tomu je nutno uvést, že sám znalec připustil, že vozidlo zn. Mercedes-Benz má kvalitně zpracované deformační zóny, navíc zadní části vozidel jsou z hlediska jejich deformace měkčí, kdy zadní část vozidla zn. Škoda Octavia byla těžce deformována. S ohledem na uvedené vysvětlení postupu, který znalec zvolil pro výpočet rychlosti, se kterou se pohybovalo vozidlo zn. Mercedes-Benz v době nárazu po ulici [redacted], dospěl soud k závěru, že je na místě vycházet při stanovení uvedené rychlosti ze znaleckého posudku zpracovaného Ústavem soudního inženýrství Vysoké učení technické v Brně, když tito znalci stanovili hodnotu, se kterou se vozidlo zn. Mercedes-Benz v době nárazu pohybovalo, za užití výrazně komplexnějších postupů, kdy při výpočtu zohlednili nejen kamerové záznamy městského kamerového systému i palubní kamery [Svědka 9], výpovědi svědků, ale využili také metodu CRASH 3, která pracuje s databází různých crash testů a za pomoci fotogrammetrie vytvořili model, ze kterého bylo možné odměřovat hloubku deformací, což bylo porovnáváno se shodným poškozením ekvivalentního vozidla. S ohledem na uvedené je tak dle názoru soudu na místě vycházet z výpočtu nárazové rychlosti právě ze znaleckého zkoumání znaleckého ústavu tak, jak bylo prezentováno znalci Ing. Michalem Křížákem a Ing. Markem Semelou v řízení před soudem. K tomu soud pouze na okraj uvádí, že ani znalec Ing. Karel Doležal zcela nevyloučil, že by se obžalovaná ve vozidle zn. Mercedes-Benz v okamžiku nárazu pohybovala rychlostí, kterou spočítali právě znalci ze znaleckého ústavu.

62. Z provedeného dokazování, a to jednak z výše zmíněných kamerových záznamů městského kamerového systému (viz bod 44. odůvodnění tohoto rozsudku), jakož i z výpovědí svědků z řad řidičů pohybujících se v osobních motorových vozidlech současně s obžalovanou na ulici [redacted] v rozhodné době, pak soud výpočtem dle výpovědí svědků i dle kamerových záznamů dospěl ke stejnému závěru, který prezentovali a v řízení před soudem vysvětlili znalci Ing. Michal Křížák a Ing. Marek Semela, tedy že obžalovaná způsobem jízdy vozidla zn. Mercedes-Benz ohrozila 18 osob ve 12 vozidlech, které jsou blíže specifikovány ve výrokové části tohoto rozsudku, a to jménem, příjmením, datem narození, typem vozidla, ve kterém se v rozhodném okamžiku pohybovali, příp. alespoň barvou vozidla, pokud toto je patrné pouze z kamerových záznamů, které má soud k dispozici. Znalci současně uvedli, že závěr o ohrožení konkrétních osob v osobních motorových vozidlech hodnotili z technického hlediska v kontextu s rychlostí vozidla řízeného obžalovanou a nedodržením bočního odstupu vozidla obžalované od dalších vozidel, a to nejméně 1,5 m. Na základě uvedeného bylo znalci konstatováno, mj. za pomoci kamerových záznamů a na základě svědeckých

výpovědí, že došlo k ohrožení vozidla [Svědkyň 2], tmavého vozidla, vozidla zn. Škoda Forman, vozidla [Svědka 3], čtyř dalších vozidel jedoucích před vozidlem [Svědka 3], vozidla [Svědka 4 a 5], vozidla svědkyně [Svědkyň 6], vozidla mezi vozidlem [Svědkyň 6] a vozidlem [Svědka 4 a 5], jehož provozovatel nebyl ztotožněn, a policejního vozidla zn. Škoda Octavia, v němž se nacházely tři osoby, přičemž u vozidel, kde nebyli svědci ztotožnění, počítali znalci s tím, že ve vozidle se nacházel pouze řidič. S ohledem na výše popsané provedené dokazování tak soud neměl žádných pochybností o tom, že obžalovaná XX předmětného dne řídila osobní motorové vozidlo zn. Mercedes-Benz, bílé barvy, a to pod vlivem alkoholu, kdy v době první nehody v 19:00 hod. byla koncentrace ethanolu v krvi obžalované v rozsahu 1,98 g/kg až 2,31 g/kg a v době druhé nehody v 19:07 hod. byla koncentrace ethanolu v krvi obžalované v rozsahu 1,97 g/kg až 2,29 g/kg. Obžalovaná řídila své vozidlo takovým způsobem, že jednak poškodila vozidlo zn. Opel Corsa, které bylo zaparkováno podélně s chodníkem na ulici, jednak bezprostředně způsobem jízdy i rychlostí, kterou se pohybovala, ohrozila 18 osob, které se nacházely ve 12 osobních motorových vozidlech, které míjela na ulici.

63. Z provedeného dokazování dále vyplynulo, že obžalovaná s ohledem na způsob řízení motorového vozidla popsaný výše způsobila na ulici v blízkosti sloupu veřejného osvětlení (viz protokol o nehodě v silničním provozu ze dne , vč. fotodokumentace a CD s videozáznamem o ohledání místa činu – viz bod 37. odůvodnění tohoto rozsudku) dopravní nehodu, kdy svým vozidlem zn. Mercedes-Benz, bílé barvy narazila pravým předním rohem do levé zadní části vozidla zn. Škoda Octavia, kdy se vozidlo obžalované pohybovalo v okamžiku nárazu rychlostí 199 km/hod. a vozidlo zn. Škoda Octavia rychlostí 80 km/hod., jak vyplynulo ze znaleckého posudku zpracovaného Ústavem soudního inženýrství Vysoké učení technické v Brně ze dne 30. 7. 2021 (viz bod 32. odůvodnění tohoto rozsudku). K mechanismu dopravní nehody se vyjádřil i znalec Ing. Karel Doležal, znalec z oboru doprava, odvětví doprava silniční a městská, se specializací posuzování dopravních nehod, který potvrdil, že příčinou dopravní nehody byla z technického hlediska nesoustředěnost obžalované, řidičky vozidla zn. Mercedes-Benz, která se pohybovala s vozidlem zn. Mercedes-Benz příliš vysokou rychlostí a nekontrolovaně narazila do vozidla zn. Škoda Octavia bez vnější příčiny vyvolané dopravní situací, přičemž obžalovaná mohla vozidlo zn. Škoda Octavia pozorovat dostatečnou dobu a na dostatečnou vzdálenost tak, aby do vozidla zn. Škoda Octavia nenarazila, nejméně cca 70 m až 100 m. Naopak řidič vozidla zn. Škoda Octavia neměl možnost střetu zabránit, když vozidlo zn. Mercedes-Benz mohl sledovat pouze ve zpětných zrcátích, a to 0,58 s před okamžikem střetu, kdy však za tak krátkou dobu mu na odvracení střetu nezbyval čas. Počinání obžalované, řidičky vozidla zn. Mercedes-Benz, bylo z technického hlediska zcela nesprávné a nepřiměřené, zatímco počinání řidiče vozidla zn. Škoda Octavia odpovídalo dopravní situaci, tento neměl možnost jednat jinak a náraz do zadní části svého vozidla nemohl při nízkém provozu očekávat ani předvídat. Znalec současně konstatoval, že na vozidle zn. Mercedes-Benz nebyla zjištěna žádná technická závada, shodně tomu bylo i u vozidla zn. Škoda Octavia. Ke shodným závěrům v tomto směru dospěli i znalci z Ústavu soudního inženýrství Vysoké učení technické v Brně (viz bod 32. odůvodnění tohoto rozsudku). Skutečnost, že vozidlo Policie ČR zn. Škoda Octavia jelo bezprostředně před nárazem zcela v souladu s pravidly silničního provozu, vyplynula i z výpovědí svědků, mj. [Svědkyň 6], která v době těsně před nárazem a v době nárazu jela se svým vozidlem bezprostředně za policejním vozidlem, jakož i [Poškozených 1 a 2], kteří shodně potvrdili, že se v uvedeném čase vraceli zpátky na severní Moravu poté, co realizovali eskortu zatčené osoby k soudu, resp. do vazební věznice na Pankráci. Řízení vozidla zn. Škoda Octavia převzal [Poškozený 1], tento se tedy v okamžiku střetu vozidel nacházel na sedadle řidiče, když [Poškozený 3] vozidlo řídil při cestě do Prahy, pročež v době střetu vozidel seděl vzadu

vlevo za řidičem, čemuž odpovídají výpovědi [Poškozených 1 a 2]. K tomu soud současně uvádí, že z výpovědi [Svědkyň 6] vyplynulo, že svědkyně jela po ulici [Poškozeného 3] povolenou rychlostí 80 km/hod., souběžně s ní jelo vozidlo Policie ČR, které se následně zařadilo před ní do prostředního pruhu a pokračovalo v jízdě (viz bod 13. odůvodnění tohoto rozsudku). [Poškození 1 a 2] navíc potvrdili, že při zpáteční cestě nikam nespíchali, [Poškozený 1] za pomoci [Poškozeného 3] kontroloval rychlostní limity na předmětné ulici tak, aby jel zcela v souladu s předpisy (viz bod 7. odůvodnění tohoto rozsudku). Současně z provedeného dokazování, a to zejména z kamerových záznamů, na kterých je zachycen proces vyproštění a resuscitace [Poškozeného 3] zaklíněného ve vozidle (viz bod 43. odůvodnění tohoto rozsudku), je zcela patrné, že [Poškozený 3] byl zaklíněn na zadní sedačce vlevo za řidičem, kde také probíhaly pokusy o jeho resuscitaci, a to vsedě. Soud tak nemá žádných pochybností na základě provedeného dokazování o tom, že [Poškozený 3] se nacházel v době střetu vozidel na zadní sedačce vlevo za řidičem. S ohledem na charakter zranění, která byla [Poškozenému 3] způsobena, pak z provedeného dokazování vyplynulo, že poškozený [Popis úrazového děje po střetu vozidel] , pročež považuje soud za nemožné, aby se [Poškozený 3] po střetu vozidel vědomě přesouval v zadní části sedačky či přemístoval své nohy do jiné polohy, než měl v okamžiku střetu vozidel. Tuto možnost jednak vyloučili slyšení znalci, kdy závěr o tom, že poškozený zemřel během několika sekund, max. pár minut po samotném nárazu, kdy však ve stavu bezvědomí se nacházel okamžitě po nárazu, vyslovil, jednak znalec MUDr. Miroslav Ďatko, jednak jej potvrdili i znalkyně MUDr. Alena Cypriánová a MUDr. Klára Neuretterová. Navíc s ohledem na charakter poškození vozidla zn. Škoda Octavia, kdy zadní část vozidla se nasunula v důsledku nárazu o 0,6 m vpřed, přičemž mezi zadním sedákem a opěradlem přední sedačky zůstala na levé straně mezera přibližně 22 cm (viz bod 32. odůvodnění tohoto rozsudku), považuje soud za zcela nemožné, aby došlo k jakémukoliv vědomému pohybu [Poškozeného 3] po střetu vozidel na zadní sedačce vozidla zn. Škoda Octavia (např. v podobě zasouvání nohou do prostoru mezi zadním sedákem a předním opěradlem sedaček), a to pro případ, že by [Poškozený 3] nebyl téměř okamžitě v bezvědomí. Z provedeného dokazování rovněž vyplynulo, že [Poškozená 2] jako velitelka hlídky seděla na předním pravém sedadle vedle řidiče jako spolujezdkyně. Uvedené umístění poškozených ve vozidle zn. Škoda Octavia je pak potvrzováno i výpověďmi svědků, kteří se bezprostředně po nehodě podíleli na záchranných úkonech, tzn. výpovědi [Svědkyň 6], [Svědka 4], [Svědkyň 2] i [Svědka 9]. Z takto provedeného dokazování tedy vyplynulo, že vozidlo zn. Škoda Octavia jelo v době střetu zcela v souladu s dopravními předpisy, kdy ani o umístění osob ve vozidle nemá soud žádných pochybností. K otázce užití bezpečnostních pásů viz odůvodnění níže.

64. Z provedeného dokazování dále vyplynulo, že v důsledku nárazu vozidla zn. Mercedes-Benz, které řídila obžalovaná, pak došlo ke způsobení zranění [Poškozeným 1 a 2] [Poškozenému 3] pak byla způsobena zranění neslučitelná se životem. Pokud se jedná o [Poškozenou 2] (viz bod 6. odůvodnění tohoto rozsudku), tato uvedla, že ohledně dopravní nehody si ničeho nepamatuje, ví, že ve vozidle byla připoutána bezpečnostním pásem, domnívá se, že byl připoután i [Poškozený 1], neboť si není vědoma toho, že by slyšela před nehodou zvuk značící nepoužití bezpečnostního pásu, který by ji rušil v rámci telefonického hovoru, který vedla. Pokud se jedná o [Poškozeného 3] , neví, zda tento použil bezpečnostní pás. Následně si poškozená vybavuje až okamžik, kdy se nacházela ve vozidle záchranné služby, kde byla informována zdravotníky o tom, že došlo k dopravní nehodě a je převážena k ošetření do nemocnice. V nemocnici jí bylo sděleno, že [Poškozený 3] nehodu nepřežil, [Poškozeného 1] slyšela, když tento byl ošetřován v nemocnici. Pokud se jedná o [Poškozenou 2] , svědci popsali, že tuto poškozenou z vozidla zn. Škoda Octavia po nehodě vyndali a posadili ji

poblíž vozidla. Ohledně zranění, která poškozená v důsledku nehody utrpěla, tato uvedla, že

[Popis a vliv zranění Poškozené 2 na její profesní život]

Charakter zranění *[Poškozené 2]* a léčba, která byla poškozené poskytnuta, vyplývá z lékařských zpráv založených ve spisovém materiálu (viz bod 47. odůvodnění tohoto rozsudku). Ke zraněním poškozené se vyjádřil rovněž znalec Doc. MUDr. Miloš Sokol, znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, který potvrdil, že *[Poškozená 2]* utrpěla zranění v podobě

[Popis zranění Poškozené 2]

, kdy tato poranění vznikla v přímé příčinné souvislosti s dopravní nehodou, a to účinkem tupého násilí o velké intenzitě, s nárazem těla proti interiéru kabiny a určitým pohybu osoby při rotujícím pohybu havarovaného vozidla. Doba léčení poranění, která utrpěla poškozená, může představovat dobu cca čtyři až šest týdnů, někdy déle, přičemž pokud se jedná o *[Prognóza zranění Poškozené 2]*

Poškozená se rovněž vyjádřila k dopadům předmětné dopravní nehody, a to na svoji osobu, kdy

[Popis vlivu zranění a jednání popsaneho ve výroku tohoto rozsudku na osobní život Poškozené 2]

S ohledem na uvedené tak zdejší soud uzavřel ve vztahu k *[Poškozené 2]*, že poškozená v důsledku žalovaného jednání utrpěla zranění, která ze soudně lékařského hlediska lze považovat za ublížení na zdraví, kdy v důsledku těchto zranění se nacházela v pracovní neschopnosti do dne *[ ]*, přičemž

následně [Dopad zranění Poškozené 2 do jejího profesního života]

65. Pokud se jedná o poškozeného [Poškozeného 1]. Z provedeného dokazování, a to zejména z výpovědi svědků [Svědka 4] (viz bod 14. odůvodnění tohoto rozsudku), [Svědka 9] (viz bod 18. odůvodnění tohoto rozsudku) a [Svědkyň 2] (viz bod 16. odůvodnění tohoto rozsudku) vyplynulo, že [Poškozený 1] byl z vozidla vynesena za pomoci [Svědka 4] a dalšího muže, a to přes místo spolujezdce napravo, neboť vozidlo zn. Škoda Octavia bylo v důsledku nárazu zcela nasunuto na svodidlech, pročež nebylo možné poškozeného vyprostit přes dveře na straně řidiče. [Svědka 4], který [Poškozeného 1] bezprostředně z vozidla vynášel, uvedl, že poškozený upadal průběžně do bezvědomí, rovněž nařikal bolesti. Svědek jej za pomoci další osoby vynesl z vozidla a umístil za automobily, přičemž na tomto místě s ním zůstaly jiné osoby, mj. [Svědka 9], který [Poškozenému 1] sundával opasek se služební zbraní. Z výpovědi svědků [Svědka 4 a 9] pak bylo zřejmé, že [Poškozený 1] má zraněné dolní končetiny a sténal. [Svědkyň 2], která se rovněž podílela na vnesení [Poškozeného 1] z vozidla uvedla, že bylo zcela zřejmé, že poškozený má vážně zraněné dolní končetiny. Následně však již [Svědkyň 2] pomáhala s resuscitací [Poškozeného 3], pročež nebyla u [Poškozeného 1] dále přítomna. Sám poškozený [Poškozený 1] (viz bod 7. odůvodnění tohoto rozsudku) uvedl, že si vzpomíná, že s vozidlem najel na ulici a zařadil se do příslušného jízdního pruhu, rovněž se domnívá, že použil bezpečnostní pás, neboť je zvyklý se tímto poutat. Následně si již ničeho nevybavuje, na průběh dopravní nehody si nepamatuje, probral se v nemocnici, kde mu bylo sděleno, že došlo k dopravní nehodě. [Popis zranění a ošetření Poškozeného 1]

. Rozsah zranění [Poškozeného 1] vyplývá rovněž z lékařských zpráv o příjmu k hospitalizaci ve Fakultní nemocnici Královské Vinohrady ze dne [ ] a z propouštěcí lékařské zprávy Fakultní nemocnice Ostrava ze dne 19. 7. 2020 založených ve spisovém materiálu k osobě poškozeného (viz bod 46. odůvodnění tohoto rozsudku). Ke zraněním [Poškozeného 1] se rovněž vyjádřil znalec Doc. MUDr. Miloš Sokol, znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství (viz bod 33. odůvodnění tohoto rozsudku). Tento potvrdil, že [Poškozený 1] utrpěl při dopravní nehodě dne [ ] poranění v podobě [Popis poranění Poškozeného 1]

, přičemž poranění poškozeného vznikla v přímé příčinné souvislosti s dopravní nehodou, kdy poranění poškozeného vznikla účinkem

tupého násilí o velké intenzitě, s nárazem těla proti interiéru kabiny a určitým pohybu osob při rotujícím pohybu havarovaného vozidla. K otázce obvyklé doby léčení poranění u [Poškozeného 1] znalec uvedl, že v době vyhotovení znaleckého posudku se poškozený nacházel v pracovní neschopnosti a několik dalších měsíců se v pracovní neschopnosti bude nacházet, a to s výhledem nejméně [redacted], kdy po celou tuto dobu je poškozený podstatně omezen v obvyklém způsobu života z důvodu závažného poranění dolní končetiny, navíc znalec doplnil, že uvedené zranění v podobě [redacted].

[Popis zranění Poškozeného 1]

Ze soudně lékařského hlediska znalec hodnotil zranění [Poškozeného 1] jako vážnou poruchu zdraví s podstatným omezením v obvyklém způsobu života v době delší šesti týdnů (nejméně šest měsíců), naplňující kritéria pro těžkou újmu na zdraví. Znalec dále upřesnil, že s ohledem na aktuální výpověď [Poškozeného 1] považuje znalec za

[Popis prognózy zranění Poškozeného 1]

[redacted]. Kromě popsaných fyzických zranění, která utrpěl [Poškozený 1], se tento vyjádřil rovněž k dopadu dopravní nehody na jeho běžný život, kdy uvedl, že

[Popis dopadů zranění Poškozeného na jeho profesní a osobní život]

[redacted]. S ohledem na uvedené tak zdejší soud uzavřel ve vztahu k [Poškozenému 1], že tento v důsledku žalovaného jednání utrpěl zranění, která ze soudně lékařského hlediska představují těžkou újmu na zdraví, kdy v důsledku těchto zranění se nacházel v pracovní [redacted], přičemž následně [redacted].

[Popis dopadů zranění Poškozeného 1 na jeho profesní život]

66. Pokud se jedná o oba přeživší poškozené, pak soud na základě provedeného dokazování, a to zejména výpovědí obou [Poškozených 1 a 2], jakož i výpovědi znalce MUDr. Miloše Sokola a znaleckého zkoumání Ústavu soudního inženýrství Vysoké učení technické v Brně soud uzavřel, že oba přeživší poškození byli v okamžiku předmětné dopravní nehody připoutáni bezpečnostními pásy. Byť s ohledem na charakter předmětného dopravní nehody nehraje použití bezpečnostních pásů při posuzování dané věci žádnou významnou roli, z provedeného dokazování, a to zejména z výpisu řídicí jednotky

vozidla zn. Škoda Octavia vyplynulo, že bezpečnostní pásy na místě řidiče i na místě spolujezdce vpředu byly použity (viz znalecký posudek příloha č. 2, list 1). Uvedené koresponduje i s výpovědí obou přeživších poškozených, kteří uvedli, že se domnívají, že oba bezpečnostní pásy v předmětné době použili. Tomuto závěru svědčí také vyjádření znalce MUDr. Miloše Sokola, který uvedl, že v případě obou pasažérů na předních sedadlech nebyla zjištěna žádná taková zranění, ze kterých by bylo možné jednoznačně dovodit nepřipoutání se bezpečnostními pásy a náraz těl z přední části interiéru kabiny. Uvedený závěr soudu není v rozporu ani s výpovědí znalce Ing. Karla Doležala, který doplnil, že pokud se jedná o jeho závěr ohledně použití bezpečnostního pásu a jeho upoutání na místě řidiče, nelze jednoznačně vyloučit, že bezpečnostní pás nebyl použit, neboť mohlo dojít k tomu, že se do polohy, kterou popsal znalec v doplňku znaleckého posudku, dostal až v důsledku odpoutání poškozeného řidiče vozidla v rámci záchranných prací. Znalec se přitom hlouběji touto otázkou nezabýval, neboť mechanismus dopravní nehody byl jednoznačný a tudíž nepředpokládal, že otázka bezpečnostních pásů bude předmětem sporu. S ohledem na uvedené tak soud dospěl k závěru, že bezpečnostní pásy v případě obou přeživších [Poškozených 1 a 2] byly použity.

67. Ve vztahu k [Poškozenému 3] z provedeného dokazování vyplynulo, že [Poškozený 3] se v okamžiku střetu obou vozidel nacházel na levé zadní sedačce za řidičem ve vozidle zn. Škoda Octavia, v místě nejbližší místu střetu, kde působily síly z důvodu nárazu vozidla zn. Mercedes-Benz nejsilněji. Ze znaleckého posudku zpracovaného Ústavem soudního inženýrství Vysoké učení technické v Brně ze dne 30. 7. 2021 (viz bod 32. odůvodnění tohoto rozsudku) vyplynulo, že v důsledku nárazu byl rozvor vozidla zn. Škoda Octavia (vzdálenost mezi předními a zadními koly vozidla) zkrácen na cca 2,1 m, když původní rozvor vozidla byl přibližně 2,7 m, pročež došlo ke zkrácení rozvoru vozidla o přibližně 0,6 m. Levá zadní sedačka byla v důsledku nárazu a deformace vozidla posunutá natolik dopředu, že sedák zadní sedačky byl naražen na zadní stranu přední sedačky řidiče tak, že mezi zadním sedákem a přední sedačkou nezůstal žádný prostor. Zadní sedák byl navíc nárazem deformován takovým způsobem, že od zadní části sedáku po zadní stranu opěradla přední sedačky zůstala na levé straně sedáku mezera přibližně 22 cm, na pravé straně přibližně 27 cm. V důsledku nárazu pak došlo v podstatě k zániku prostoru levých zadních dveří. Uvedené je obrazově dokumentováno na stranách 101 až 104 citovaného znaleckého posudku. S ohledem na uvedené, jakož i výpovědi svědků z řad osob, které bezprostředně po střetu pomáhali s vyproštěním osádky vozidla zn. Škoda Octavia, [Svědkyňe 2], [Svědka 4] a [Svědka 9], nemá soud žádných pochybností o poloze [Poškozeného 3] v okamžiku nárazu vozidel, tedy vsedě na levé zadní sedačce za řidičem. K tomu [Svědka 4] (viz bod 14. odůvodnění tohoto rozsudku) uvedl, že ve vozidle viděl pouze [Popis situace na místě Svědkem 4 ve vztahu k Poškozenému 3] [Svědkyňe 2] (viz bod 16. odůvodnění tohoto rozsudku) k tomu uvedla, že poté, co se vrátila k policejnímu vozidlu, zjistila, že muže na zadním sedadle nebylo možno vyprostit, pomáhající na místě se snažili přední sedadla posunout, ale to nebylo možné. Za pomoci dalšího policisty a s pomůckami zahájili resuscitaci muže vsedě na zadním sedadle, zaklíněného mezi zadní a přední sedačkou. V neposlední řadě také [Svědka 9] (viz bod 18. odůvodnění tohoto rozsudku) uvedl, že na zadní sedačce vlevo se nacházel další policista, kterého se snažili resuscitovat, neboť tento neměl puls a nedýchal. Svědek viděl, že policista sedící vzadu měl nohy mezi sedačkami, byl v polosedu, bylo zde málo prostoru vzhledem k deformaci vozu. Z výše popsaných důkazních prostředků, jakož i z kamerového záznamu pořízeného zasahujícím policistou v místě nehody (viz bod 43. odůvodnění tohoto rozsudku), je patrné, že [Poškozený 3], kromě toho, že byl zaklíněn mezi přední a zadní sedačkou vsedě, jak popisovali svědci, tak se nacházel v místě vzadu za řidičem, kde na kamerových záznamech je vidět hrana levé zadní sedačky v bezprostřední

blízkosti poškozeného, a to během pokusů o jeho oživení. S ohledem na uvedené tak z provedení dokazování bez jakýchkoliv pochybností vyplynulo, že [Poškozený 3] se nacházel na zadní sedačce bezprostředně za řidičem vozidla. Z provedení dokazování, a to zejména z výpovědí znalců Ing. Michala Křížáka a Ing. Marka Semely (viz bod 32. odůvodnění tohoto rozsudku), stejně jako z výpovědi znalce Ing. Karla Doležala (viz bod 31. odůvodnění tohoto rozsudku) vyplynulo, že při střetu vozidla zn. Mercedes-Benz a vozidla zn. Škoda Octavia bylo vozidlo zn. Škoda Octavia naraženo dopředu, došlo ke zrychlení vozidla, osoby sedící v autě se naopak pohybovaly směrem dozadu směrem do sedaček. Po ujetí několika metrů začalo vozidlo zn. Škoda Octavia rotovat doprava, pročež došlo ke kontaktu – naražení levé strany vozidla, dveří a sloupků do levé části těl poškozených, a to hlavně u řidiče a spolujezdce na zadním levém sedadle. Znalec dále uvedl, že při tomto typu střetu – tedy při bočním nárazu nebo nárazu zezadu a při rychlosti, v níž došlo k nárazu, by případné upoutání bezpečnostním pásem nehrálo žádnou roli, neboť bezpečnostní pás plní svou funkci zejména při čelním nárazu. Nejproblematictější pohyb těl v autě, který mohl z technické stránky způsobit zranění, byl pohyb těl dozadu do sedadel, resp. náraz těla na zadní sedačku, kdy sedačka byla stabilní a pevná, v případě [Poškozeného 3] sedícího vzadu na levém sedadle tento utržil ránu do levé části trupu, následně došlo k dalšímu střetu s levou částí vozidla levou částí trupu tohoto poškozeného v rámci rotačního pohybu. Síla, která působila při zaražení posádky vozidla zn. Škoda Octavia do sedaček, byla u všech tří osob ve vozidle dle znalce shodná, neboť zrychlení platilo pro celé vozidlo. Znalec Ing. Karel Doležal tedy v rámci řízení před soudem uzavřel, že v případě projednávané dopravní nehody použití bezpečnostního pásu nehrálo žádnou roli, a to ani při bočním pohybu, neboť v takovém případě se tělo v pásu může volně pohybovat. V tomto ohledu se se závěry znalce Ing. Karla Doležala v plném rozsahu ztotožnili i znalci ze znaleckého ústavu Ing. Michal Křížák a Ing. Marek Semela (viz bod 32. odůvodnění tohoto rozsudku), kdy tito uvedli, že dle záznamů z řídicí jednotky nebyly bezpečnostní pásy na zadních sedadlech zapnuty. Znalci současně uvedli, že to, zda poškození, vč. [Poškozeného 3], byli připoutáni, nebylo v tomto případě relevantní, neboť násilí působilo tak, že tělo poškozených se pohybovalo při nárazu směrem dozadu do sedaček. Tento závěr přitom znalci učinili, jak na základě vlastních závěrů o mechanismu střetu vozidel, tak po konzultaci ohledně způsobených poranění se znalci z oboru soudního lékařství. K tomu došlo tak, že při nárazu vozidla zn. Mercedes-Benz do vozidla zn. Škoda Octavia bylo toto vozidlo zrychleno o 40 – 55 km/hod., vlivem urychlení zadní sedačky narazily do „pomaleji sedící osoby“, tím pádem se tělo pohybovalo směrem dozadu vůči sedačkám. Znalci dále doplnili, že všechno podstatné z hlediska mechanismu předmětné dopravní nehody se odehrálo v jedné desetině sekundy po střetu, max. do tří desetin sekundy po střetu. S ohledem na uvedené skutečnosti, vč. té, že při nárazu na spolujezdce na levém zadním sedadle působily síly směrem dozadu do sedačky a mírně doprava, znalci uzavřeli, že ani řádné upoutání bezpečnostním pásem v případě [Poškozeného 3] by podstatným způsobem pohyb spolujezdce neovlivnilo, neboť pás by šel přes spolujezdcovo levé rameno a pohybu trupu doprava by nijak výrazně nebránil. To, co bylo klíčové z hlediska způsobení zranění [Poškozenému 3], byla přitom skutečnost, že nárazem bylo tělo tlačeno do sedačky, nikoliv proti bezpečnostnímu pásu. Na uvedené závěry znalců z oboru doprava pak navázali znalci z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, MUDr. Alena Cypriánová, MUDr. Klára Neureutterová, MUDr. Miroslav Ďatko a po slyšení zmíněných znalců jak z oboru doprava, tak z oboru zdravotnictví revidoval ohledně [Poškozeného 3] své závěry i znalec MUDr. Michal Beran. Z vyjádření uvedených znalců tak vyplynulo, že příčinou smrti [Poškozeného 3] (kdy podrobný popis zranění způsobených poškozenému je uveden pod bodem 34. odůvodnění tohoto rozsudku) byl [Poškozeného 3] [Popis úrazových změn Poškozeného 3], přičemž smrt nastala v příčinné souvislosti s dopravní nehodou, kdy střet dvou osobních automobilů vznik poranění dobře vysvětluje. Z vyjádření znalce MUDr. Miroslava Ďatka (viz bod 35.

odůvodnění tohoto rozsudku) dále vyplynulo, že charakter poranění odpovídá vysokoenergetickému úrazovému ději, tj. dopravní nehodě, kdy úrazové změny jsou vysvětlitelné akceleračně-deceleračním mechanismem a přímým působením zraňujícího tupého násilí v podobě kontaktu s deformujícím se interiérem vozidla. Dle znalce u [Poškozeného 3] bylo vícero úrazových změn, které samy o sobě ohrožovaly poškozeného na životě. Nejvýznamnějším zraněním u [Poškozeného 3] však byla [Popis úrazové změny], smrtelná úrazová změna. Toto zranění bylo způsobeno tak, že v okamžiku, kdy do vozidla zn. Škoda Octavia narazilo zezadu zleva vozidlo zn. Mercedes-Benz, došlo k uvolnění velké množství energie, která působila na tělo [Poškozeného 3], mj. i [Popis úrazové změny Poškozeného 3].

Uvedené vyjádření znalce pak zcela koresponduje se závěry znalců z oboru dopravy, kdy tito uvedli, že nejproblematictější z hlediska způsobení zranění byl pohyb těl dozadu do sedaček. Pokud se tedy jedná o vyjádření znalce MUDr. Michala Berana ohledně vržení [Poškozeného 3] ve vozidle dopředu, k tomu znalec MUDr. Miroslav Ďatko uvedl, že zde

[Popis následků srážky vozidel ve vztahu ke vzniku zranění Poškozeného 3]

S ohledem na uvedené znalec doplnil, že celkový charakter a lokalizace poranění na těle [Poškozeného 3] nasvědčuje spíše tomu, že [Poškozený 3] nebyl v době nehody připoután bezpečnostním pásem. Zraňující síly působící na [Poškozeného 3] byly však takového charakteru, že i řádné upoutání bezpečnostním pásem by s největší pravděpodobností nezabránilo vzniku smrtelných poranění, např. [Popis úrazové změny], neboť u bezpečnostních pásů je největších ochranných účinků dosahováno při čelních střetech v rychlostech cca do 50 km/h. Ostatně s těmito závěry následně souhlasil i znalec MUDr. Michal Beran (viz bod 36. odůvodnění tohoto rozsudku), který výslovně po výslechu všech ostatních znalců uvedl, že své závěry ohledně [Poškozeného 3] uvedené v jeho písemně zpracovaném znaleckému posudku ze dne 22. 11. 2020, č. 020094, musí revidovat, když poškozený nemohl přežít a bezpečnostní pásy by neměly na zranění [Poškozeného 3] žádný vliv, i pokud by byl připoután. Znalec MUDr. Miroslav Ďatko se dále vyjádřil k otázce absence závažných úrazových změn na nohou [Poškozeného 3], kdy uvedl, že by uvedená zranění poškozeného musel vidět, nicméně dle jeho názoru nelze přesně vyhodnotit, kde se v okamžiku nárazu nacházely nohy [Poškozeného 3], zda se odmrštily či posunuly mimo hlavní směr působení násilí. Uvedené však nevylučuje, že poškozený v okamžiku nárazu seděl, kdy na jeho dolní končetiny mohly působit měkké části sedačky, pročež nedošlo k jejich závažnějším úrazovým změnám. K tomu soud doplňuje následující. S ohledem na výše uvedenou deformaci kabiny vozidla zn. Škoda Octavia, jakož i závěr znalců z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, a to včetně znalkyně MUDr. Aleny Cypriánové, která nakonec uvedla, že vzhledem k tomu, k jaké deformaci kabiny došlo, nemohl se poškozený přesunout do jiné polohy sám, když se poškozený ocitl v bezvědomí okamžitě, řádově v několika sekundách po samotném nárazu (viz bod 34. odůvodnění tohoto rozsudku), nalézací soud uzavřel, že z provedeného dokazování vyplynulo, že [Poškozený 3] se v okamžiku nárazu vozidla zn. Mercedes-Benz do vozidla zn. Škoda Octavia nacházel na zadní sedačce vlevo za řidičem vsedě, kdy nebyl připoután bezpečnostním pásem, avšak tato skutečnost neměla na způsobená poranění poškozenému žádný vliv, a to s ohledem na mechanismus dopravní nehody, zejména pohyb těla poškozeného dozadu proti sedačce v okamžiku střetu, který způsobil poškozenému řadu s životem neslučitelných zranění, vč. [Popis úrazové změny Poškozeného 3].

68. Z provedeného dokazování, zejména z výpovědí poškozených pozůstalých, [Poškozené 5] (viz bod 9. odůvodnění tohoto rozsudku) a [Poškozené 4] (viz bod 8. odůvodnění tohoto rozsudku) vyplynulo, jaký dopad měla smrt [Poškozeného 3] na jejich život a jak se tato skutečnost projevuje v každodenním životě [Poškozené 5]. V případě poškozené [Poškozené 5] tato [Dopad úmrtí Poškozeného 3 do osobního a rodinného života Poškozené 5].
- [Poškozené 4], tato zejména popsala, [Dopad úmrtí Poškozeného 3 do osobního a rodinného života Poškozené 4].
- [Poškozeného 3] na celou rodinu, [Popis dopadů do rodinného života pozůstalých poškozených].
- (viz body 10. a 11. odůvodnění tohoto rozsudku).
69. S ohledem na výše uvedené a provedené dokazování tak nalézací soud učinil rovněž jednoznačné závěry, pokud se jedná o následky v podobě fyzických zranění i psychických obtíží všech poškozených, vč. dopadů uvedené situace na životy rodin všech tří poškozených, tedy rodiny [Poškozeného 1, Poškozené 2 a Poškozeného 3].
70. Pokud se jedná o vyčíslení faktické hmotné škody na vozidle zn. Opel Corsa a vozidle zn. Škoda Octavia, jakož i na svodidlech, která byla způsobena předmětnou dopravní nehodou, tuto vyčísлил znalec Ing. Karel Doležal (viz bod 31. odůvodnění tohoto rozsudku). Škodu na zaparkovaném vozidle zn. Opel Corsa z důvodu poničení zpětného zrcátka stanovil na částku ve výši 4 083 Kč, na vozidle zn. Škoda Octavia v důsledku předmětné dopravní nehody na částku ve výši 360 200 Kč a na svodidlech na částku ve výši 36 500 Kč, přičemž ve svém znaleckém posudku ze dne 15. 9. 2020 podrobným způsobem popsal, jak výši způsobené škody vypočetl, přičemž v této části o znaleckém posudku Ing. Karla Doležala nemá soud žádných pochybností.
71. Soud se dále zabýval otázkou přičetnosti obžalované XX ve vztahu k jednání popsanému ve výrokové části tohoto rozsudku. Z výpovědi obžalované XX vyplynulo, že tato, přesto, že běžně před žalovaným jednáním byla jen příležitostným uživatelem alkoholu, dle svého vyjádření před soudem vypila 2x – 3x do roka u významných příležitostí skleničku až dvě vína, předmětného dne poté, co měl její manžel flirtovat s cizí ženou u bazénu, vypila během odpoledne v čase zhruba od 14:00 hod. do 17:30 hod. nejprve láhev bílého vína o objemu 0,7 l a dále vypila několik nápojů v podobě vodky s energetickým nápojem Red Bull, kdy přesný počet si nepamatuje. Obžalovaná si v důsledku požívání alkoholických nápojů pamatuje rozostřeně okamžik, kdy se přesunula na bar a začala pít vodu s energetickým nápojem Red Bull. Následně si nic nepamatuje, až do okamžiku, kdy sedí na krajnici silnice u svodidel, a to za přítomnosti příslušníka Policie ČR. Obžalovaná skutečnost, že takto výrazným způsobem pila na bazénu, neuměla nikterak vysvětlit. Uvedla, že její vztah s manželem je zcela harmonický, bez jakýchkoliv hádek, nikdy v minulosti s manželem neřešila obdobný incident,

navíc stresové situace není zvyklá řešit za pomoci alkoholu. Pokud se jedná o skutečnost, že v jejím těle byly toxikologickým vyšetřením nalezeny rovněž metabolity kokainu, uvedla, že tuto skutečnost si neumí nikterak vysvětlit, rozhodně látku kokain nepožila vědomě. Z provedeného dokazování, a to jednak ze záznamu o dechových zkouškách ze dne 5. 7. 2020 a jednak ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie č. 4/04/2020 zpracovaného dne 31. 7. 2020 znalcem RNDr. Radomírem Čabalou, vyplynulo, že v době první nehody v 19:00 hod. byla koncentrace ethanolu v krvi obžalované v rozsahu 1,98 g/kg až 2,31 g/kg a v době druhé nehody v 19:07 hod. byla koncentrace ethanolu v krvi obžalované v rozsahu 1,97 g/kg až 2,29 g/kg. Při uvedeném výpočtu znalec použil korekci 10 %, čímž v rámci svých výpočtů vzal v úvahu i tu skutečnost, že obžalovaná je subtilní žena s nízkou hmotností. Znalec uvedl, že uvedený zpětný výpočet provedený na základě měření ze vzorku krve je nejpřesnější, navíc byl potvrzen i dalšími kontrolními výpočty, které znalec provedl a které se s popsáním závěrem zcela shodují (viz bod 27. odůvodnění tohoto rozsudku). Uvedené hodnoty odpovídají dle znalce tzv. eliminační fázi metabolismu ethanolu, tedy stavu střední opilosti (1,5 – 2,5 g/kg), pro který je typické těžké ovlivnění senzomotorických funkcí, redukované vnímání externích podnětů, zvýšený práh bolestivosti, těžké motorické postižení, dvojité vidění, závrať, přehnané emocionální stavy, mentální zmatenost, letargie, impulsivnost, zčervenání, neuspořádané pohyby. Znalec k tomu doplnil, že z hlediska posuzování jednotlivých projevů stavu střední opilosti je podstatné, zda se jedná o osobu, která je zvyklá pít alkohol. Pokud se jedná o osobu, která je zvyklá užívat alkohol, pak jsou uvedené projevy menší, než u lidí, kteří pijí příležitostně. S ohledem na uvedené tak soud nemá žádných pochybností o tom, že v době, kdy obžalovaná řídila vozidlo zn. Mercedes-Benz po ulici 5. května výše popsáním riskantním a nebezpečným způsobem, pohybovala se koncentrace ethanolu v krvi obžalované v rozsahu od 1,97 g/kg do 2,31 g/kg. V tomto ohledu účtenka ze zařízení ERPET vystavená dne [redacted] v čase v 18:23 hod. na jméno [Svědék 11] (viz bod 42. odůvodnění tohoto rozsudku) nemůže na uvedených závěrech soudu ničeho změnit, když předně soud považuje za zcela vyloučené, aby obžalovaná XX, a to nejen vzhledem ke svému tvrzení, že alkohol pila před nehodou pouze příležitostně, v podstatě výjimečně, ale také s ohledem na tělesnou konstrukci obžalované, zkonsumovala během odpoledne 21x vodka Absolut 4cl, 4x Red Bull 0,25 l a 22x 0,1 dcl Quinta Savignon Blanc. I tento obhajobou předložený důkaz v podobě účtenky ze zařízení ERPET pak soud hodnotil v kontextu dalších provedených důkazů, a to výše zmíněných záznamech o dechových zkouškách ze dne [redacted] i znaleckého posudku RNDr. Radomíra Čabaly. Hodnota alkoholu v krvi obžalované v rozhodné době, kdy tato řídila osobní motorové vozidlo, byla tedy jednoznačným a objektivním způsobem stanovena znalcem RNDr. Radomírem Čabalou, kdy tento rovněž vysvětlil, jakým způsobem při stanovení uvedených hodnot postupoval. Ostatně ke stejným závěrům ohledně přítomnosti alkoholu v krvi obžalované dospěl i znalec Ing. Jaroslav Zikmund (viz bod 28. odůvodnění tohoto rozsudku). Pokud se jedná o metabolit kokainu, který byl u obžalované v krvi zjištěn, vzhledem ke koncentraci kokainu a jeho metabolitů v krvi obžalované, která byla pod hodnotou limitu 10 ng/ml, tedy pod limitem kvantifikace, nemohla látka kokain ovlivnit chování obžalované, které je předmětem projednávané věci. S ohledem na uvedené tak považuje soud za nepodstatné, jakým způsobem se látka kokain do těla obžalované dostala. V této souvislosti však soud uvádí, že rozhodně považuje za méně pravděpodobné, že by se látka kokain dostala do těla obžalované bez jejího vědomí, a to zejména s ohledem na skutečnost, že obžalovaná i svědek [Svědék 11] v rámci svých výpovědí popírali, že by kdokoliv z nich či v jejich okolí látku kokain užíval či touto jakkoliv disponoval, jakož i tu skutečnost, že by obžalovaná sama chodila po večírcích, kde by jí mohla být tato látka nepozorovaně podstrčena. Navíc nelze odhlédnout od té skutečnosti, že v praxi se lze spíše setkat s tím, že se nevědomky do nápojů třetím osobám podávají spíše látky s výrazně sedativními účinky, jako je např. Rohypnol, než látky jako je kokain, který je silným stimulantem.

72. Pokud se jedná o míru ovlivnění obžalované alkoholem, soud uvádí následující. Zda vzhledem k objektivně prokázanému množství alkoholu v krvi obžalované se jednalo u obžalované o stav označovaný jako střední opilost či těžká opilost, není dle názoru soudu zásadně relevantní, neboť je evidentní, že praxe odborníků se v označování konkrétní koncentrace alkoholu v krvi značně liší, když některé zdroje označují střední opilost až do výše koncentrace alkoholu v krvi do 2,5 g/kg, zatímco některé jiné zdroje hovoří o těžké opilosti již od koncentrace alkoholu v krvi od 2 g/kg, jak se ostatně ukázalo i při výslechu znalců z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie a odvětví psychiatrie. Pro posouzení stavu obžalované považuje soud za podstatné zejména projevy obžalované v období před tím, než nasedla do svého osobního vozidla, během její jízdy, následně po jízdě na místě nehody a v následujících hodinách při kontaktu se zdravotníky. Z provedeného dokazování, a to zejména z kamerových záznamů ze zařízení ERPET (viz bod 45. odůvodnění tohoto rozsudku) vyplynulo, že obžalovaná v čase odchodu ze zařízení ERPET, tzn. kolem 18:30 hod., se pohybovala volně, bez opory byla schopná sejít ze schodů, jít přímo, nemotala se, nepadala, neopírala se o žádné pomůcky. Současně z předmětných kamerových záznamů není ani patrné, že by měla jakékoliv zranění na viditelných částech svého těla mimo oděvní součástky. S ohledem na uvedené tak soud považuje výpověď [Svědka 11] v tom ohledu, že obžalovaná byla v době, kdy opouštěli zařízení ERPET, opilá tzv. namol, byla zcela „mimo“, kdy na baru měla padat ze židle, házet telefony, měla mít zkrvavená záda, skoro spadnout do bazénu, nebyla schopná sama dojet do osobního vozidla, cesta jí trvala nepřiměřeně dlouho, kdy pro obžalovanou musel poslat nezletilou dceru, za ryze účelovou, která nebyla prokázána jinými v řízení provedenými důkazy. Z kamerového záznamu ze zařízení ERPET žádné takové tvrzení patrné není, naopak je zřejmé, že obžalovaná v ruce nese předmět, na cestě se zjevně otáčí za svými dětmi, rozhodně jí na cestě nedoprovází kterékoliv z dětí, nikdo ji nepodpírá, obžalovaná volně jde bez jakékoliv pomoci. K tomu navíc soud uvádí, že považuje za méně pravděpodobné, že by se obžalovaná chovala na baru natolik rušivým způsobem, který popsal [Svědka 11], a to po dobu několika hodin, kdy by obsluha baru žádným způsobem na takto zásadně nevhodné a okolí ohrožující chování obžalované nereagovala, nejméně v tom smyslu, že by o nevhodnosti chování obžalované informovala právě [Svědka 11] již v průběhu odpoledne, zvláště za situace, kdy společně s obžalovanou se na bazénu pohybovaly i [Svědka 11] děti. I v tomto ohledu považuje soud výpověď svědka za neodpovídající skutečnosti. Pokud se jedná o následující incident, ke kterému mělo dojít mezi obžalovanou a [Svědka 11] na parkovišti poblíž jejich osobního motorového vozidla, kdy měl [Svědka 11] v reakci na opilost obžalované tuto opakovaně uhodit do oblasti obličeje, a to otevřenou rukou, v důsledku jedné z ran měla obžalovaná spadnout na zem, [Svědka 11] měl pak obžalovanou rovněž škrtnout ve vozidle před jejich nezletilými dětmi. K tomu soud uvádí, že z kamerových záznamů ze zařízení ERPET není žádný takový konflikt mezi obžalovanou a [Svědka 11] patrný. Je pravdou, že pohyb osob okolo motorového vozidla rodiny [Svědka 11] není v plném rozsahu zaznamenán, na kamerových záznamech je vidět pouze pohyb [Svědka 11] v části na straně řidiče. Na kamerových záznamech není zaznamenána ani obžalovaná, ani strana spolujezdce ve vozidle. Obžalovaná sama si na tento incident nepamatuje, kdy jí měl až s časovým odstupem svědek sdělit, že jí uštědřil dvě facky, kdy v důsledku jedné z facek spadla na zem. Soud tak nedisponuje žádným důkazem, který by prokazoval, že k předmětnému incidentu došlo, natož v intenzitě, kterou popisoval před soudem [Svědka 11]. Pokud se jedná o případné následky uvedeného incidentu, z provedeného dokazování rozhodně nevyplynulo, že by byla obžalovaná způsobena jakákoliv zranění, která by neodpovídala mechanismu dopravní nehody. Ani z kamerových záznamů, ani z lékařské zprávy vystavené Fakultní nemocnicí v Motole ze dne [Svědka 11] (viz bod 39. odůvodnění tohoto rozsudku) nevyplyvá, že by obžalovaná utrpěla otřes mozku, ať již v důsledku dopravní nehody, nebo případně konfliktu se [Svědka 11], během něhož měla utřít facky a spadnout na zem. K uvedenému se vyjádřili

i svědci z řad ošetřujících lékařů obžalované z Fakultní nemocnice v Motole, svědci [MUDr. DE] a [MUDr. FG] (viz bod 25. a 26. odůvodnění tohoto rozsudku), kdy tito výslovně uvedli, že pokud by u obžalované identifikovali příznaky otřesu mozku, pak by toto obratem zaznamenali do lékařské zprávy a kontaktovali by neurologa za účelem odborného vyšetření obžalované. V daném případě však u obžalované žádné takové příznaky odpovídající otřesu mozku zaznamenány nebyly. Současně oba svědci potvrdili, že obžalovaná byla spíše méně komunikativní, nicméně v základních ohledech s nimi komunikovala, přičemž svědek [MUDr. DE] jako [redacted] lékař výslovně potvrdil, že všechny informace, které jsou uvedeny v lékařské zprávě, zapsal na základě toho, co mu obžalovaná sdělila, a to včetně informace o tom, že „si na vše pamatuje, ale nechce o tom hovořit.“ S ohledem na uvedené tak nalézací soud má zásadní pochybnosti o tom, že se incident obžalované s jejím manželem, [redacted] [Svědka 11], před tím, než obžalovaná nastoupila do vozidla a začala sama řídit, vůbec odehrál. Nelze totiž odhlédnout i od té skutečnosti, že jediný, kdo popisoval předmětný incident, byl výhradně [Svědka 11], který je [redacted], významně motivován k tomu, aby jeho výpověď vyzněla ve prospěch obžalované. Neexistuje přitom žádný důkaz, který by průběh [Svědka 11] líčeného konfliktu objektivizoval. Navíc soud považuje za značně podivnou i tu skutečnost, že k takto brutálnímu chování [Svědka 11] k obžalované mělo dojít [Popis příbuzenských vztahů mezi obžalovanou a Svědkem 11].

Navíc k takto brutálnímu incidentu ze strany [Svědka 11] vůči obžalované mělo dojít na základě zcela nevhodného chování [Svědka 11] vůči neznámé ženě, se kterou měl svědek dříve předmětného dne flirtovat, což však dle vyjádření obžalované XX bylo rovněž zcela neobvyklé, nikdy před tím se nic takového neodehrálo ze strany jejího manžela, pročež z tohoto jednání byla v šoku. S ohledem na uvedené, jakož i skutečnost, že část výpovědi [Svědka 11] ohledně toho, jakým způsobem pomáhal zraněným příslušníkům Policie ČR poté, co se dostavil na místo dopravní nehody, kdy se měl dle svého vyjádření aktivně zapojovat do vyprošťování policistů z vozidla, kdy tato část výpovědi svědka byla jednoznačně vyvrácena výpověďmi svědků [Svědka 4] (viz bod 14. odůvodnění tohoto rozsudku) i [Svědkyň 6] (viz bod 13. odůvodnění tohoto rozsudku), pak má soud zásadních pochybností mimo jiné i o části výpovědi [Svědka 11] popisující stav obžalované při odchodu ze zařízení ERPET, jakož i incident fyzického násilí, kterého se měl svědek vůči obžalované dopustit. V této souvislosti nelze pominout motivaci [Svědka 11] své manželce, obžalované, výrazným způsobem pomoci, neboť si je jistě vědom toho, jaký dopad odsouzení obžalované na chod rodiny bude mít. I pokud by se incident mezi obžalovanou a [Svědka 11] při odchodu ze zařízení ERPET fakticky odehrál, pak dospěl soud k závěru, že rozhodně tento incident neměl takovou razanci, aby v jeho důsledku došlo ke způsobení fyzického zranění obžalované, vč. případného otřesu mozku, neboť žádné takové zranění obžalované nebylo i přes její vyšetření odborným zdravotnickým pracovištěm bezprostředně po dopravní nehodě zjištěno. Uvedené soud dovozuje zejména z lékařské zprávy o ošetření obžalované z Fakultní nemocnice v Motole ze dne 6. 7. 2020, jakož i z výpovědi obou ošetřujících lékařů.

73. Pokud se jedná o chování obžalované v bezprostřední souvislosti s řízením osobního motorového vozidla a bezprostředně po samotné dopravní nehodě, k tomu soud uvádí, že vycházel zejména z výpovědi svědků [Svědkyň 2], [Svědka 4 a 5], [Svědkyň 6], a dále z kamerových záznamů pořízených jedním ze zasahujících příslušníků Policie ČR na místě dopravní nehody, na kterých je obžalovaná rovněž zaznamenána, jakož i z výpovědi [Svědka 12]. Pokud se jedná o chování obžalované během jízdy ve vozidle, k tomu se vyjádřila [Svědkyň 2] (viz bod 16. odůvodnění tohoto rozsudku), kdy

tato uvedla, že v okamžiku, kdy vozidlo obžalované předjížděla, všimla si, že obžalovaná mluví a gestikuluje. [Svědkyň 6], která byla s obžalovanou bezprostředně po dopravní nehodě a této pomáhala vystoupit z vozidla (viz bod 13. odůvodnění tohoto rozsudku) uvedla, že obžalované odpoutala bezpečnostní pás a snažila se obžalovanou vytáhnout z vozidla. Řidička působila omámeně, což svědkyně spojovala s tím, že je řidička v šoku. Následně na ni řidička zvýšila hlas s tím, že ona nic nezpůsobila, že pokračuje v jízdě, a dotazovala se svědkyně, proč ji „tahá z auta“. Řidička svědkyni přesvědčovala, že ona do ničeho nenarazila, kdy i v době, kdy vyčkávala u řidičky, tato jí stále přesvědčovala, že „nic neudělala, do nikoho nenarazila, a že si z ní svědkyně dělá legraci“, chtěla z místa nehody odejít nebo odjet, když jí svědkyně ukazovala nabourané vozidlo Policie ČR s tím, že to byla řidička, která do vozidla nabourala, tato uváděla, že to rozhodně ona nebyla. Řidička mluvila normálně, vypadala malátnější, alkohol z ní svědkyně necítila, řidička se jí zdála „úplně mimo“, což svědkyně připisovala šoku, žádné emoční reakce u řidičky neviděla. Obdobně situaci popisovali i [Svědci 4 a 5] (viz bod 14. a 15. odůvodnění tohoto rozsudku), kdy [Svědka 4] popisoval chování obžalované tak, že tato se v době, kdy jí jiná svědkyně pomáhala vystoupit z vozidla, vzpouzela. Řidičku svědek následně silou z vozu vytáhl, předal jí uvedené ženě s tím, že řidička byla dle svědka v šoku, podivně se usmívala, začala říkat, že potřebuje svoje botičky, že tam má hodinky a bez nich nikam nepůjde, následně řidička stála u vozidla svědka, smála se. Obdobně chování obžalované popsala i [Svědkyň 5], kdy uvedla, že řidička vypadala, že je mimo, na první pohled bylo zjevné, že je opilá, usmívala se, hihňala se, nebyla to šoková reakce. Manžel s další osobou museli řidičku podpírat, tato byla bosa, velmi uvolněná. K chování obžalované bezprostředně po dopravní nehodě se vyjádřil i [Svědka 12] (viz bod 22. odůvodnění tohoto rozsudku), zasahující policista, který s obžalovanou prováděl dechové zkoušky a dle jehož zjištění byl vyplněn rovněž úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy ze dne [redacted] v 19:35 hod., kdy dle uvedeného formuláře bylo chování obžalované unavené, zpomalené, nálada obžalované byla nenápadná, pohyby měla koordinované, orientaci normální, postoj jistý, chůzi jistou, řeč normální, paměť normální, oblečení přiměřené, barvu kůže normální, oči normální, zápach alkoholu ani konopí nebyl přítomen, vpichy po nitrožilní aplikaci návykových látek nepřítomny. Svědky popsané projevy chování obžalované bezprostředně po způsobení předmětné dopravní nehody pak dle názoru soudu ukazují na skutečnost, že obžalovaná byla opilá, nicméně z uvedených popisů nejsou patrné žádné takové projevy, které by šly nad rámec chování osob ovlivněných alkoholem. V této souvislosti není bez zajímavosti ani část výpovědi [Svědka 11], dle kterého obžalovaná nastoupila záhy po jejich příjezdu ze zařízení ERPET do osobního motorového vozidla zn. Mercedes-Benz, bílé barvy, s vozidlem sama vyparkovala couváním mezi dvěma vozy, neboť vozidlo bylo zaparkováno přední částí směrem k chodníku, kdy najela na chodník na protilehlé straně, nicméně sousedící vozidla nepoškodila. Následně obžalovaná rychle odjela z místa pryč, proč v okamžiku, kdy [Svědka 11] za obžalovanou vyběhl, tato již v místě nebyla (viz bod 23. odůvodnění tohoto rozsudku). S ohledem na provedené dokazování pak není tato verze popisu chování obžalované při nastupování do vozidla a následně v souvislosti s jeho vyparkováním rozhodně vyloučena, neboť na vozidle zn. Mercedes-Benz nebyly zjištěny žádné škody, které by nasvědčovaly tomu, že vozidlo poškodilo ještě jiná zaparkovaná vozidla, kdy dle názoru nalézacího soudu [Svědka 11] v tomto ohledu mohl vypovídat pravdu, neboť tuto část své výpovědi nepovažoval za nikterak rozhodující, na rozdíl od jiných částí svědkovy výpovědi, kterou soud považuje za nevěrohodnou.

74. Pokud se jedná o ovlivnění obžalované alkoholem, k tomu soud předně uvádí, že s ohledem na skutečnosti uváděné pod bodem 72. a 73. odůvodnění tohoto rozsudku, pokud by obžalovaná skutečně byla zvyklá před dopravní nehodou požívat alkohol pouze v množství 2 až 3 skleniček 2x až 3x do roka, jak uváděla v řízení před soudem, pak by dle názoru soudu při zjištěném množství alkoholu v krvi v hodnotě kolem 2 ‰, musela mít zásadní

problémy v oblasti motoriky, chůze, příp. základního ovládní motorového vozidla v podobě otevření dveří vozidla, usednutí do vozidla, nastartování vozidla, jeho vyparkování formou couvání a následnou jízdou v ulicích města. Ostatně i znalec RNDr. Radomír Čabala uvedl, že čím méně jsou osoby zvyklé požívat alkohol, tím výraznější jsou projevy opilosti u takových osob. Z kamerových záznamů, ať již ze zařízení ERPET nebo z městského kamerového systému, jakož i z výpovědi [Svědka 11] a dále z kamerových záznamů z místa dopravní nehody, kde se obžalovaná rovněž pohybovala, přitom nevyplývá, že by obžalovaná měla jakékoliv obtíže s chůzí či pohybem obecně. Tomu ostatně nenasvědčuje ani chování obžalované v osobním motorovém vozidle během jízdy, kdy obžalovaná např. v okamžiku, kdy najela na ulici [Svědka 11] a dále v průběhu jízdy byla schopná reagovat v některých okamžicích na dopravní situaci, kdy vozidlo zpomalila, příp. se snažila zařadit z levého do prostředního pruhu, viz např. výpověď [Svědkyň 2] (bod 16. odůvodnění tohoto rozsudku), [Svědkyň 5] (bod 15. odůvodnění tohoto rozsudku) a dále závěry znaleckého zkoumání Ústavu soudního inženýrství Vysoké učení technické v Brně (bod 32. odůvodnění tohoto rozsudku). S ohledem na uvedené tak má soud zásadní pochybnosti o tvrzení obžalované, že před dopravní nehodou pila jen velmi příležitostně a v omezené míře. Z provedeného dokazování současně rozhodně nevyplývá, že by obžalovaná byla osobou holdující nadměrnému užívání alkoholických nápojů či dokonce osobou závislou na alkoholu, což ostatně potvrdili i znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, nicméně dle názoru soudu s ohledem na poznatky získané z provedeného dokazování je nalézací soud toho názoru, že obžalovaná byla v době před nehodou zvyklá pít alkohol ve větší míře, než fakticky před soudem uváděla.

75. V kontextu projevů obžalované předmětného dne tak, jak jsou popsány výše pod bodem 72. a 73. odůvodnění tohoto rozsudku, jakož i v kontextu úvah uvedených pod bodem 74. odůvodnění tohoto rozsudku pak soud hodnotil také závěry znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, zpracované ve znaleckém posudku, jenž předložil znalecký ústav, a to Ústřední vojenská nemocnice – Vojenská fakultní nemocnice, pod č. 129/2022 ze dne 12. 8. 2022, který se vyjadřoval zejména ke stavu obžalované v době žalovaného jednání z hlediska psychiatrického, jakož i k zachování rozpoznávacích a ovládacích schopností u obžalované v době žalovaného jednání a dále ke schopnosti obžalované účastnit se trestního řízení. Pokud se jedná o vyjádření znalce MUDr. Jiřího Čížka (viz bod 29. odůvodnění tohoto rozsudku), soud z jeho vyjádření nevycházel, když znalec nebyl schopen ozřejmit soudu způsob, jakým dospěl k závěrům ohledně komplikované opilosti u obžalované, kdy pouze uvedl, že tento závěr bez dalšího převzal ze zprávy ošetřujícího psychiatra obžalované, přičemž nemá informace o tom, na základě jakých skutečností byla tato diagnóza stanovena. Ohledně ovládacích a rozpoznávacích schopností obžalované opakovaně tyto schopnosti hodnotil odlišně, když hovořil o tom, že tyto byly podstatně sniženy, nicméně mohly být i vymizené, kdy k tomuto závěru dospěl pro případ, že by u obžalované došlo k výpadku paměti a střední opilosti. Současně však uvedl, že schopnosti rozpoznávací a ovládací u obžalované není schopen posoudit, když s touto hovořil dvě až tři hodiny. Navíc znalec opakovaně zdůrazňoval, že na stav obžalované mohl mít vliv otřes mozku, kdy však z provedeného dokazování vyplynulo, že takové zranění obžalovaná objektivně neutrpěla. Závěry, které znalec MUDr. Jiří Čížek učinil, byly natolik chaotické a opakovaně různě interpretované bez bližší objektivizace, že soud nemohl tyto závěry znalce vzít za prokázané a logicky vysvětlené. S ohledem na uvedené tak soud přistoupil k přibrání znaleckého ústavu k posouzení výše uvedených otázek u obžalované. Pokud se jedná o námitky státního zástupce, které vznesl proti znaleckému ústavu, resp. znalci MUDr. Vlastimilu Tichému, k tomu soud uvádí, že ani ze samotného návrhu státního zástupce nevyplývá, že by přibrání znalecký ústav byl vyloučen z podání znaleckého posudku z důvodu podjatosti, shodně jako je tomu u znalce MUDr. Vlastimila Tichého. Pokud bylo v podání státního zástupce odkazováno na podnět, který podal městský státní zástupce ze dne 4. 6. 2021 Ministerstvu spravedlnosti ČR, pak příslušný odbor

Ministerstva spravedlnosti ČR výslovně k dotazu soudu konstatoval, že se znalcem MUDr. Vlastimilem Tichým není vedeno jakékoliv správní řízení, pročež znalecké oprávnění Ústřední vojenské nemocnice, jakož i znalce MUDr. Vlastimila Tichého trvá a není nikterak dotčeno, což bylo ověřeno i v seznamu znalců vedeném na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti ČR. Za této situace tak soud neshledal žádných důvodů, pro které by bylo na místě shledat námitky proti příbranému znaleckému ústavu za důvodné ve smyslu § 105 odst. 3 trestního řádu.

76. Znalecký ústav (viz bod 30. odůvodnění tohoto rozsudku) na základě znaleckého zkoumání dospěl k závěru, že obžalovaná se v inkriminované době nacházela ve stavu tzv. komplikované opilosti, tedy těžké opilosti spjaté s vystupňovaným nezvládnutým afektem, kdy u obžalované probíhaly současně dva patologické děje navzájem se ovlivňující, a to těžká opilost, když znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie trvají na tom, že těžká opilost počíná od alkoholémie 2 g/kg, což je dle jejich vyjádření ustáleným názorem psychiatrů, a vystupňovaný nezvládnutý afekt, kdy se však nejednalo o afekt patický. Kombinací těchto dvou faktorů došlo k tomu, že opilost typickým způsobem deliberovala zábrany v chování obžalované a zesílila vliv emocí, vystupňovaný afekt vedl ke ztrátě zábran a k poruchovému chování, kdy komplikovaná opilost vedla k poruše chování neodpovídající původní osobnosti obžalované. Znalec MUDr. Vlastimil Tichý v rámci řízení před soudem výslovně uvedl, že se nejednalo v případě obžalované o patickou opilost a rovněž afekt nebyl patický. V této souvislosti pak znalec zdůraznil, že v posuzované době byly schopnosti obžalované rozpoznat protiprávnost jejího chování a schopnost toto chování dále ovládat podstatně snižené, a to na pomyslném středu schopností, neblížily se vymizení, kdy znalec uvedl, že sniženy byly o 50 – 70 %, tedy nebyly na hranici vymizení. Obžalovaná dle znaleckého zkoumání netrpí a v době žalovaného jednání netrpěla žádnou duševní chorobou ve vlastním slova smyslu, psychotického charakteru, s narušením kontaktu s realitou, kdy osobnost obžalované byla bez závažnějších patologických abnormalit a intelektové schopnosti obžalované se pohybují v pásmu průměru. Uvedené závěry znaleckého ústavu jsou v souladu i se závěry ošetřujícího lékaře, svědka **MUDr. AB** (viz bod 24. odůvodnění tohoto rozsudku), který na základě sdělení obžalované a jejího obhájce dospěl k závěru, že se u obžalované jedná o komplikovanou opilost, kdy současně uvedl, že se jedná o zvláštní diagnózu, která se příliš nepoužívá, nicméně obhájci v trestních věcech ji rádi využívají. Jak je konstatováno výše, u obžalované provedeným dokazováním nebylo zjištěno, že by se nacházela ve stavu po úrazu hlavy či utrpěla např. otřes mozku, naopak tento byl v daném případě provedeným dokazováním vyloučen. Ostatně i svědek **MUDr. AB**, ošetřující **██████████**, potvrdil, že obžalovaná nemá organické poškození ani mentální retardaci. Pokud se jedná o skutečnost, že obžalovaná uvádí, že si na průběh události nepamatuje, byť původně v rámci svého ošetření ve Fakultní nemocnici v Motole uváděla opak, tedy, že si vše pamatuje, ale nechce o tom hovořit, svědek **MUDr. AB** k tomu uvedl, že se u obžalované jedná o psychologické adaptační schéma, spočívající v tom, že se stala událost, kterou obžalovaná vytěsnila (viz bod 24. odůvodnění tohoto rozsudku). K tomu i znalec MUDr. Vlastimil Tichý uvedl, že skutečnost, že obžalovaná si na událost nepamatuje, tedy alkoholové okénko, je jev reziduální, který vzniká až následně, nejedná se tedy o kvalitativní poruchu vědomí, kdy si daná osoba v okamžiku, kdy se jednání odehrává, si toto uvědomuje, ale následně poté, co vystráží, si jej nevybavuje. Navíc k tomu přistupuje aspekt vytěsnění, kdy lidé mohou nepříjemné vzpomínky vytěsnit do podvědomí, načež jsou přesvědčeni, že se konkrétní situace nestala. K tomu znalec doplnil, že co si obžalovaná skutečně pamatovala, nelze objektivně ověřit, neboť znalci mohou vycházet pouze z toho, co jim obžalovaná uvedla. V případě obžalované dle znalce situace svědčí spíše pro potlačení nepříjemného vjemu, jak je ostatně zmiňováno i v lékařské zprávě ošetřujícího psychiatra.
77. S ohledem na vše výše uvedené, jakož i popis projevů chování obžalované před tím, než usedla do osobního motorového vozidla, samotná jízda obžalované, která ujela vzdálenost od ulice

██████████ až do ulice ██████████ na úroveň, kde se připojuje Jižní spojka, tedy vzdálenost blížící se 5 km, kdy reagovala i na aktuální dopravní situaci, a následně chování obžalované poté, co došlo k předmětné dopravní nehodě, kdy pohyb obžalované v místě dopravní nehody byl částečně zaznamenán i na kamerovém záznamu, přičemž není patrné, že by byl jakkoliv chaotický či že by obžalovaná vůbec nebyla schopna pohybu na místě nehody, nebyla schopna reagovat na podněty osob, které se pohybovaly v její bezprostřední blízkosti, stejně jako s ohledem na obsah výpovědi [Svědka 12] ██████████, který s obžalovanou prováděl dechové zkoušky, pak soud vedou k závěru, že obžalovaná věděla, kde se nachází i jakého jednání se dopouští, a to včetně toho, že řídí osobní motorové vozidlo, byť je pod vlivem alkoholu, kdy tímto způsobem ohrožuje své okolí, které vydává nebezpečí smrti či těžké újmy na zdraví. K tomuto závěru je soud veden mj. i s ohledem na skutečnost, že obžalovaná řídí osobní motorové vozidlo od 18ti let, kdy [Svědka 11] ██████████ k tomu uvedl, že obžalovaná předmětné vozidlo, ve kterém způsobila dopravní nehodu, používala mj. ke každodennímu odvozu dětí do školských zařízení, pročez s vozidlem a jeho chodem musela být dobře seznámena. V této souvislosti soud odkazuje i na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2. 3. 2016, sp. zn. 7 Tdo 1394/2015, kde se mj. uvádí, že posuzování otázky nepřičetnosti je otázkou právní, kdy důkaz v podobě znaleckého posudku z oboru psychiatrie je jedním z podkladů pro vytvoření soudcovského přesvědčení o otázce přičetnosti a musí být hodnocen v souvislosti se všemi ostatními zjištěnými skutečnostmi. V této souvislosti tak soud dospěl k závěru, že obžalovaná v době žalovaného jednání, byť se dle znaleckého zkoumání nacházela ve stavu komplikované opilosti, byla přičetná, netrpěla žádnou duševní poruchou a byla schopná rozpoznat protiprávnost svého jednání, jakož i ovládnout své jednání, byť tyto její schopnosti byly podstatnou měrou sníženy. Pokud obžalovaná v současné době uvádí, že si na dopravní nehodu nevzpomíná, svědčí to dle názoru soudu s ohledem na provedené dokazování, a to jednak lékařskou zprávou vystavenou Fakultní nemocnicí v Motole dne 6. 7. 2020, jakož i s ohledem na výpověď ošetřujícího psychiatra obžalované svědka [MUDr. AB] ██████████ a znalce MUDr. Vlastimila Tichého, spíše tomu, že obžalovaná nepříjemnou událost vytěsnila do podvědomí. Pokud se jedná o vyjádření obžalované v tom smyslu, že informace v lékařské zprávě z Fakultní nemocnice v Motole ze dne ██████████ tedy že si vše pamatuje, ale nechce o tom mluvit, není pravdivá, že nic takového neuvedla, kdy současně žádala, aby v tomto ohledu byla lékařská zpráva změněna. K tomu soud uvádí, že svědek [MUDr. DE] ██████████, který obžalovanou předmětného dne přijímal, výslovně uvedl, že do lékařské zprávy zaznamenal výhradně informace, které mu obžalovaná sdělila, jinak by takovou informaci do lékařské zprávy nezapsal. Vyloučil současně, že by mohlo dojít k překopírování uvedené věty z jiné lékařské zprávy. Svědek [MUDr. FG] ██████████ k tomu dále doplnil, že si nevybavuje, že by jej obžalovaná následující den, v okamžiku svého propuštění z nemocniční péče, žádala, aby obsah lékařské zprávy upravil. Ostatně ani by toto sám udělat nemohl, musel by situaci konzultovat s lékařem, který takovou informaci do lékařské zprávy zapsal. V této souvislosti nelze ani odhlédnout od té skutečnosti, že obžalovaná začala namítat obsah předmětné lékařské zprávy až v rámci řízení před Městským soudem v Praze, kdy do doby vedení řízení u zdejšího soudu, tedy ani v rámci přípravného řízení, ani v rámci řízení vedeným před Obvodním soudem pro Prahu 4, obžalovaná neupozorňovala na to, že by obsah lékařské zprávy ze dne 6. 7. 2020 vystavené ve Fakultní nemocnici v Motole neodpovídal skutečnosti. S ohledem na uvedené tak zdejší soud uzavřel, že pokud se jedná o psychický stav obžalované v době žalovaného jednání, obžalovaná byla přičetná a byla schopna rozpoznat protiprávnost svého jednání, jakož i své jednání ovládat, byť snížene, a to nejméně v tom ohledu, že si byla vědoma té skutečnosti, že řídí osobní motorové vozidlo, ač se nachází pod vlivem alkoholu, a to takovým způsobem, že vystavuje své okolí nebezpečí smrti či těžké újmy na zdraví.

78. Pokud se jedná o obhajobu obžalované XX, s touto se soud částečně vypořádal již v odůvodnění tohoto rozsudku výše. Pokud se jedná o vyjádření obžalované v tom smyslu, že

má v úmyslu se rozvést, kdy její prezentace v médiích neodpovídá tomu, jaká skutečně je, s tím, že v řízení postupovala způsobem, který jí radili její obhájci. K tomu soud uvádí, že pokud se jedná o postup obžalované v rámci trestního řízení dle rad zvolených obhájců, nelze v této souvislosti odhlédnout od skutečnosti, že všichni obhájci, kteří obžalovanou v rámci řízení zastupovali, byli zvoleni na plnou moc přímo obžalovanou. Pokud tedy obžalovaná nesouhlasila s postupy, které jí obhájci navrhovali, pak ji jako svéprávné, dospělé osobě rozhodně nic nebránilo v tom, aby si zvolila jiného obhájce, příp. již zvoleného obhájce upozornila na to, že chce ohledně konkrétních okolností postupovat odlišně. V této souvislosti soud uvádí, že mezi samotnou dopravní nehodou a ukončením hlavního líčení před nalézacím soudem uplynuly více jak dva roky, kdy obžalovaná měla možnost sama se vyjádřit ohledně toho, jak vnímá své chování, jakým způsobem se chce za toto své jednání omluvit poškozeným, příp. jaké další postupy, ze kterých by byla patrná sebereflexe obžalované ve vztahu k samotnému žalovanému jednání i důsledkům, které v daném případě nastaly, chce sama obžalovaná zvolit. Nicméně nalézací soud za celou dobu řízení u obžalované neshledal žádnou výraznější sebereflexi např. v tom, že by sama obžalovaná ze své vůle čelila setkání s poškozenými a vyjádřila upřímnou lítost ohledně důsledků, které svým chováním poškozeným způsobila. V této souvislosti projevy obžalované působily na soud jako jednání ryze formální, vč. omluvných dopisů, které obžalovaná zaslala poškozeným. Pokud soud odhlédne od skutečnosti, že tyto dopisy jsou v podstatě obsahově zcela shodné, pak v nich není obsažena žádná část, ze které by bylo možné vycítit, že si je obžalovaná skutečně vědoma toho, jak tragické následky její chování fakticky mělo. Mimo jiné i bezprostřední účast obžalované při jednání s poškozenými o výši odškodnění, příp. průběžné vyplácení, byť menších, částek odškodnění poškozeným, byť toto nemůže žádným způsobem vynahradit zmařený lidský život, by soud vnímal jako projev sebereflexe obžalované a uvědomění si toho, jakého jednání s jak závažnými důsledky se obžalovaná dopustila. Pokud se jedná o vyjádření obžalované v tom smyslu, že se chce rozvést, jakož i jisté náznaky ze strany obhajoby v tom smyslu, že situace obžalované v rodině je problematická, zejména s ohledem na chování manžela obžalované, [Svědka 11], k její osobě, k tomu soud uvádí, že v tomto smyslu se obžalovaná začala vyjadřovat až v rámci závěrečné řeči obžalované před nalézacím soudem, kdy nelze odhlédnout od toho, že naopak v průběhu celého řízení tvrdila, že vztah se [Svědkelem 11], se kterým žije již více než 18 let, je zcela harmonický a bez jakýchkoliv obtíží. Za takové situace lze jen těžko vnímat vyjádření obžalované v tomto ohledu jinak, než jako do určité míry účelové tvrzení ve snaze docílit co možná nejnižšího trestu. A pokud se jedná o prezentaci obžalované v médiích, k tomu soud uvádí, že při posuzování daného případu vycházel výhradně z důkazů, které byly v rámci řízení před soudem provedeny v souladu se zásadou ústnosti a bezprostřednosti, z žádných jiných skutečností nevycházel a ani vycházet nemohl.

79. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti tak dospěl zdejší soud k závěru, že v daném případě bylo zcela jednoznačně a nezvratně prokázáno, že se žalovaný skutek tak, jak je popsán shora ve výrokové části tohoto rozsudku, stal a tohoto jednání se dopustila obžalovaná XX, která byla v době žalovaného jednání přičetná, pročež soud rozhodl tak, jak je uvedeno shora ve výrokové části tohoto rozsudku.
80. Obžalovaná XX svým jednáním popsaným shora ve výrokové části tohoto rozsudku **naplnila všechny zákonné znaky trestného činu** podle § 13 odst. 1 trestního zákoníku, tedy jednak znak formální v podobě skutkové podstaty zvlášť závažného zločinu obecného ohrožení podle § 272 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku. Z provedeného dokazování je zřejmé, že obžalovaná se dopustila jednání, kterým způsobila obecné nebezpečí tím, že vydala lidi v nebezpečí smrti, resp. těžké újmy na zdraví. Zločin obecného ohrožení je tzv. ohrožovací delikt, jehož předmětem je zájem na ochraně života nebo zdraví lidí anebo zájem na ochraně cizího majetku, kdy postačuje, aby došlo k narušení jednoho z uvedených zájmů. Skutečnost,

že nakonec k závažnému škodlivému následku v podobě zásahu do života či zdraví jedinců (příznivou shodou okolností, tedy nezávisle na vůli pachatele) ani nedojde, má pouze význam v tom směru, že jednání pachatele naplňuje znaky tohoto zločinu v jeho základní skutkové podstatě, a nikoli kvalifikované skutkové podstatě, jak uvedl Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí, sp. zn. 4 Tdo 1092/2017, což však není projednávaný případ. Nálezací soud současně konstatuje, že na základě provedeného dokazování, zejména s ohledem na výpovědi svědků z řad řidičů vozidel, která obžalovaná bezprostředně ohrožovala, jakož i s ohledem na kamerové záznamy zaznamenávající části jízdy obžalované a závěry znaleckého posudku Ústavu soudního inženýrství Vysoké učení technické v Brně, není žádných pochyb o tom, že obžalovaná způsobem, kterým řídila osobní motorové vozidlo zn. Mercedes-Benz AMG, zejména stylem jízdy pod vlivem alkoholu, ohrožovala vozidla, která na své cestě míjela. Jízda obžalované byla vysoce riskantní, když ve vysoké rychlosti obžalovaná míjela v bezprostřední blízkosti, aniž by dodržovala bezpečný odstup od okolních vozidel, projíždějící vozidla, kdy řidiči některých vozidel museli na poslední chvíli uhnout, aby nedošlo ke střetu s vozidlem obžalované, příp. je obžalovaná minula jen o centimetry, v místě, kde je maximální povolená rychlost 80 km/hod., jela rychlostí od 192 km/hod. až do 241 km/hod., přejížděla, aniž by dávala znamení o změně směru jízdy, do jiných jízdních pruhů, nebezpečně se snažila zařadit za či před vozidla jedoucí ve vedlejších jízdních pruzích, po téměř celou dobu řídila vozidlo tak, že se toto nacházelo buď svým pravým bokem na dělicí čáře mezi levým a prostředním jízdním pruhem nebo svým pravým bokem přímo přesahovalo, a to v některých případech až o 1/3 šíře vozidla, do prostředního jízdního pruhu, byť se obžalovaná pohybovala svým vozidlem fakticky v levém jízdním pruhu, kdy nakonec narazila do levé zadní části vozidla zn. Škoda Octavia, ve kterém se tou dobou nacházela osádka třech příslušníků Policie ČR. Obžalovaná tak vytvořila stav obecného nebezpečí, který přetrvával po dobu jízdy nejméně po ulici [REDAKCE], tedy o vzdálenosti téměř 5 km. Soudní praxe dovodila, že pro stav obecného nebezpečí je typická živelnost a neovladatelnost průběhu události, při nichž je vznik poruchy závislý na nahodilých okolnostech vymykajících se vlivu pachatele i ohrožených osob (viz např. usnesení Nejvyššího soudu, sp. zn. 8 Tdo 945/2018, či usnesení Nejvyššího soudu, sp. zn. 6 Tdo 468/2016). Výše popsany způsob, jakým obžalovaná řídila své osobní motorové vozidlo zn. Mercedes-Benz AMG, tj. ve sportovní úpravě, kdy znalec Ing. Karel Doležal uvedl, že tato vozidla mají výkonnější motory, než je obvyklé, pak jednoznačně nasvědčuje tomu, že jízda obžalované byla živelná, s ohledem na rychlost, kterou se vozidlo pohybovalo po ulici [REDAKCE], jakož i skutečnost, že obžalovaná vozidlo řídila pod vlivem alkoholu, kdy její alkoholémie činila zhruba 2 ‰, pak obžalovaná nebyla schopná ovládat předmětné vozidlo bezpečně, toto se pohybovalo po ulici zcela živelně. Současně jízda obžalované byla takového charakteru, že skutečnost, zda dojde ke střetu vozidla obžalované s jiným vozidlem, které se na předmětné ulici v inkriminovanou dobu nacházelo, bylo závislé na zcela nahodilých skutečnostech, na které obžalovaná, stejně jako osoby v okolních vozidlech neměly žádný vliv, což se ostatně projevilo i v případě střetu vozidla obžalované s vozidlem zn. Škoda Octavia, kdy z provedeného dokazování jednoznačným způsobem vyplynulo, že řidič vozidla neměl jakoukoliv možnost střetu s vozidlem obžalované zabránit. Právě způsob řízení vozidla obžalovanou, kdy tato hrubě nerespektovala dopravní předpisy, když zcela mimořádným způsobem překračovala maximální povolenou rychlost, která byla v místě stanovena na 80 km/hod., tedy stanovený limit překračovala obžalovaná o 110 km/hod., v některých místech až o 150 km/hod., jakož i jízda obžalované v levém jízdním pruhu, kdy současně pravou částí svého vozidla přesahovala do prostředního jízdního pruhu, přičemž okolo jedoucí vozidla míjela v bezprostřední blízkosti, v řadě případů pouze o jednotky centimetrů, jednoznačně vypovídá o vysoce riskantním a hazardním způsobu, jakým obžalovaná předmětné vozidlo řídila. S ohledem na uvedené tak jízda obžalované nabyla takových prvků živelnosti, kdy bylo pouze otázkou času, kdy a s jakým vozidlem se obžalovaná střetne, přičemž aniž by soud chtěl jakýmkoliv způsobem zmenšovat následky, které měl střet vozidla

obžalované s vozidlem Policie ČR, není pochyb o tom, že v případě, že by vozidlo obžalované narazilo do některého jiného vozidla, které se v místě tou dobou nacházelo, např. vozidlo [Snědků 4 a 5], ve kterém jely kromě dvou dospělých osob [redacted] děti, a to na zadní sedačce vozidla, mohly být následky jízdy obžalované ještě tragičtější. Současně obžalovaná naplnila i znak zločinu obecného ohrožení spočívající v tom, že pachatel vydá lidi v nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví. Dle aktuální rozhodovací praxe je tento znak naplněn v případě, že dojde k ohrožení většího počtu osob, a to nejméně sedmi, byť individuálně neurčených (viz rozhodnutí č. 39/1982 Sb. tr. rozh.). Nejméně takovýto počet osob nemusí být konkrétně a bezprostředně ohrožen ve stejném okamžiku, nýbrž uvedený znak trestného činu je naplněn i tehdy, jsou-li takto ohroženy osoby v krátkém časovém intervalu postupně, jediným souvislým a nedělitelným jednáním pachatele (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp. zn. 4 Tdo 1094/2013). Také tento znak byl jízdou obžalované jednoznačným způsobem naplněn, když obžalovaná postupně svojí jízdou od ulice [redacted] přes ulici 5. května, až do místa střetu s vozidlem zn. Škoda Octavia, tedy za místem nájezdu z Jižní spojky, ohrozila nejméně 18 osob ve 12 bezprostředně míjených osobních motorových vozidlech, kdy konkrétní ohrožené osoby i vozidla, vč. jejich identifikace či popisu, jsou uvedeny ve výrokové části tohoto rozsudku. Soud k tomu doplňuje, že znakem předmětného jednání rozhodně není skutečnost, že by k takto riskantní jízdě muselo docházet výhradně během pronásledování vozidla policejními vozidly. Je pravdou, že citovaný trestný čin se v praxi často objevuje právě v souvislosti s ujžděním vozidla před policejní kontrolou, nicméně pronásledování ujždějícího vozidla policejními vozidly rozhodně není znakem předmětného trestného činu, protože to, že obžalovaná tímto způsobem řídila osobní motorové vozidlo, ač nebyla pronásledována policejním vozidlem, je při posuzování daného jednání zcela irelevantní. Nelze naopak odhlédnout od té skutečnosti, že v případě střetu vozidel v takto vysoké rychlosti nelze rozhodně očekávat izolovaný průběh události, když vozidla mohou být nekontrolovaně odmrštěna na velké vzdálenosti, může dojít k jejich vznícení, jakož i k dalším neočekávaným následkům, čímž může dojít ke katastrofickým následkům v podobě hromadné dopravní nehody s živelným průběhem, kdy bylo pouze důsledkem shody náhod, jakož i té skutečnosti, že vozidlo zn. Škoda Octavia, do kterého obžalovaná při své jízdě narazila, jelo v okamžiku střetu zcela v souladu s pravidly silničního provozu za současného slabého provozu, že nedošlo k žádným dalším tragickým následkům této nehody v podobě např. srážky s dalšími vozidly. Obžalovaná tedy svou výše popsanou jízdou v kontextu aktuálních okolností vytvořila stav živelnosti, který po dobu své jízdy udržovala, kdy minimálně ve výrokové části specifikované osoby vystavila zákonem předvídanému bezprostřednímu nebezpečí vážné újmy na zdraví či smrti, a to v krátkém časovém intervalu svým jediným souvislým jednáním – nepřetržitou jízdou, kterou ukončil až střet s vozidlem zn. Škoda Octavia, v důsledku kterého již obžalovaná nebyla schopna z důvodu nepojízdnosti svého vozidla pokračovat v jízdě.

81. S ohledem na uvedené tak bylo na místě právně kvalifikovat jednání obžalované podle § 272 odst. 1 alinea první trestního zákoníku, když soud posoudil jednání obžalované jako úmyslné způsobení obecného nebezpečí vydáním lidí v nebezpečí smrti nebo jiné těžké újmy na zdraví jiným podobně nebezpečným jednáním, jako jsou případy příkladmo uvedené § 272 odst. 1 trestního zákoníku (požár, povodeň, škodlivý účinek výbušnin, plynu, elektriny nebo jiných podobně nebezpečných látek nebo sil). Vzhledem ke skutečnosti, že obžalovaná tímto způsobem jízdy způsobila smrt [Poškozeného 3], bylo na místě jednání obžalované současně posoudit i podle § 272 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, když k naplnění kvalifikované skutkové podstaty dochází v případě, že je nejméně dvěma osobám způsobena těžká újma na zdraví, nebo nejméně jedné osobě smrt. Tento znak je uveden alternativně, protože k naplnění kvalifikované skutkové podstaty postačuje, že je způsobena těžká újma na zdraví nejméně dvěma osobám, nebo je nejméně jedné osobě způsobena smrt. V daném případě obžalovaná svojí jízdou způsobila smrt jednoho poškozeného, a to [Poškozeného 3]

82. V daném případě došlo ke změně právní kvalifikace jednání obžalované oproti obžalobě Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4 ze dne 30. 11. 2020, sp. zn. 1 ZT 197/2020, na kterou byla tato upozorněna, jak je uvedeno výše pod bodem 1. odůvodnění tohoto rozsudku. Vzhledem ke změně právní kvalifikace žalovaného jednání pak soud rovněž upravil popis skutku oproti podané obžalobě Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4, a to v souladu s obsahem provedeného dokazování tak, aby současně popis skutku splňoval požadavky vyplývající z trestního řádu ve vztahu k nové právní kvalifikaci žalovaného jednání. Soud současně uvádí, že i přes změnu popisu skutku byla zachována totožnost skutku. Soud dále doplňuje, že s ohledem na změnu právní kvalifikace žalovaného jednání na zločin obecného ohrožení podle § 272 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku je vyloučen souběh s ostatními trestnými činy tak, jak byly původně popsány v podané obžalobě.
83. Použití jiných právních prostředků by nemohlo být v daném případě takto závažného jednání ze strany obžalované vůči druhým osobám, které obžalovaná svou riskantní a bezohlednou jízdou zcela prokazatelně ohrožovala na životě či zdraví, dostatečně efektivní, když společenská škodlivost jednání obžalované ve smyslu § 12 odst. 2 trestního zákoníku rozhodně neumožňuje uplatnění odpovědnosti podle jiných právních předpisů, než trestních. V daném případě je třeba navíc zajistit ochranu elementárním právním hodnotám před činy zvláště škodlivými pro společnost, což zásah do zájmu na ochraně zdraví a života druhé osoby, bezesporu je.
84. V jednání obžalované lze spatřovat ve vztahu k projednávanému zločinu obecného ohrožení **zavinění ve formě nejméně nepřímého úmyslu** ve smyslu § 15 písm. b) trestního zákoníku, neboť obžalovaná věděla, že takto riskantní, bezohlednou a agresivní jízdou vysokou rychlostí nerespektující pravidla silničního provozu v městském provozu může vydat lidi v nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví, a pro případ, že se tak stane, s tím byla srozuměna. Jak bylo popsáno výše v odůvodnění tohoto rozsudku, soud na základě provedeného dokazování uzavřel, že obžalovaná, byť se nacházela ve stavu komplikované opilosti, kdy její rozpoznávací a ovládací schopnosti byly sníženy, ale nebyly vymizelé, s ohledem na způsob svého chování, jakož i skutečnost, že osobní motorové vozidlo řídí od 18ti let, si musela být vědoma té skutečnosti, že pokud pod vlivem alkoholu řídí osobní motorové vozidlo rychlostí mnohonásobně převyšující v daném místě nejvyšší povolenou rychlost, navíc riskantním a bezohledným způsobem, který je popsán výše, pak může vydat větší počet osob v nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví, a pro případ, že se tak stane, s tím byla srozuměna. K tomu soud doplňuje, že je základní znalostí každé osoby, která řídí osobní motorové vozidlo, byť je nízkého věku, že na území České republiky je zakázáno řídit osobní motorová vozidla pod vlivem alkoholu, a to právě mimo jiné s ohledem na skutečnost, že řidič, který je pod vlivem alkoholu, není schopen bezpečně vozidlo ovládat a stává se tak pro své okolí nebezpečným. S ohledem na provedené dokazování pak zdejší soud dospěl k závěru, že i přes skutečnost, že obžalovaná v době, kdy usedla do svého vozidla a následně s vozidlem odjela, vykazovala 2 ‰ alkoholu v krvi, si musela být vědoma toho, že není schopna vozidlo bezpečně ovládat a že tímto způsobem ohrožuje své okolí. Ostatně to, že není obžalovaná schopna osobní motorové vozidlo bezpečně ovládat, jí muselo být jasné již po pár desítkách metrů jízdy, když svým vozidlem urazila levé zpětné zrcátko vozidla zn. Opel Corsa zaparkovaného podél chodníku. Ve vztahu ke škodlivému následku v podobě způsobení smrti **Poškozenému 3** pak postačuje zavinění ve formě nedbalosti ve smyslu § 17 písm. a) trestního zákoníku.
85. Při úvaze o druhu a výměře trestu pro obžalovanou XX soud přihlédl ke všem kritériím uvedeným v § 38 trestního zákoníku i § 39 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a za přiměřený všem okolnostem případu, jakož i charakteru spáchané trestné činnosti, osobě obžalované, délce trestního řízení, jakož i době, která od spáchaní činu uplynula, má trest odnětí svobody v trvání třinácti let, tj. trest v horní polovině zákonné trestní sazby stanovené pro zločin obecného ohrožení podle § 272 odst. 2 trestního zákoníku, jakož i trest zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu deseti let.

86. Při své rozhodovací činnosti o trestu pro obžalovanou soud hodnotil jednak okolnosti daného případu, míru společenské škodlivosti žalovaného jednání, přičemž přihlédl zejména k charakteru předmětné trestné činnosti, kdy obžalovaná se dopustila vysoce společensky škodlivého jednání, kterým ohrozila na životě a zdraví větší počet osob, svým jednáním způsobila vážné zranění poškozeného a smrt další osoby, navíc se tohoto jednání dopustila pod vlivem alkoholu. Soud ve vztahu k obžalované shledal **přítěžující okolnosti**, a to jednak podle § 42 písm. k) trestního zákoníku, když obžalovaná svým jednáním způsobila větší škodlivý následek. V této souvislosti soud uvádí, že ve vztahu k [Poškozenému 3], který v důsledku jednání obžalované zemřel, je tato skutečnost promítnuta v samotné právní kvalifikaci žalovaného jednání dle § 272 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, pročez soud k této skutečnosti v rámci hodnocení přítěžujících okolností jako k většímu škodlivému následku nepřihlížel. Nicméně větší škodlivý následek soud spatřuje ve skutečnosti, že svým jednáním obžalovaná dále způsobila [Poškozenému 1] zranění, které ze soudně lékařského hlediska je hodnoceno jako těžká újma na zdraví, kdy v důsledku tohoto [Pošpis dopadu zranění Poškozeného 1 na jeho osobní a profesní život].
- [Poškozené 2] zranění, které je ze soudně lékařského hlediska hodnoceno jako ublížení na zdraví, kdy [Poškozená 2] musela [Dopad zranění Poškozené 2 do jejího osobního a profesního života]. Obžalovaná navíc svým jednáním způsobila [Poškozené 2] zranění, které je ze soudně lékařského hlediska hodnoceno jako ublížení na zdraví, kdy [Poškozená 2] musela [Dopad zranění Poškozené 2 do jejího osobního a profesního života]. V neposlední řadě nelze odhlédnout i od skutečnosti, že jednáním obžalované došlo k zásahu také do rodin všech tří poškozených, kdy nejzásadnějším způsobem bylo zasaženo do života pozůstalé [Poškozené 5 a Poškozené 4], jakož i do života celé rodiny, [Poškozeného 1], kdy mj. [Pošpis dopadu jednání popsaného ve výroku tohoto rozsudku do osobního a rodinného života Poškozeného 1]. Rovněž pak bylo jednáním obžalované zasaženo i do života celé rodiny [Poškozené 2], která je [Pošpis dopadu jednání popsaného ve výroku tohoto rozsudku do osobního a rodinného života Poškozené 2]. Z uvedeného je tak dle názoru soudu jednoznačně patrné, že svým jednáním způsobila obžalovaná jiný větší škodlivý následek, když dopad jejího jednání do života třech rodin poškozených, jakož i do života samotných poškozených je masivní, kdy lze očekávat, že více či méně se s následky této dopravní nehody budou všichni poškození potýkat po dlouhou dobu, ne-li do konce svých životů, a to za situace, kdy poškození žádným způsobem nemohli ovlivnit průběh daného jednání ze strany obžalované. Soud u obžalované shledal rovněž **přítěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. m) trestního zákoníku**, když obžalovaná spáchala trestný čin na více osobách, když počet osob, které svým jednáním ohrozila, činí 18, více jak dvojnásobně oproti počtu stanovenému ustálenou soudní praxí. V neposlední řadě nelze zcela odhlédnout ani od skutečnosti, že obžalovaná se dopustila předmětného jednání mj. i ve vztahu k osobám příslušníků Policie ČR, tedy osobám, které se podílejí na ochraně zdraví i majetku dalších osob, byť se tito v době, kdy k žalovanému jednání došlo, nacházeli ve fázi návratu z realizace úkonů trestního řízení v podobě zatčení osoby. Soud současně shledal u obžalované i **polehčujících okolností**, a to ve smyslu § 41 písm. p) trestního zákoníku, když obžalovaná před spácháním trestného činu vedla řádný život, neboť k osobě obžalované nebyly zjištěny žádné výrazně negativní skutečnosti, a to ani z opisu evidence rejstříku trestů, ani z opisu evidence přestupků. Pokud se jedná o polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. j) trestního zákoníku, tato byla dle názoru soudu u obžalované naplněna pouze částečně, když obžalovaná uhradila škodu způsobenou žalovaným jednáním pouze ve vztahu ke zdravotním pojišťovnám. V této souvislosti nelze odhlédnout od chování obžalované ve vztahu k poškozeným, vč. pozůstalých po [Poškozeném 3]. Soud k tomu uvádí, že lítost, kterou obžalovaná nad svým jednáním vyjádřila,

postrádá dle názoru soudu jakýkoliv opravdový projev upřímné lítosti nad dalším osudem poškozených, do kterého zcela tragicky obžalovaná zasáhla. Poškození aktuálně žijí a v případě některých poškozených, tito budou žít po řadu let, ne-li do konce svého života, život, který si nevybrali, který nemohli ani nikterak ovlivnit a do kterého zasáhla obžalovaná na základě toho, že její manžel flirtoval na bazénu s cizí ženou. V této souvislosti soud uvádí, že v chování obžalované soud postrádal jakýkoliv projev, ze kterého by bylo patrné, že obžalovaná skutečně a opravdově lituje poškozené. Opravdovému projevu lítosti u obžalované pak nenasvědčují ani omluvné dopisy, které obžalovaná poškozeným zaslala. Nelze odhlédnout od skutečnosti, že s výjimkou výměny jmen v oslovení a několika drobných úprav, jsou tyto omluvné dopisy zcela totožné, chybí jim jakákoliv individualizace či upřímný projev lítosti obžalované vůči konkrétnímu poškozenému, ze kterého by bylo patrné, že si je obžalovaná skutečně vědoma toho, jaké následky svým zcela neomluvitelným chováním způsobila. Dle názoru soudu rozhodně nelze považovat za neoprávněný požadavek, aby projev upřímné lítosti ze strany obžalované vypadal odlišně ve vztahu k [Poškozenému 1], který v důsledku nehody [Popis dopadů nehody do osobního, rodinného a profesního života Poškozeného 1]. Jinak by měl projev upřímné lítosti obžalované vypadat ve vztahu [Poškozené 2], která ze všech poškozených nese sice nejméně závažné následky předmětné dopravní nehody, nicméně i v jejím případě tyto významně zasáhly do života jejího i její rodiny. Jinak by měl dle názoru soudu vypadat projev upřímné lítosti obžalované ve vztahu k pozůstalé matce, [Poškozené 3], když ostatně i obžalovaná je sama matkou dvou dětí, a jinak by měl vypadat projev upřímné lítosti ve vztahu k pozůstalé snoubence po [Poškozeném 3], která před sebou měla vidinu společné budoucnosti se zemřelým. V tomto kontextu vyznívají omluvy obžalované ve vztahu k poškozeným jako ryze formální, učiněné pouze z procesních důvodů, postrádající jakýkoliv projev lidskosti a účasti na smutku poškozených. Takto hodnotí soud i projev obžalované v kontextu se skutečností, že obžalovaná, až s výjimkou výpovědi [Poškozeného 1] před zdejším soudem, kdy byla soudem vyzvána, aby se k hlavnímu líčení osobně dostavila, se sama nikdy k výpovědím poškozených osobně nedostavila tak, aby mohla tvář v tvář vyslechnout, s jakými následky dopravní nehody se poškození potýkají a těmto vyjádřit osobně lítost nad jejich životní situací, kterou zavinila. Pokud se obžalovaná v této souvislosti odvolávala na skutečnost, že postupovala dle doporučení svých obhájců, k tomu soud uvádí, že má jistou míru pochopení pro to, že pro obžalovanou jako právního laika může být složité zorientovat se v některých aspektech trestního řízení, nicméně projevit upřímnou lítost nad svým jednáním nevyžaduje žádných odborných právních dovedností či znalostí, ale postačuje k tomu pouze zdravý selský rozum. Rovněž výše odškodného, které obžalovaná doposud poškozeným uhradila, aniž by blíže specifikovala, na jaký nárok poškozených je tato částka určena, se soudu jeví jako nedostatečné s ohledem na následky, které byly poškozeným způsobeny, jakož i s ohledem na finanční možnosti obžalované, které vyplynuly nejméně z toho, jakou finanční hotovostí, jakými šperky a věcmi disponovala v době svého zadržení, jakož i z toho, jaká vozidla rodina obžalované v předmětné době užívala. A to i při vědomí té skutečnosti, že jakákoliv finanční částka nemůže vrátit poškozeným zemřelého syna v případě [Poškozeného 3] či pošramocené zdraví v případě [Poškozených 1 a 2]. Nicméně odpovídající odškodné by poškozeným umožnilo uhradit si např. více intenzivní či kvalitnější rehabilitaci, příp. psychoterapii, která by umožnila poškozeným vrátit se snáze a rychleji ke každodennímu životu.

87. S ohledem na vše výše uvedené, s ohledem na charakter trestné činnosti i způsob provedení předmětného jednání přichází dle názoru soudu v úvahu pouze uložení trestu spojeného s bezprostředním odnětím svobody, kdy soud dospěl k závěru, že je na místě, aby byl obžalované uložena nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání třinácti let. Tento druh trestu má za cíl působit výchovně na obžalovanou a zajistit nápravu obžalované, zejména v tom ohledu, aby si obžalovaná uvědomila, že je zcela nepřijatelné, aby drobný konflikt

v manželském vztahu řešila za pomoci alkoholu a následně pod vlivem alkoholu řídila osobní motorové vozidlo a tím ohrozila celou řadu dalších osob. Takový způsob řešení konfliktu v rodině považuje soud za zcela nepřijatelný a svou závažností neodpovídající původní situaci, která měla předmětného dne v rodině nastat. Soud si je vědom té skutečnosti, že uložený trest je trestem přísným, nicméně jej s ohledem na okolnosti žalovaného jednání i vše výše uvedené nepovažuje za trest nepřiměřeně přísný. Uložený trest má dále zajistit ochranu společnosti před případným dalším pácháním trestné činnosti ze strany obžalované a rovněž plnit i roli odstrašující ve vztahu k veřejnosti, aby každému bylo zcela srozumitelné, že v případě, že pod vlivem alkoholu vědomě řídí osobní motorové vozidlo, kdy tímto způsobem ohrozí mnoho dalších osob, vč. způsobení závažných následků na životě a zdraví třetích osob, nezůstane takové jednání bez odpovídající odezvy ze strany orgánů činných v trestním řízení, kdy taková osoba musí čelit odpovědnosti za své jednání. Za dané situace tak soud považoval za adekvátní uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody spojeného s bezprostředním výkonem tohoto typu trestu, a to v horní polovině zákonné trestní sazby, kdy soud při stanovení konkrétní výměru trestu zohlednil i rozhodovací praxi jiných soudů na území České republiky, kdy za jednání obdobného charakteru v menší rychlosti s dopadem na život jedné osoby, byl uložen trest jen o málo nižší než v projednávaném případě. K tomu soud uvádí, že nepovažuje za správné, aby za obdobné jednání byly ukládány výrazně odlišné tresty podle místa, kde konkrétně je věc fakticky soudem projednávána. Pro výkon uloženého trestu byla obžalovaná ve smyslu § 56 odst. 3 trestního zákoníku zařazena do věznice s ostrahou, když u obžalované s ohledem na výši uloženého trestu byly splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou, nicméně soud má za to, že s ohledem na osobu obžalované bude možné na tuto lépe působit, aby vedla řádný život ve věznici s ostrahou, přičemž tím bude i méně zasaženo do rodinného života obžalované, zejména ve vztahu na nezletilé děti, když trest má postihnout zejména obžalovanou, nikoliv její nezletilé děti. Stanovený druh a výměra trestu ve spojení se zařazením do příslušného typu věznice by přitom podle názoru soudu měly posílit výchovný vliv uložené sankce na osobu obžalované a zároveň této pomoci při uvědomění si následků vlastní trestní odpovědnosti za žalované jednání. Vyslovený druh a výměra trestu by současně měly dostatečným způsobem vyjadřovat míru společenské škodlivosti jednání obžalované a význam chráněného zájmu, který byl jejím úmyslným jednáním vážným způsobem ohrožen, resp. narušen, tj. význam ochrany lidské integrity, lidského života a zdraví před neoprávněnými zásahy ze strany třetích osob. Soud současně obžalované uložil i **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel, když obžalovaná se žalovaného jednání dopustila zcela prokazatelně v souvislosti s řízením motorového vozidla ve smyslu § 73 odst. 1 trestního zákoníku. Uvedený trest byl obžalované uložen v maximální výměře 10 let, když má za to, že pokud obžalovaná není schopna zdržet se řízení motorového vozidla, byť se nachází pod vlivem alkoholu, pak je na místě obžalovanou omezit v řízení motorového vozidla na tak dlouhou dobu, aby se obdobné jednání nemohlo v budoucnu opakovat.

88. Pokud se jedná o poškozené fyzické osoby a jejich nároky na náhradu škody. [Poškozený 1] se řádně a včas připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, který ještě blíže specifikoval v rámci závěrečné řeči zmocněnec poškozeného, a to v celkové výši

[Výše a popis částky uplatněného nároku na náhradu škody]

. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu soud uložil obžalované povinnost, aby [Poškozenému 1] nahradila majetkovou škodu a nemajetkovou újmu v celkové výši 463 738,50 Kč, a to za současného zohlednění částky ve výši 100 000 Kč, kterou obžalovaná poškozenému již uhradila, obhájce obžalované ji označil za částku představující náhradu nemajetkové újmy, a také poškozený potvrdil, že tato částka byla připsána na jeho bankovní účet. Soud shledal, co do základu, nárok za opodstatněný, neboť v daném řízení byla prokázána příčinná souvislost (tzv. kauzální nexus) mezi jednáním

obžalovaného popsaným shora ve výrokové části tohoto rozsudku a újmou, která byla [Poškozenému 1] [Poškozenému 1] jednáním obžalované způsobena, pokud se jedná o náhradu nákladů léčení, bolestné i nemajetkovou újmu v podobě duševních útrap. Soud při své rozhodovací činnosti o nároku poškozeného na náhradu bolestného vycházel z výpovědi [Poškozeného 1] (viz bod 7. odůvodnění tohoto rozsudku), lékařských zpráv ohledně zdravotní péče, která byla poškozenému poskytována (viz bod 46. odůvodnění tohoto rozsudku), ze znaleckého posudku zpracovaného MUDr. Milošem Sokolem ze dne 30. 9. 2020, z výpovědi uvedeného znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství (viz bod 33. odůvodnění tohoto rozsudku), jakož i z výměnného listu vystaveného ordinací praktického lékaře [MUDr. HJ] ze dne 11. 1. 2021, kdy o správnosti i odbornosti uvedených důkazů nemá soud žádných pochybností. S ohledem na typ zranění [Poškozeného 1] bodové ohodnocení způsobených poranění bylo vyčísleno na 430 bodů.

[Odůvodnění výše náhrady škody přiznané Poškozenému 1]

[Poškozeného 1]

Soud vzal v této souvislosti v úvahu, že v důsledku žalovaného jednání se poškozený

[Kritéria spočívající v dopadech do osobního, rodinného a profesního života Poškozeného 1, jež soud hodnotil]

. S ohledem na vše výše uvedené, jakož i aktuální rozhodovací praxi v této oblasti, soud jako odpovídající považuje přiznání částky ve výši 400 000 Kč, která kryje v úvahu připadající újmu, jež poškozenému v důsledku uvedeného

jednání vznikla. Ve zbytku byl [Poškozený 1], který se v části nemajetkové újmy připojil s částkou ve výši 100 000 Kč odpovídající ztížení společenského uplatnění, dle § 229 odst. 2 trestního zákoníku odkázán se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, když ztížení společenského uplatnění, byť není pochyb o tom, že v určité výši zcela jistě poškozenému vzniklo, nebylo žádným způsobem doloženo a vedení dalšího dokazování v tomto ohledu by šlo zcela nad rámec tohoto trestního řízení. Soud pak odkázal poškozeného na řízení ve věcech občanskoprávních i v části bolestného, kdy požadovaná částka 172 250 Kč vycházela dle názoru soudu ze špatného součtu bodového hodnocení způsobené bolesti. Navíc soud odkázal poškozeného na řízení občanskoprávní i v částce ve výši 100 000 Kč, která byla poškozenému již prokazatelně obžalovanou uhrazena, byť bez bližšího určení nároku, ke kterému je mířena.

89. [Poškozená 2], se řádně a včas připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, a to v celkové výši [Výše a popis částek uplatněných poškozenou jako nárok na náhradu škody].
- . Podle § 228 odst. 1 trestního řádu soud uložil obžalované povinnost, aby [Poškozené 2] nahradila nemajetkovou újmu v celkové výši 209 718,15 Kč, a to za současného zohlednění částky ve výši 50 000 Kč, kterou obžalovaná poškozené již uhradila, obhájce obžalované ji označil za částku představující náhradu nemajetkové újmy a poškozená potvrdila, že tato částka byla zaslána jejímu zmocněnci.

[Odůvodnění výše náhrady škody přiznané Poškozené 2]

Soud vzal v této souvislosti v úvahu, že v důsledku žalovaného jednání musela poškozená

[Kritéria spočívající v dopadech do osobního, rodinného a profesního života Poškozené 2, jež soud hodnotil]

S ohledem na vše výše uvedené, jakož i aktuální rozhodovací praxi v této oblasti, soud jako odpovídající považuje přiznání částky ve výši 200 000 Kč, která kryje v úvahu připadající újmu, jež poškozené v důsledku uvedeného jednání vznikla. Ve zbytku byla *[Poškozená 2]* dle § 229 odst. 2 trestního zákoníku odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, když v části bolestného byla požadovaná částka ve výši 63 131,25 Kč, která však vycházela dle názoru soudu ze špatného součtu bodového hodnocení způsobené bolesti. Navíc soud odkázal poškozenou na řízení občanskoprávní i v částce ve výši 50 000 Kč, která byla poškozené již prokazatelně obžalovanou uhrazena, byť bez bližšího určení nároku, ke kterému je mířena.

90. *[Poškozené 4 a 5]*, se řádně a včas připojili k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, a to každá s částkou ve výši *[Poškozené 4]*, když se jednalo nemajetkovou újmu odpovídající duševním útrapám. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu soud uložil obžalované povinnost, aby každé poškozené pozůstalé nahradila nemajetkovou újmu v celkové výši 900 000 Kč, a to za současného zohlednění částky ve výši 100 000 Kč, kterou obžalovaná každé poškozené již uhradila na účet zmocněnce, obhájce obžalované ji označil za částku představující náhradu nemajetkové újmy. Soud shledal, co do základu, nárok za opodstatněný, neboť v daném řízení byla prokázána příčinná souvislost (tzv. kauzální nexus) mezi jednáním obžalované popsáním shora ve výrokové části tohoto rozsudku a újmou, která byla *[Poškozeným 4 a 5]*, jednáním obžalované způsobena, pokud se jedná o *[Poškozené 4]*. Soud při své rozhodovací činnosti o nároku poškozené na náhradu bolestného vycházel zejména z výpovědí poškozených *[Poškozené 5]*, *[Poškozené 4]*, *[Poškozené 6]* i *[Poškozené 7]* (viz body 8. – 11. odůvodnění tohoto rozsudku), z lékařských zpráv *[Poškozené 5 od ošetřujících lékařů]*, jakož i ze satebního oznámení *[Poškozeného 3]* (viz bod 48. odůvodnění tohoto rozsudku), dále soud vycházel rovněž z důkazních materiálů popsanych podrobně výše ohledně smrti *[Poškozeného 3]*, kdy o správnosti i odbornosti všech popsanych důkazů nemá soud žádných pochybností. Poškozené pozůstalé navrhly, aby jim byla přiznána částka ve smyslu § 2959 zákona č. 89/2012 Sb., v platném znění, tedy aby byly odčiněny duševní útrapy představující jejich utrpení způsobené smrtí *[Poškozeného 3]*. V případě *[Poškozené 5]*, se tato vyjádřila v řízení před

soudem zejména k tomu, že

[Dopad úmrtí Poškozeného 3 do osobního a rodinného života Poškozené 5]

5]

[Poškozená 4]

se vyjádřila v tom smyslu, že

[Dopad úmrtí Poškozeného 3 do osobního a rodinného života Poškozené 4]

91. Pokud se jedná o určení výše nemajetkové újmy v podobě duševních útrap způsobených poškozeným pozůstalým, zdejší soud dospěl k závěru, že není pochyb o tom, že jednáním obžalované byla poškozeným pozůstalým způsobena újma v podobě zásahu do jejich osobnostních práv. Výše nemajetkové újmy ve smyslu § 2959 zákona č. 89/2012 Sb., v platném znění, musí odpovídat peněžité náhradě duševních útrap, která by měla vyvážit plně jejich utrpení, přičemž pokud nelze výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti. Kromě utrpení, které poškozené pozůstalé popsaly v rámci svých výpovědí před soudem, pak vzal soud

[Kritéria hodnocená soudem související s dopadem do života poškozených]

S ohledem na vše výše uvedené, jakož i aktuální rozhodovací praxi v této oblasti, soud jako odpovídající považuje přiznání částky ve výši 1 000 000 Kč, kdy soud k tomu uvádí, že žádná finanční částka nemůže nahradit ztrátu blízkého člověka. Soud v daném případě u obou poškozených pozůstalých započítal u každé z poškozených částku ve výši 100 000 Kč, která byla vyplacena obžalovanou na účet zmocněnce a byla dle obhájce obžalované určena na nemajetkovou újmu způsobenou poškozeným, kdy také zmocněnec obou poškozených potvrdil příjem uvedené částky.

92. Ve vztahu k [Poškozeným 6 a 7], tyto soud odkázal ve smyslu § 229 odst. 1 trestního řízení ohledně jejich nároků na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve

věcech občanskoprávních, když dle názoru soudu k tomu, aby mohl soud o nárocích [Poškozené 6 a 7] rozhodnout, vést další dokazování zejména ohledně jejich vztahu k [Poškozenému 3], což by šlo nad rámec dokazování vedeného v tomto trestním řízení.

93. Pokud se jedná o nárok poškozené Policie ČR, Krajského ředitelství Policie Moravskoslezského kraje, uložil soud obžalované povinnost zaplatit na náhradě škody podle § 228 odst. 1 trestního řádu částku ve výši 1 090 823 Kč spolu se stanoveným úrokem z prodlení ode právní moci tohoto rozsudku, neboť v daném řízení byla prokázána příčinná souvislost (tzv. kauzální nexus) mezi jednáním obžalované popsáním shora ve výrokové části tohoto rozsudku a škodou způsobenou na majetku Policie ČR, a to v souvislosti s proplacením náhrady za ztrátu na služebním příjmu po dobu neschopnosti ke službě a služební příjem ve zvláštních případech, a to jak ve vztahu k [Poškozené 2], tak ve vztahu k [Poškozenému 1], ve výši, jak byla vyčíslena v podání poškozeného subjektu ze dne 23. 3. 2022 (viz bod 50. odůvodnění tohoto rozsudku). Soud při své rozhodovací činnosti o nároku poškozeného subjektu na náhradu majetkové škody vycházel jednak z písemného vyjádření Policie ČR, Krajského ředitelství Policie Moravskoslezského kraje, vč. podrobného vyúčtování proplacených náhrad i služebního příjmu ve zvláštních případech, jakož i z obsáhle provedeného dokazování v předmětné trestní věci, kdy o správnosti a odbornosti listinných materiálů předložených poškozeným subjektem neměl soud žádných pochybností. Současně na základě provedeného dokazování není pochyb o tom, že podmínky pro vyplacení náhrad za ztrátu na služebním příjmu po dobu neschopnosti ke službě, jakož i vyplacení služebního příjmu ve zvláštních případech byly v daném případě zcela splněny. Nad rámec výše uvedeného soud uvádí, že připojení se Policie ČR, Krajského ředitelství Policie Moravskoslezského kraje bylo provedeno dne 23. 3. 2022, kdy téhož dne bylo rovněž doručeno do datové schránky Městského soudu v Praze, tedy jeden den před prvním hlavním líčením, které bylo v předmětné věci u Městského soudu v Praze konáno. Administrativním nedopatřením vedoucí soudní kanceláře však toto připojení se s nárokem na náhradu škody nebylo předloženo předsedkyni senátu, pročež toto nemohlo být ani konstatováno dle § 206 odst. 2 trestního řádu po přednesení obžaloby. Soud však v daném případě s ohledem na skutečnost, že se nejednalo o pochybení poškozeného subjektu, kdy by připojení se s nárokem na náhradu škody bylo učiněno pozdě, konstatoval toto připojení se v rámci dalšího hlavního líčení, současně obratem po jeho obdržení zaslal připojení se s nárokem na náhradu škody obžalované i jejímu obhájci tak, aby se tito mohli s předmětným nárokem seznámit a rovněž vytvořil prostor obžalované i jejímu obhájci, aby se tato k připojení se s nárokem na náhradu škody ze strany Policie ČR mohla vyjádřit. S ohledem na vše uvedené má zdejší soud za to, že o nároku poškozeného subjektu Policie ČR lze v rámci tohoto trestního řízení rozhodnout, neboť byl učiněn řádně a včas, přičemž skutečnost, že vlivem administrativní chyby nebyl tento návrh řádně konstatován ve smyslu § 206 odst. 2 trestního řádu, nemůže mít vliv na existenci nároku poškozeného uplatněného v souladu s § 43 odst. 3 trestního řádu a odejmout mu tak účinky řádně uplatněného nároku (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp. zn. 7 Tdo 1032/2015).
94. Pokud se jedná o nároky na náhradu škody, se kterými se řádně a včas připojili i poškozené pojišťovny, a to RBP, zdravotní pojišťovna, Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra ČR a Česká průmyslová zdravotní pojišťovna, tyto soud dle § 229 odst. 1 trestního řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních, když současně všechny tyto subjekty deklarovaly, že výše škody, která jim byla v souvislosti se žalovaným jednáním způsobena, byla obžalovanou v plném rozsahu uhrazena (viz bod 49. odůvodnění tohoto rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do 8 /osmi/ dnů od doručení jeho opisu odvolání k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Městského soudu v Praze. Rozsudek může napadnout obžalovaný a v jeho prospěch osoby uvedené v § 247 odst. 2 trestního řádu, a to pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Pro nesprávnost kteréhokoli výroku může rozsudek odvolání napadnout státní zástupce. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda odvolání podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsudek může odvolání napadnout též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícího rozsudku, jestliže tato porušení mohou způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek.

O odvolání proti rozsudku zdejšího soudu rozhoduje Vrchní soud v Praze.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Práva odvolání se nemůže úspěšně domáhat ten, kdo se jej již jednou výslovně vzdal.

Praha 7. září 2022

JUDr. Vlasta Langhamerová
předsedkyně senátu